XXXVI. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

1980. NOVEMBER 6

Ludas Matyi

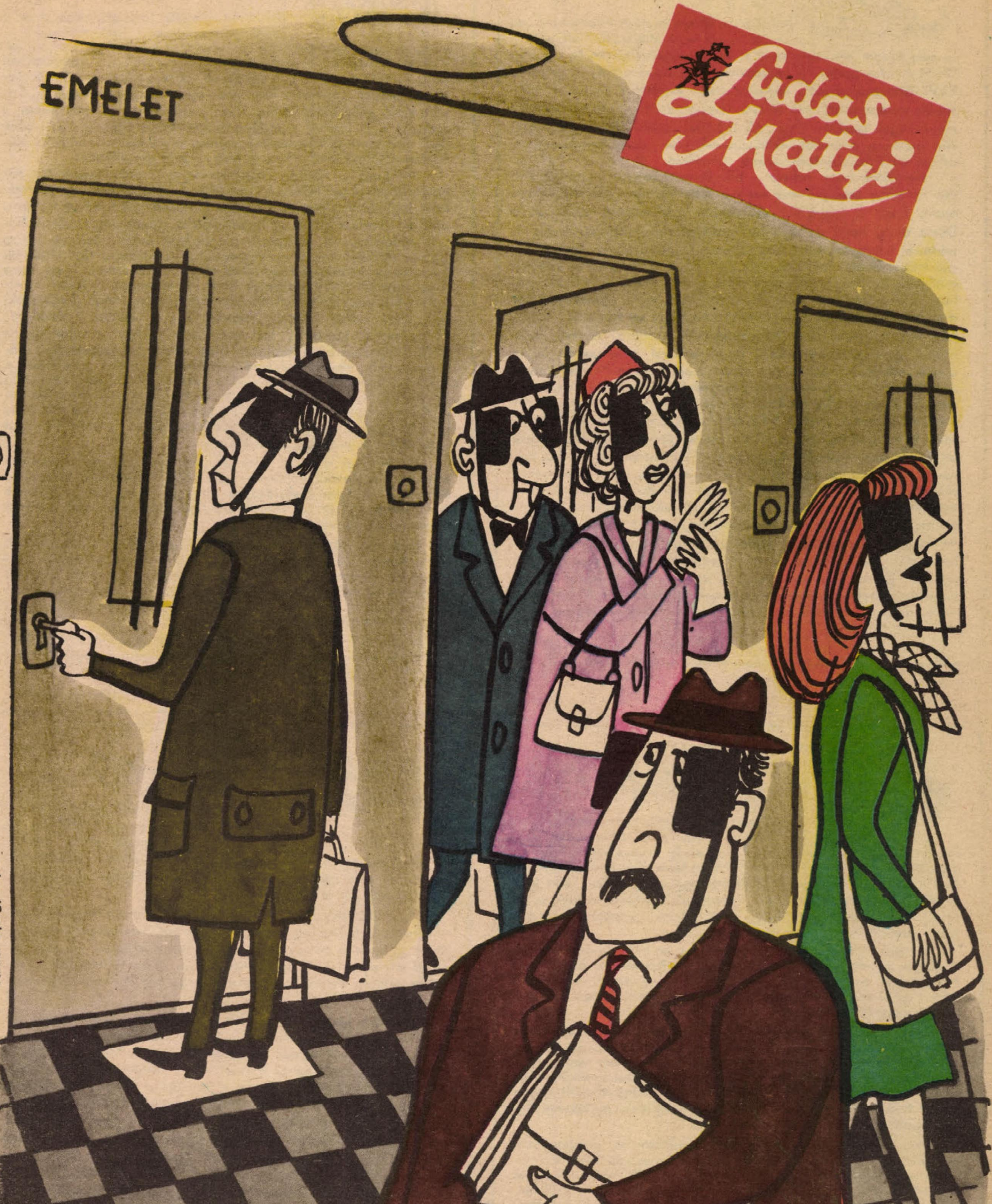
EMELET
Várnai

Várnai György rajza

LAKÓTELEPI SZOMSZÉDOK

Hajózni kell…

Mindig tiszteltem a népi ellenőröket, de amióta a fővárosi kishajózást vizsgálták, el sem tudom képzelni, hová is lennénk nélkülük. Mert – amint Önök is olvashatták – megállapították, hogy a BKV dunai kishajói kihasználatlanok, teljesítményük, bevételük alacsony, költségük – pontosabban: állami támogatásuk – viszont magas. Egyes hajók gyakran utas nélkül közlekednek. Mindennek egyik oka az, hogy a menetrendkészítésnél nem veszik figyelembe az átkelő és a vonaljáratok iránti igényeket.

Bevallom, hogy nekem – bár őspesti vagyok – hosszú idő óta eszembe sem jutottak ezek a kishajók. Én csak azt vettem észre, hogy a legutóbbi évtizedben már metrón kelek át a Duna alatt, hogy az új HÉV-kocsikkal gyorsabb az út Szentendrére, Békásmegyerre, hogy a pesti Dunapartról a délpesti negyedekbe szintén rövidebb idő alatt jutok el, meg aztán nőtt az autópark is. Természetesen a népi ellenőrzés nem mondja azt, hogy kishajózni nem kell, de arra hívja fel a figyelmet, hogy a dunai kishajóknak inkább idegenforgalmi és turisztikai szerepük van, mintsem tömegközlekedési, és eszerint kellene „mozgatni" őket. Szégyellhetném, hogy mindezt nem vettem észre a népi ellenőrzés nélkül és csupán most hoztam összefüggésbe az előbb felsorolt közlekedési változásokkal, de azzal nyugtatom magam, hogy a BKV hajózási üzemegysége sem volt eléggé tekintettel a metró, meg a HÉV nevű BKV üzemegységek fejlődésére és csak most, a vizsgálat nyomán dolgozza ki intézkedési tervét. És én ennek tanulságaként már nemcsak egy Duna-szakaszt, hanem nagy-nagy hullámzó vizet látok, ahol menetrendváltoztatás nélkül igyekeznek haladni kis és nagy hajók, ósdi termékekkel, lejárt módszerekkel és elavult nézetekkel. Például olyanokkal, hogy csak az a fontos, hogy a motor járjon, a termelés menjen, de hogy a padok is megteljenek, a jegyek is elkeljenek – hát az másodrangú üzleti tevékenység. Sok-sok ilyen kishajót látok, a vezérhajóban Csipke Rózsika kartársnő ül, kezében menetrend, amely régóta nem érvényes, de ő nem vette észre, hiszen – hullám ide, hullám oda – még szendereg.

Földi Iván

Telefon

A minap értesítést kaptam a postától. Az állt benne, hogy X. Y., az értesítés aláírója átalakítja telefonállomásomat, mely ezután nem ikerállomás lesz, hanem önálló, miért is a jövőben megemelt alapdíjat kell fizetnem. Hívószámom is megváltozik, íme a hat számjegy, a változás életbe léptetésének időpontját telefonon közlik majd. Addig is mellékelnek néhány számváltozási értesítőlapot, melyeket szétküldhetek ismerőseimnek.

Néhány hét múltán újabb értesítés: az aláíró meggondolta a dolgot és eltekint a változtatástól, minden marad a régiben. Most tehát pontosan ott vagyunk, ahol az egész értesítősdi előtt (legföljebb értesíthetem a már értesítetteket, hogy számom a régi marad).

Mégsem vagyok nyugodt. Mert kérdem én: micsoda játék folyik velem, a telefonommal, a fejem fölött? Ki az, aki **a hozzájárulásom nélkül** átalakíthatja készülékemet ilyen vagy olyan állomássá? Ki az, aki eltekinthet a változtatástól anélkül, hogy velem konzultált volna? És az, aki átalakít, illetve eltekint, vajon minek tekint engem, az előfizetőt? Tán csak nem a tetszése szerint ugráltatható beosztottjának?

Hisz végtére megtehetné, hogy belátásomat, jóváhagyásomat kéri egy udvarias levélben, megindokolva, mi teszi kívánatossá az átalakítást. Bizisten nem kötözködnék, sőt iparkodnék megérteni indokait, s hozzájárulnék az átalakításhoz csakúgy, mint az eltekintéshez. Attól az igényemtől azonban nem tekinthetek el, hogy legalább engem ne igyekezzék átalakítani azzá, ami nem vagyok és nem leszek: egzecíroztatható alárendeltté.

Ami engem illet, én is szívesen átalakítanám e viszolyogtató hivatali szemléletet, de kénytelen vagyok ettől – egyelőre – eltekinteni. A beidegzések hosszú életűek, sajnos. Nem lehet őket olyan ripsz-ropsz megváltoztatni, mint egy hívószámot.

Timár György

Sérüléseink

Rendelet született, hasznos, okos, tisztességes: a gépkocsival járó rokkantak – virágnyelven: mozgássérültek – utalványt kaphatnak kevéske ingyenes benzinre. Mindig meghatódom, ha azt tapasztalom, hogy szerető anyánk, a Társadalom, szívére veszi gondjaink, segíteni próbál hátrányos helyzetű, elesettebb gyermekein. „Szívére veszi gondjaink, vállára venni nem bolond" – írta régen, s egészen más ügyből kifolyólag József Attila, lám, ez most nem úgy van, mert a Társadalom vállára (keskeny, s amúgy is túlterhelt vállára) veszi az ezzel járó anyagi gondokat is.

De hogy is állunk valójában ezzel a vállalással? Azt tapasztaltam, hogy hiába a Társadalom jószándéka, igyekezete, mert jogi képviselője, az Illetékes Hatóság, mint már annyiszor, most is félvállról kezeli az ügyet. Példát mondok, igazolásul. Falusi pedagógus R. S., tavaly amputálták a bal alsó lábszárát. Elment az utalványért a Nagyközségi Tanácshoz. Ott közölték, hogy az önállóságuk még nem olyan mérhetetlen, hogy ilyen nagy ügyeket rájuk merjenek bízni, szíveskedjék a Járási Hivatalhoz fordulni. Emberünknek szerencséje van, faluja járási székhely, nem kellett messzire mennie. Ám a Hivatal kijelentette: emberünknek igazolnia kell azt, hogy rokkant, mégpedig az SZTK központja által kiállított, friss keletű bizonyítvánnyal. Bár a rokkantság ténye ránézésre is látható, a Hivatal nem hihet a saját szemének, neki papír kell, s nem is akármilyen, nem elég ha a körzeti orvos, vagy a helyi szakrendelő sebésze adja ezt írásban, ő csak akkor nyugszik meg, ha Legilletékesebb Hely ad oly levelet, mint a kerek köpönyeged, s pecsétet üt olyat rája, mind a holdnak karimája…

De hagyjuk a kuruc kesergőt, maradjunk a mában. Emberünk bejelentkezhet Pesten a vizsgálatra, várhatja a berendelő értesítést, aznapra szabadságot vehet ki, ő is, meg a kísérője is… Soroljam? Pénzt, fáradságot összeszámolva: nem is olyan ingyenes az az ingyen benzin.

Évek óta látjuk, tapasztaljuk, mondjuk, hogy a mi hivatali adminisztrációnk milyen béna. Maradjunk a virágnyelvnél: mozgássérült. Lassan, nehézkesen, késve mozdul. Szabad szemmel is látható, hogy társadalmunknak ez a fontos szerve nem egészséges: duzzadt, püffedt és roppant érzékeny, ha csak ujjunk hegyével érintjük, máris jajdul.

Látjuk a bajt, s nem orvosoljuk, nem hiszünk a szemünknek, csak a pecsétes írásoknak, kivárjuk, míg a Legfőbb Hely ad erről is oly levelet, mint a kerek köpönyeged…

Radványi Barna

Ébresztő

Kirakat. Szép színes ébresztőóra, fönt a csengő nyelve két harang között ingázik, verdes szaporán, üti, vágja, hatalmas hangot csihol mind a kettőből. Ez az! Ez kell nekem! Hatkor is felkölti a hétalvókat. Ráadásul le is árazták. Régi ár: 204 forint. Új ár: 140. Pompás. Megveszem. Most, mindjárt.

Az üzletben: „A leszállított árú órát kérem. Pirosban." „Piros már nincs, nemrég vitték el az utolsót. Van sárga." Második üzlet. „Pirosban elfogyott már." Kínálnak másikat. Ez kék. Köszönöm, nem kék. A harmadik helyen. „Piros?" Eladták – feladom. Legyen sárga. Próbafutam. Sárga óra jár, csengő ébreszt. Jó.

Másnap. Sárga óra jár, csengő bedöglött. Harmadnap. Üzlet. A sárga óra visszatér. „Mi baj?" „Nem ébreszt." „Jó, cseréljük. De sárgát sajnos nem tudunk adni." Most van viszont piros. Jó, legyen. (Nehéz követni ezt a színorgiát.) Próba: minden rendben. Piros óra ketyeg a táskában. Buszon. Villamoson. Otthon. Este fölhúzom – ébresztési szándékkal. Reggel csörren, de csak halkan és alig pár másodpercig. Fenemód tapintatos, ami egy ébresztőórától fenemód tapintatlan. Aztán már annyit sem szól: nyekk. Vége. (Krúdy Álmoskönyve: „Óra. Nyugtalanság. Harangozó óra: idegen ember (nő) gondolata.")

Piros óra vissza az üzletbe. „A rugó" – véli az eladó. Nem mondja, csupán sejteti: talán egy egész széria rugóit rosszul hőkezelték. Akkor viszont 140 is sok érte. A fele is sok volna. A negyede. Bármi ár. Aki fizet, ráfizet. Tyúk nem madár, ló nem szamár, kuka vekker nem vekker.

Nézem a levitézlett garanciajegyet. Eladás kelte: X. 11. Csere: X. 14. Jótállási idő: 12 hó. Óra márka: MOM ébresztő. Hm. Ébresztő, MOM!

Münz András

BEKERÍTVE

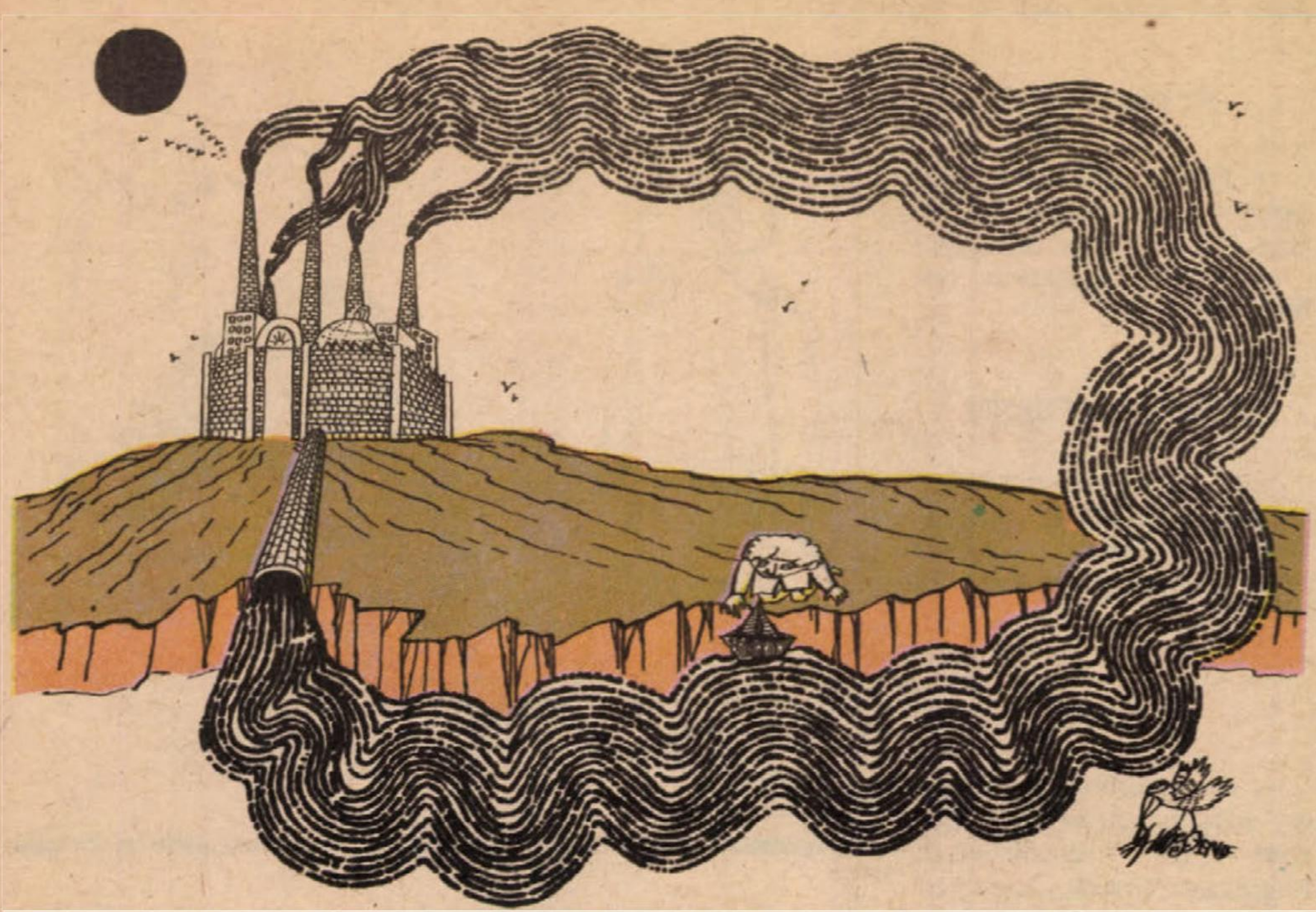

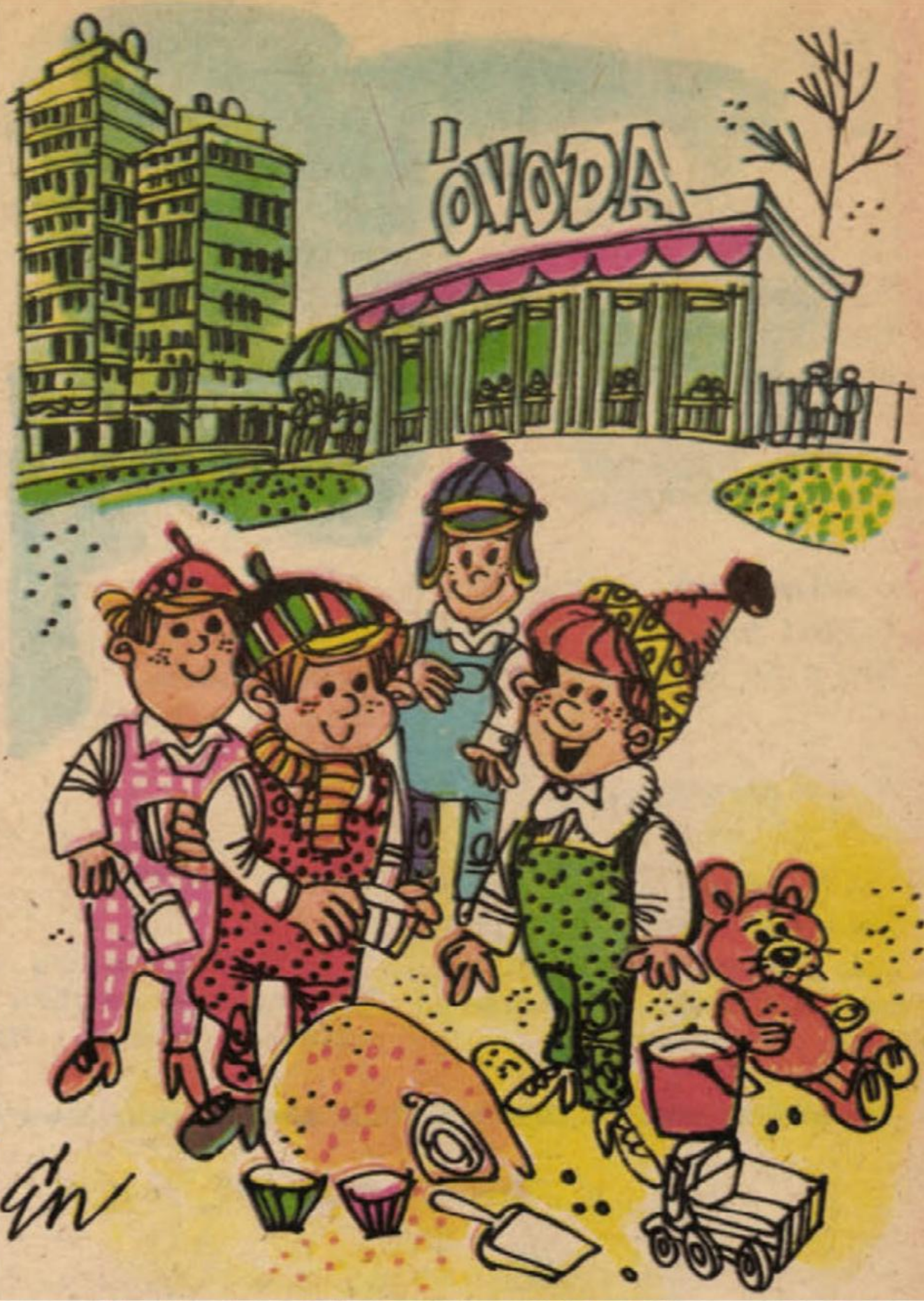

– Ha ők építettek óvodát nekünk, akkor mi építünk egy szociális otthont.

SIKERMŰSOR

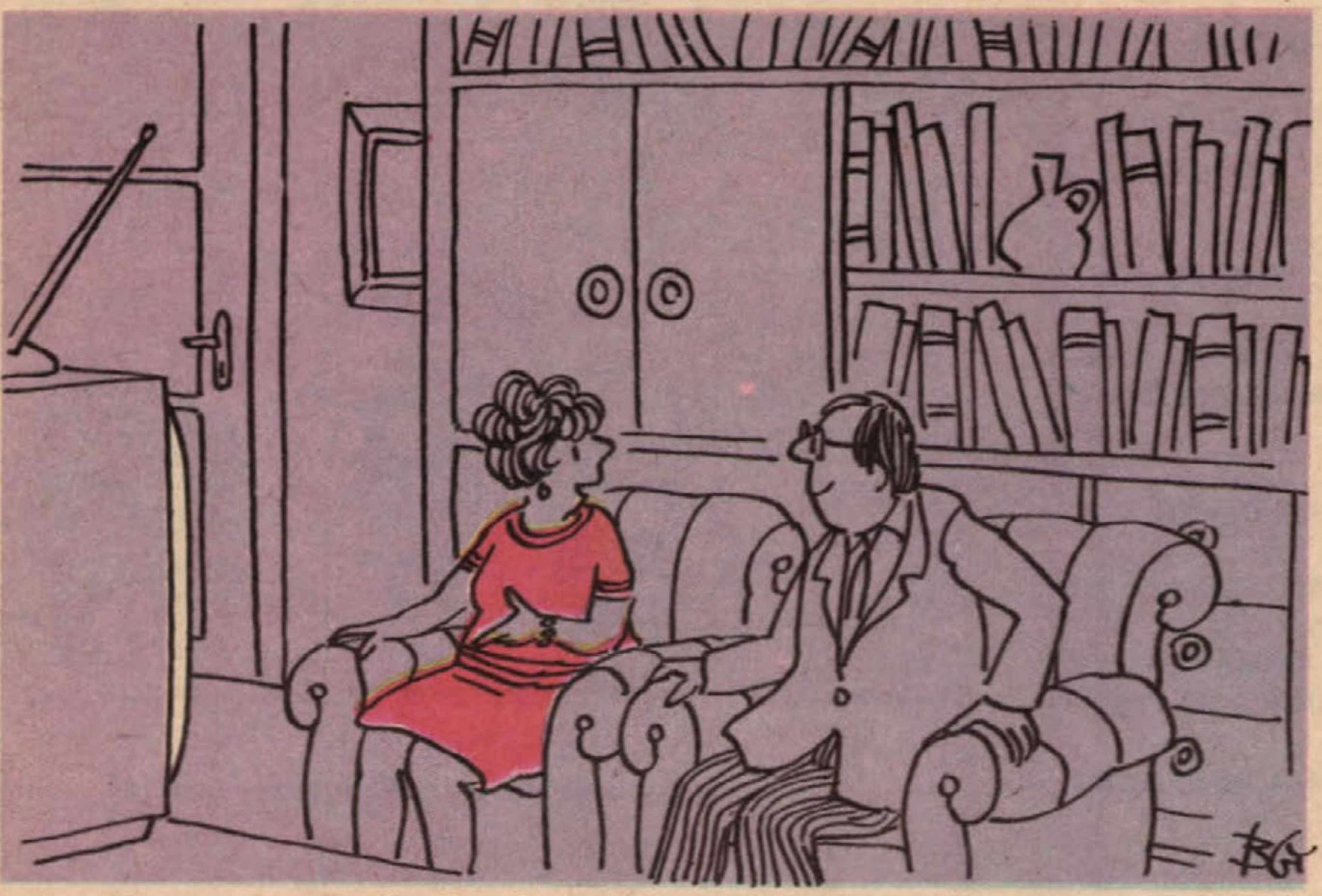

– Szerencsére az illetékesek is nézik a tévét, így aztán mégis megvalósul néhány találmány!

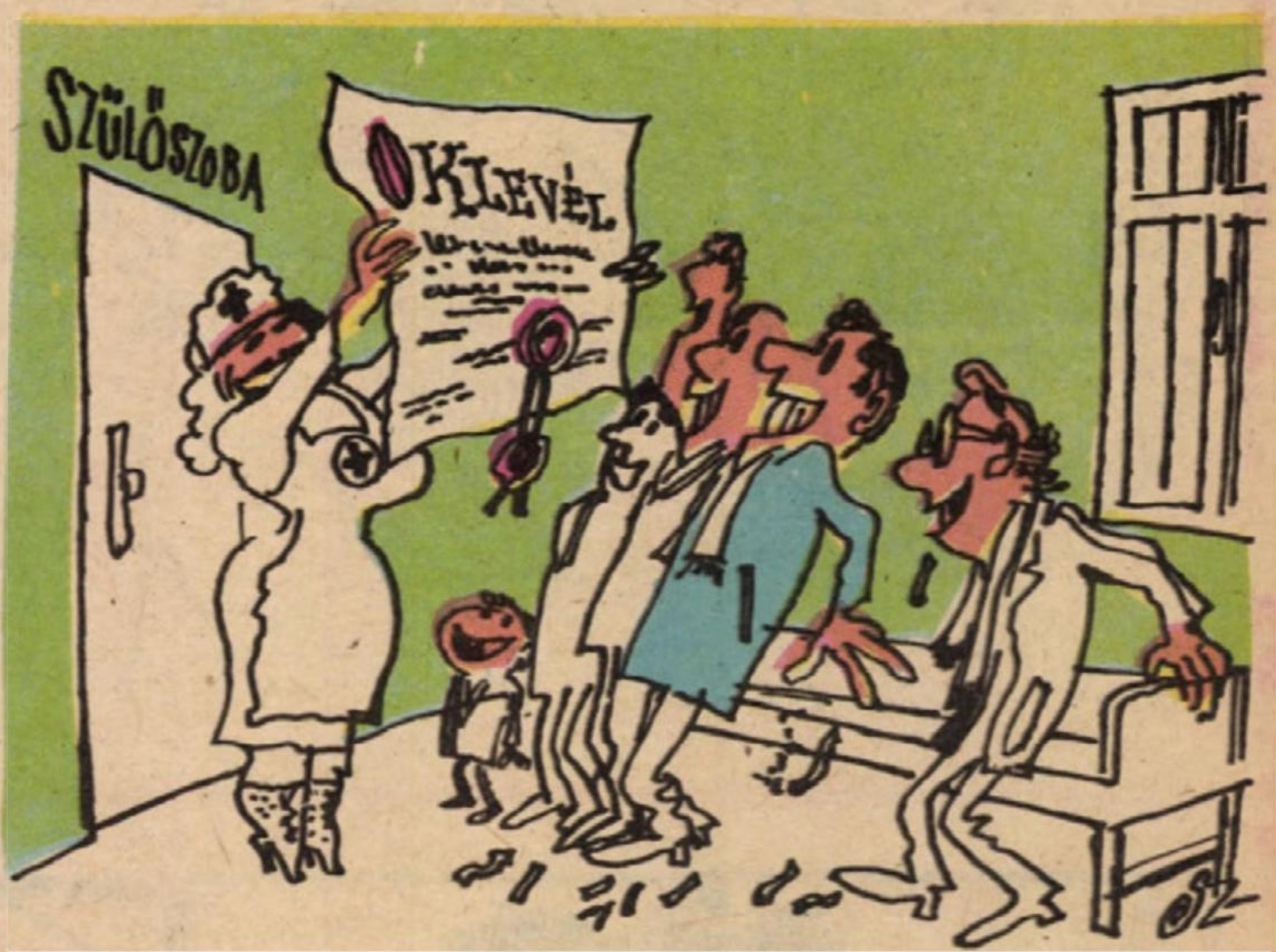
SZÜLŐSZOBA
OKLEVÉL

– Testvérváros született!

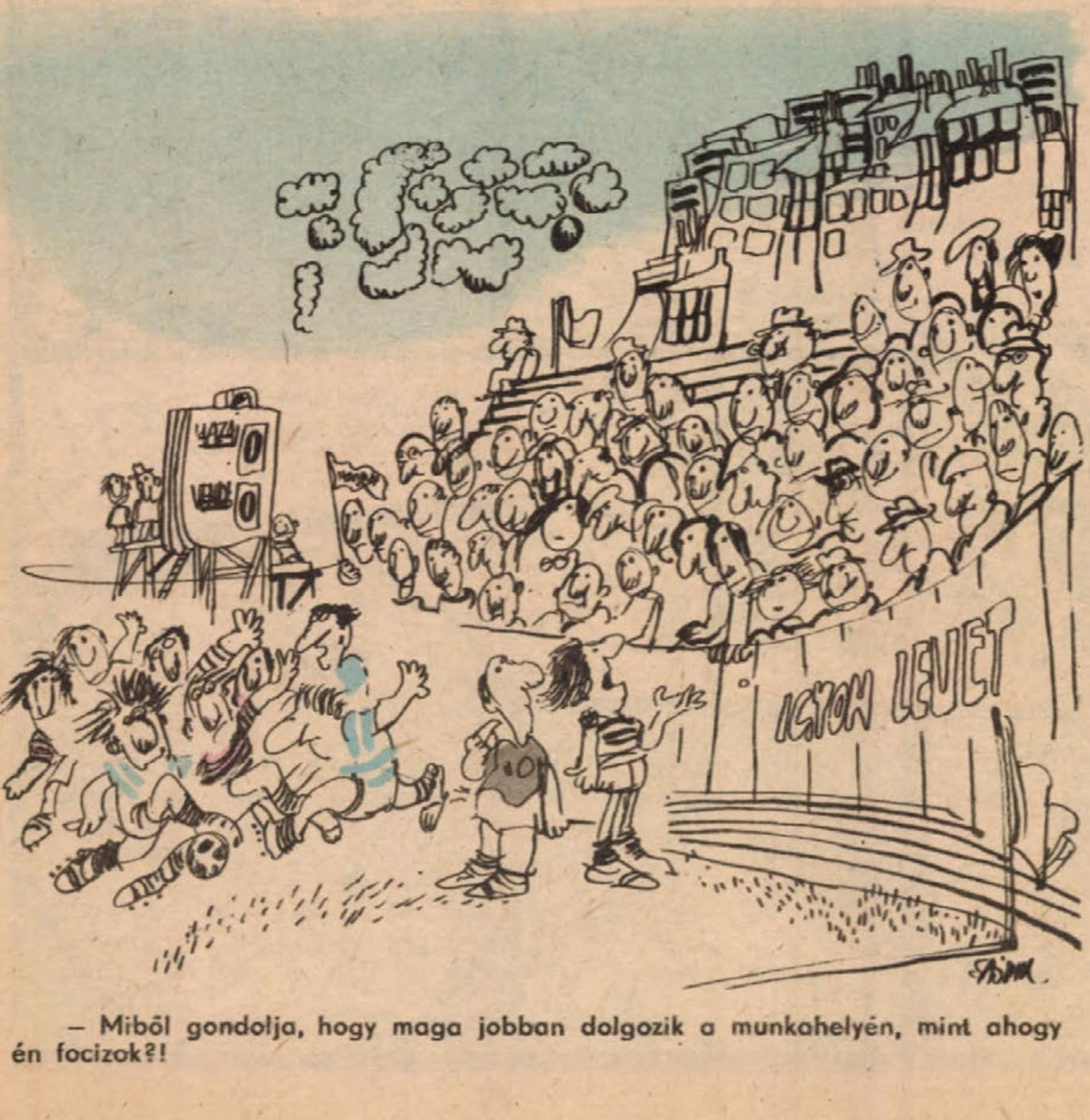
0
0
IGYON LEVET

– Miből gondolja, hogy maga jobban dolgozik a munkahelyén, mint ahogy én focizok?!

TEJJEL ÉS MÉZZEL FOLYÓ KÁNAÁN

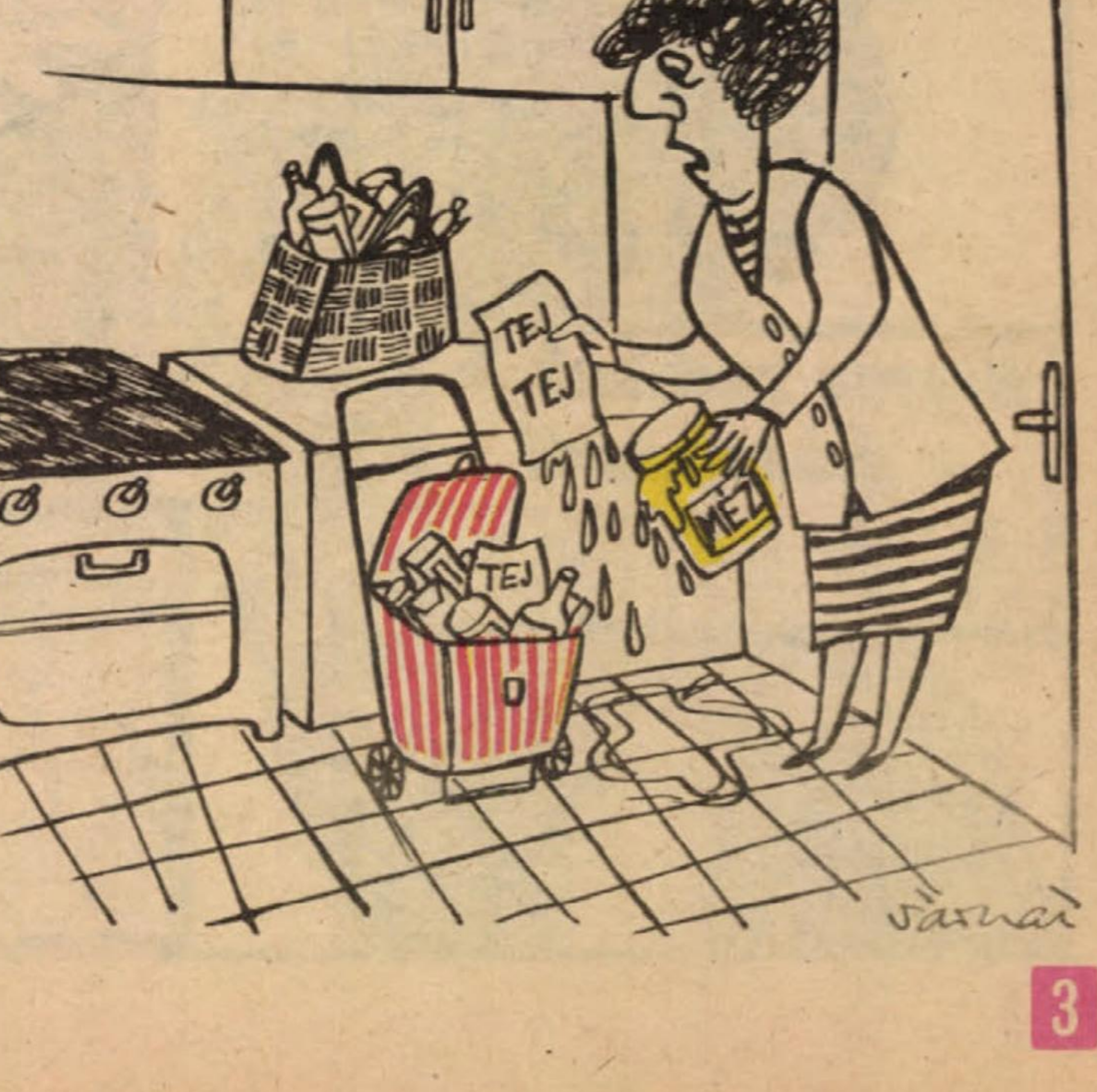
TEJ
TEJ
MÉZ
TEJ

SZILÁNKOK

VALLOMÁS

— Sajnos, nincs már fiatalságom, amit feláldozhatnék érted.

TISZTELET

Államfőnek kijáró tisztelettel fogadták a kocsmában a jól kereső kisiparost.

ÓVATOSSÁG

— Eltartási szerződést kötöttem négy házaspárral. Ha már nem leszek, kisorsolhatják a lakásomat.

PANASZ

— Végre sikerült egy kitűnő, csókálló rúzst szereznem, most meg nincs kivel csókolózzam.

NEHÉZ EMBER

— Feljelentést szeretnék tenni a házunkban lakó Kovácsék ellen.

— Milyen címen?

— Azon a címen, hogy már mindenkit feljelentettem, de a Kovácsékat még nem…

ÖLTÖNY

— Tegnap vettem a Bizományi Áruházban egy használt öltönyt. Nagyon örülök neki, mert én hordtam két évvel ezelőtt.

ÉTTEREMBEN

— Főúr, eltörtem egy poharat, de miért számol érte ilyen magas összeget?

— Mert törhetetlen pohár volt.

BEMUTATÓTEREM

„Az ebben a teremben kiállított bútor-mintadarabok nagybani gyártását 2000. január 2-án kezdjük meg."

AGGÓDÁS

— A napokban elmentem és megvizsgáltattam magam egy idegorvossal. Mégiscsak furcsa, hogy ebben a mai zűrös világban soha nem vagyok ideges.

KRITIKA

A másfél órás tévéjátékon tíz perc néznivaló volt.

NOSZTALGIA

1935-ben készült magyar filmeket kéne gyártani.

DISZKRÉCIÓ

Szeretnék kettesben maradni evvel a csinos nővel, hogy megmondhassam neki: egyáltalán nem érdekel.

Galambos Szilveszter

NEHÉZ SZOLGÁLAT

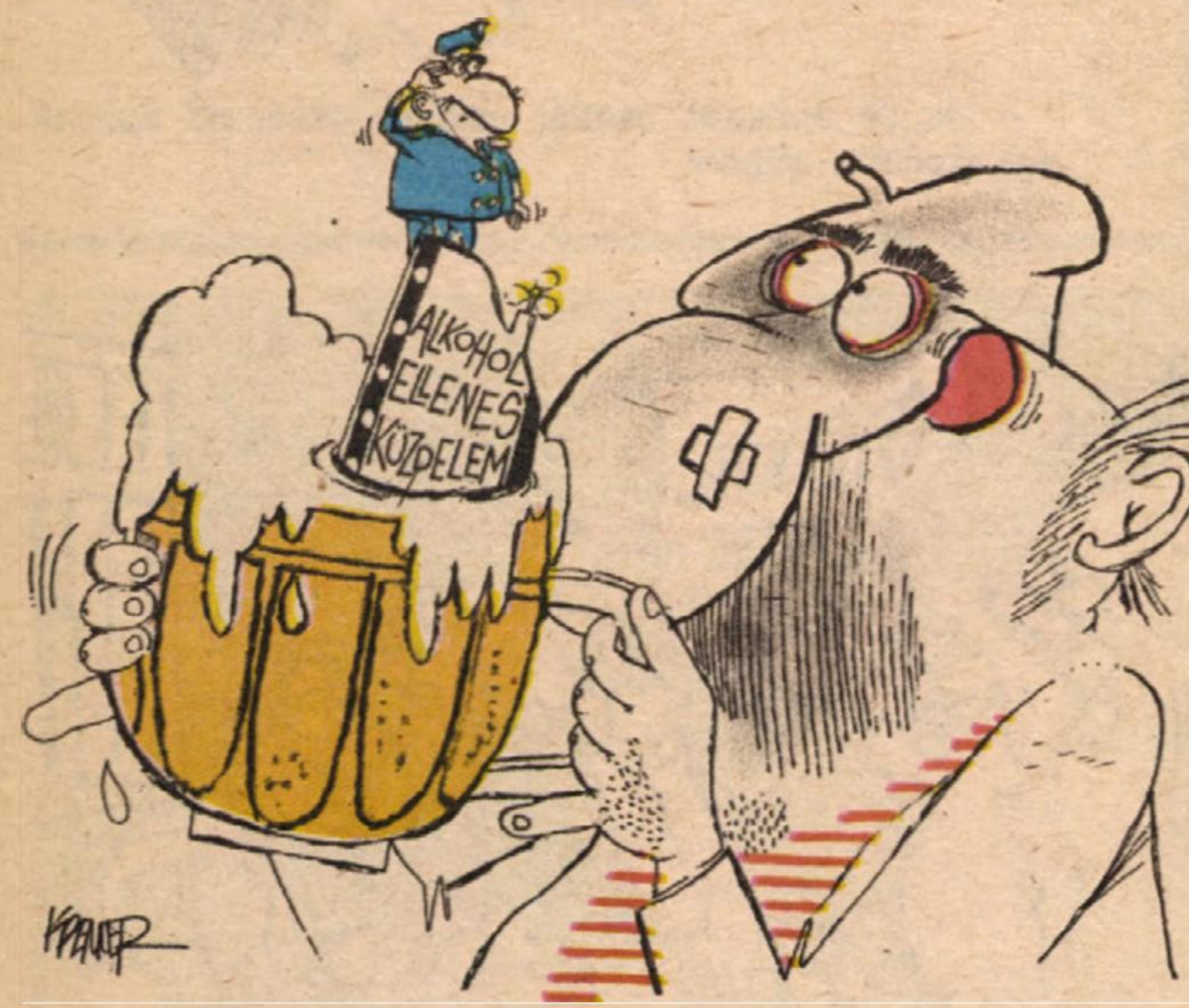
ALKOHOL ELLENES KÜZDELEM

ÓRACSEMPÉSZ

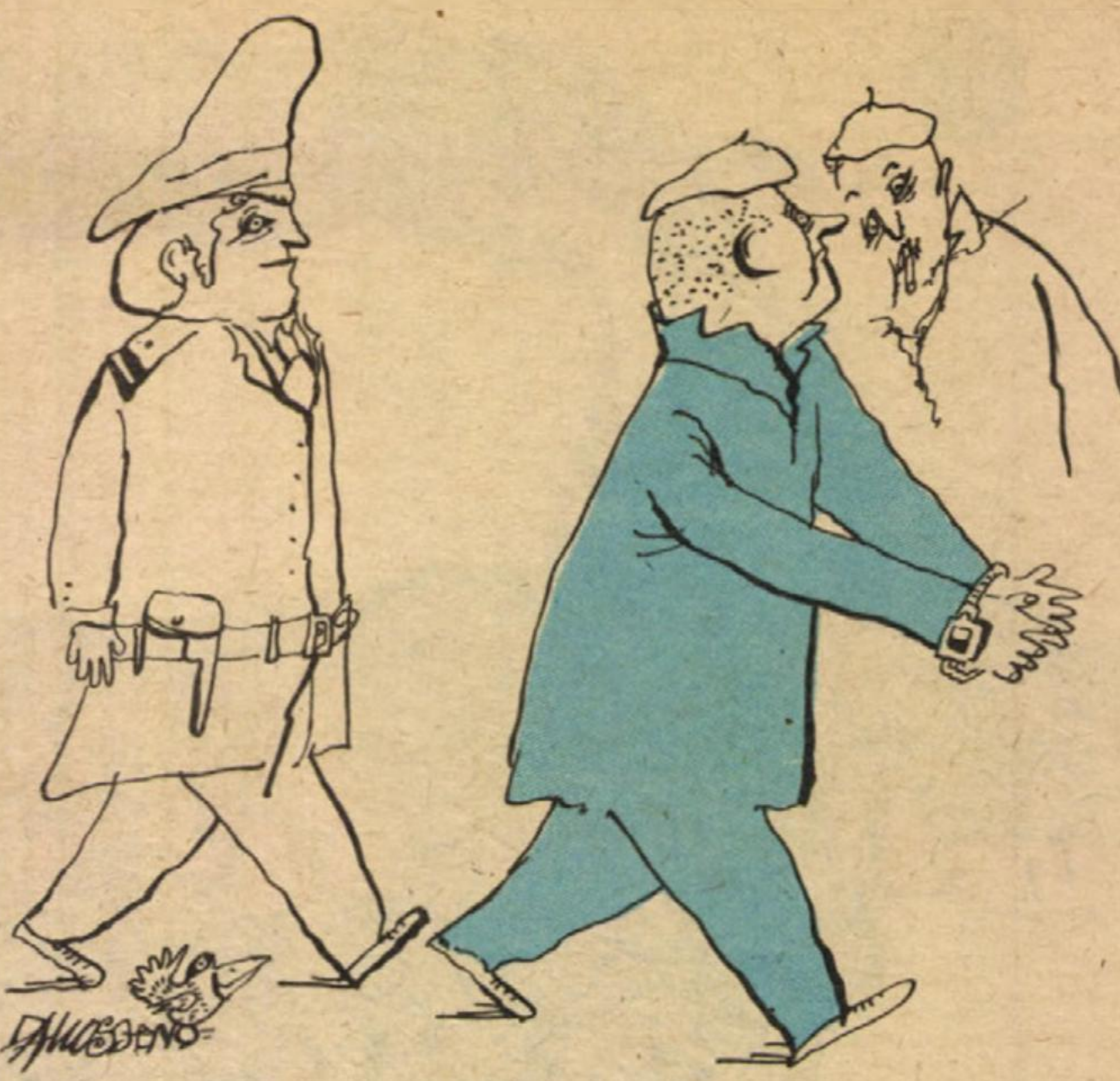

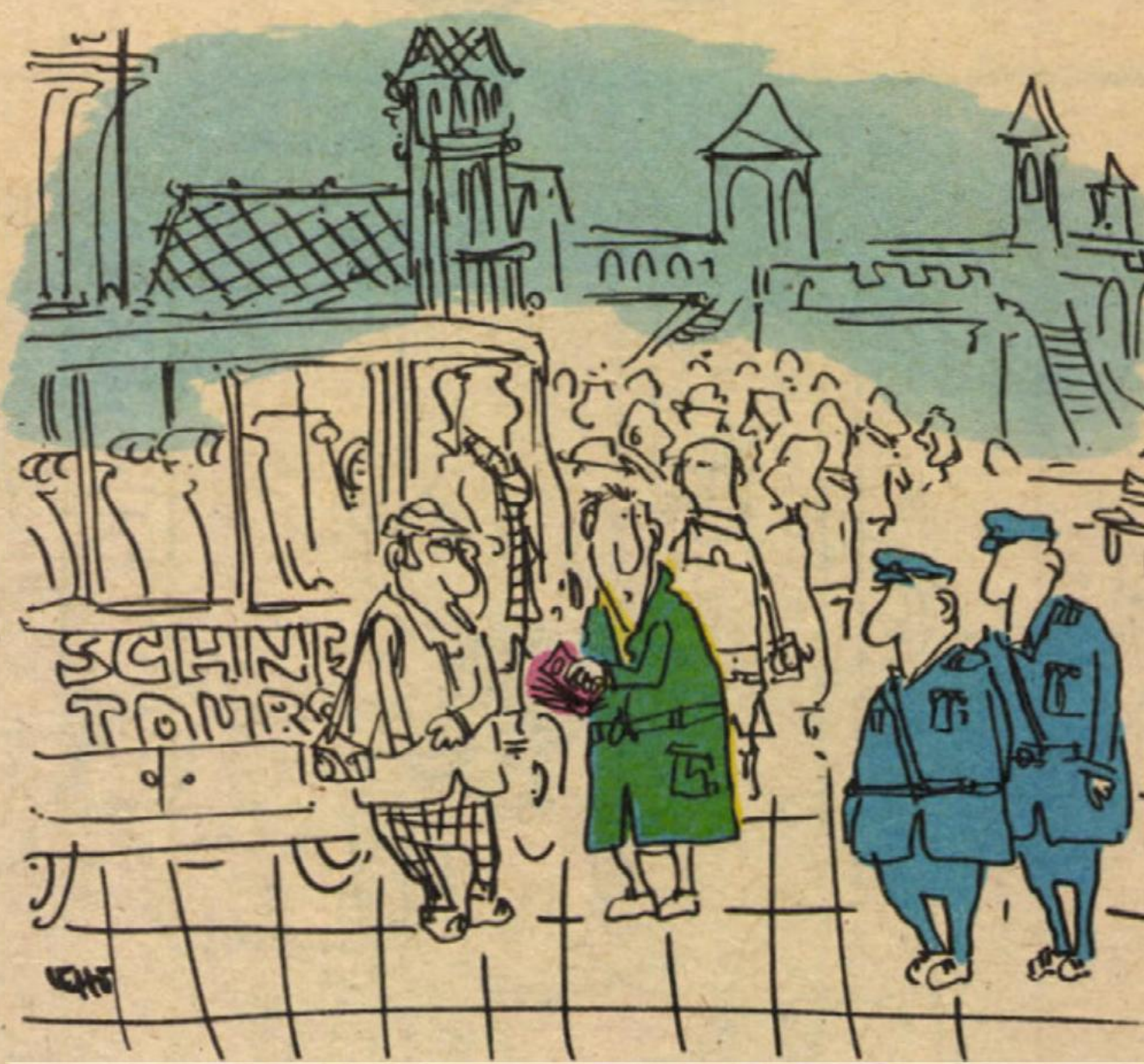
SCHNE
TOURS

– Csak azt veszem át a Nyugattól, ami jó!

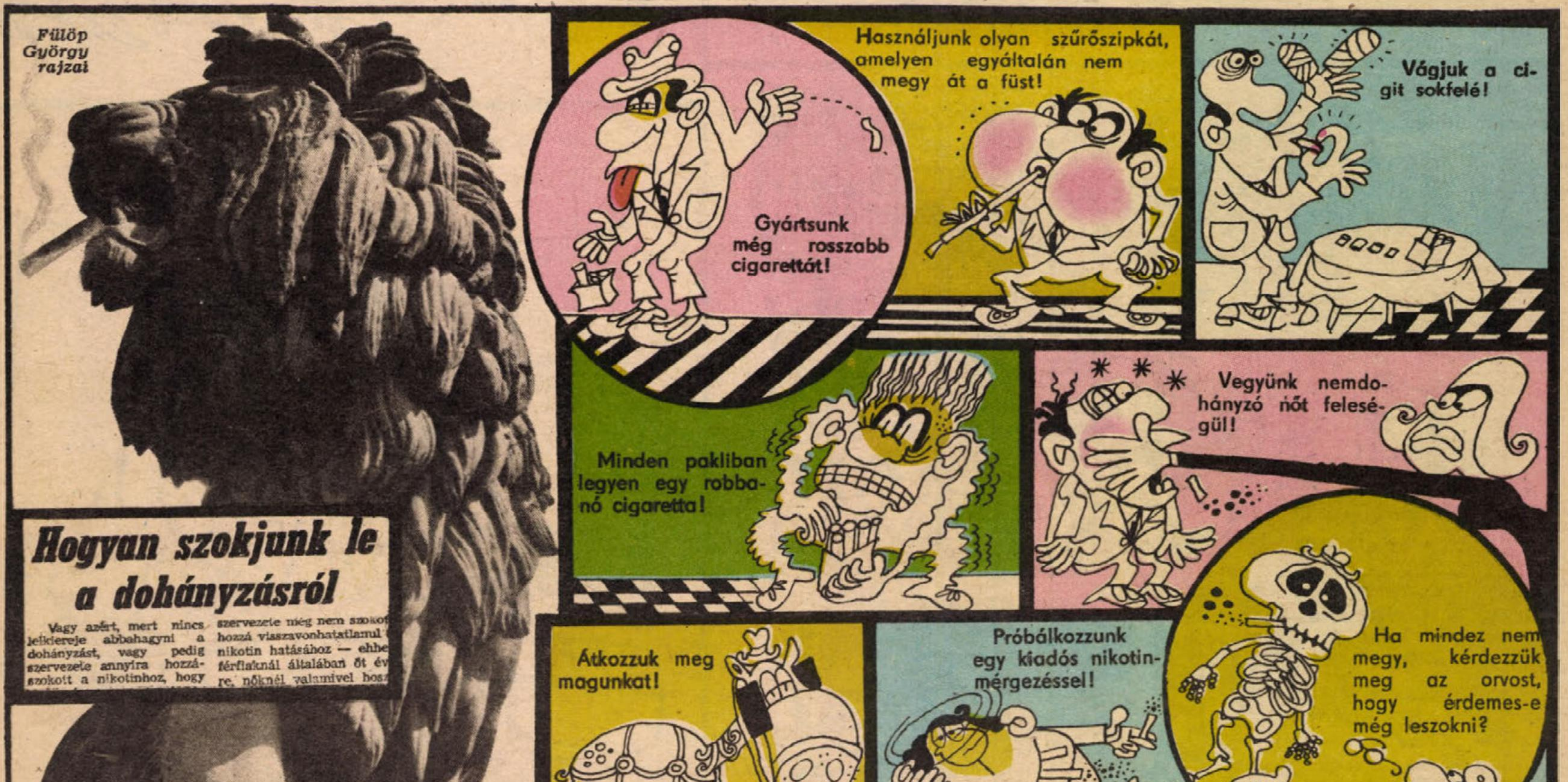
Gyártsunk még rosszabb cigarettát!
Használjunk olyan szűrőszipkát, amelyen egyáltalán nem megy át a füst!
Vágjuk a cigit sokfelé!
Minden pakliban legyen egy robbanó cigaretta!
Vegyünk nemdohányzó nőt feleségül!
Átkozzuk meg magunkat!
Próbálkozzunk egy kiadós nikotinmérgezéssel!
Ha mindez nem megy, kérdezzük meg az orvost, hogy érdemes-e még leszokni?

Fülöp György rajzai

Hogyan szokjunk le a dohányzásról

Vagy azért, mert nincs lelkiereje abbahagyni a dohányzást, vagy pedig szervezete annyira hozzászokott a nikotinhoz, hogy

szervezete még nem szokot hozzá visszavonhatatlanul nikotin hatásához — ehhe férfiaknál általában öt év re, nőknél valamivel hos

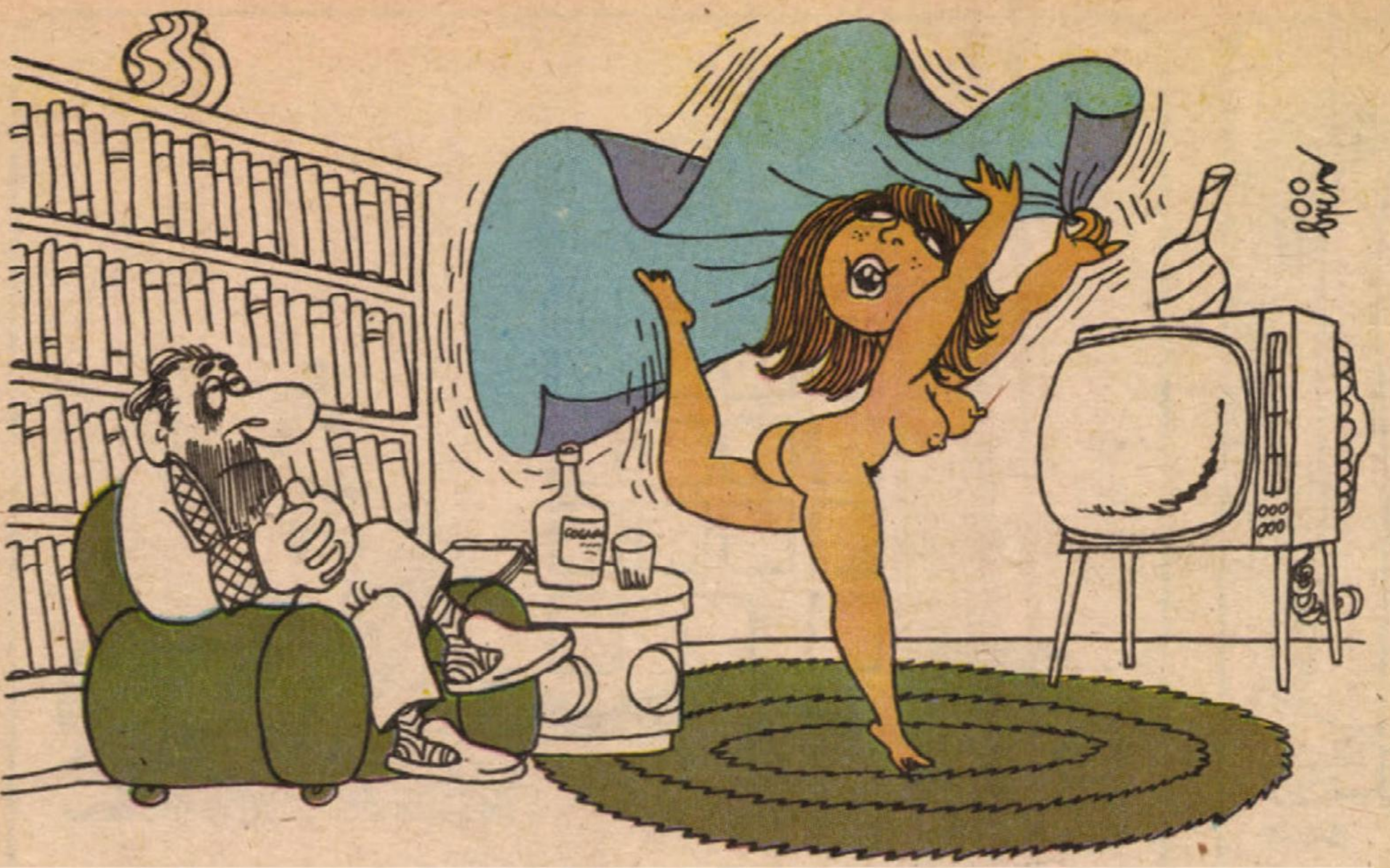

– Ne légy ünneprontó, fiam! A szexológus szerint húsz év után is nyújthat még újat a házasélet…

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az öreg Klepcsányi meghal. Feleségét megkérdezik a rokonok a temetés után: volt nála professzor?

— Három is — mondja Klepcsányiné. — De mit tehetett szegény, egymaga, három ellen?!

Jucika először megy iskolába és amikor hazajön, megkérdik tőle:

— No, Jucika, hogy tetszett az iskola?

— Az iskola tetszett, csak az a néni, aki a kasszában ül, az nem…

A CSŐLAKÓ

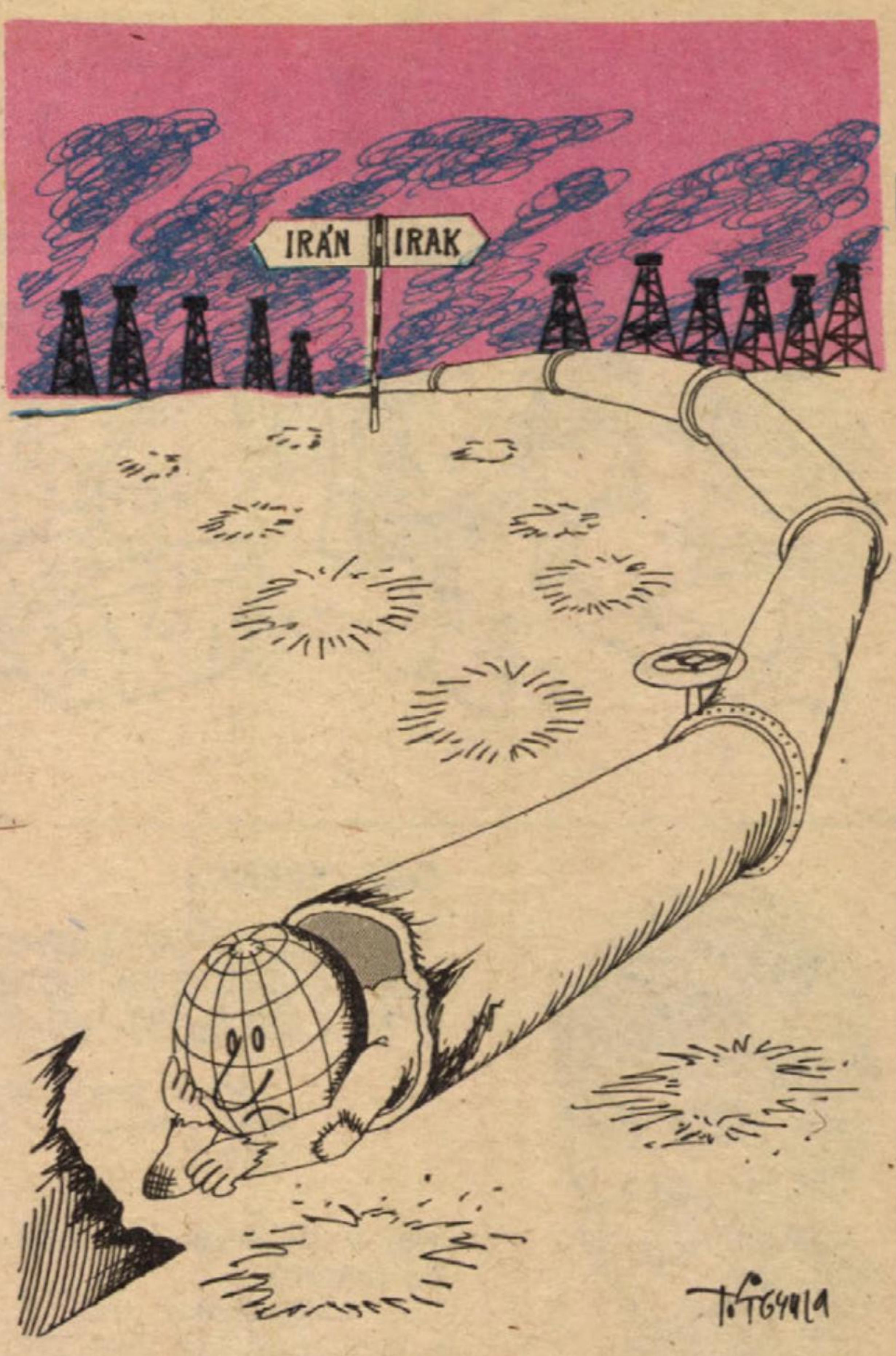

EGY „VIDÉKI" MOSZKVÁBAN

Moszkva lakossága jelenleg nyolcmillió, de még annyi ember jár be oda naponta dolgozni, mint Budapest lakossága, így egy magamszőrű pesti „vidéki" a szovjet fővárosban. Ki is tátottam a számat rendesen.

De nem sült galamb repült be rajta, mivel szovjet barátaim, Andrej Lebegyev költő és Jan Poliscsuk szatirikus író más finomságokkal akarták meglepni a „nagyétkű" magyart. Merthogy állítólag nálunk szokás sokat, nehezet és kiadósat enni. Aztán a Hotel Budapest éttermében szép lassan jöttek asztalunkhoz az ikrák, a halak, a sajtok, a gombák, a tojások, a húsok, a köretek, a saláták…

Én a vészkijárat felé néztem. A szomszéd asztalnál ülő grúz vendégek pedig rám. Ők még csak a nyolcadik-tizedik fogásnál tartottak. Megfogtam erősen a vodkáspoharamat, hogy le ne szédüljek a sok étel láttán, és kitartottam. Amikor elmentünk, néhány gúnyos pillantást éreztem a hátam közepén — lám, ez a magyar már öt fogás után bedobja a törülközőt. Még szerencse, hogy nem volt egy csinos orosz vagy grúz nő velem, mert itt a tizedik fogás után szokás szerelmet vallani!

Szerelmet vallottam viszont Moszkvának, bejárva e hatalmas világváros világhírű nevezetességeit, ahol az épületek méreteibe, a térbe és az időbe, a távolságokba szinte beleborzong a hozzám hasonló „vidéki". A 14 ezer lakót befogadó olimpiai falu például nálunk már megkapná a város rangot, s e „falucska" az egyik legmodernebb kisváros lehetne itthon.

Egyébként most költöznek erre a lakótelepre, a 15 emeletes házakba a lakók, s elgondoltam, hogy a mi jó hazai szokásaink szerint biztosan így cukkolná Micsodáné Kovácsnét:

— Bee, a mi lakásunkban egy olimpiai aranyérmes lakott! Nálatok pedig csak egy huszadik helyezett! Bee…

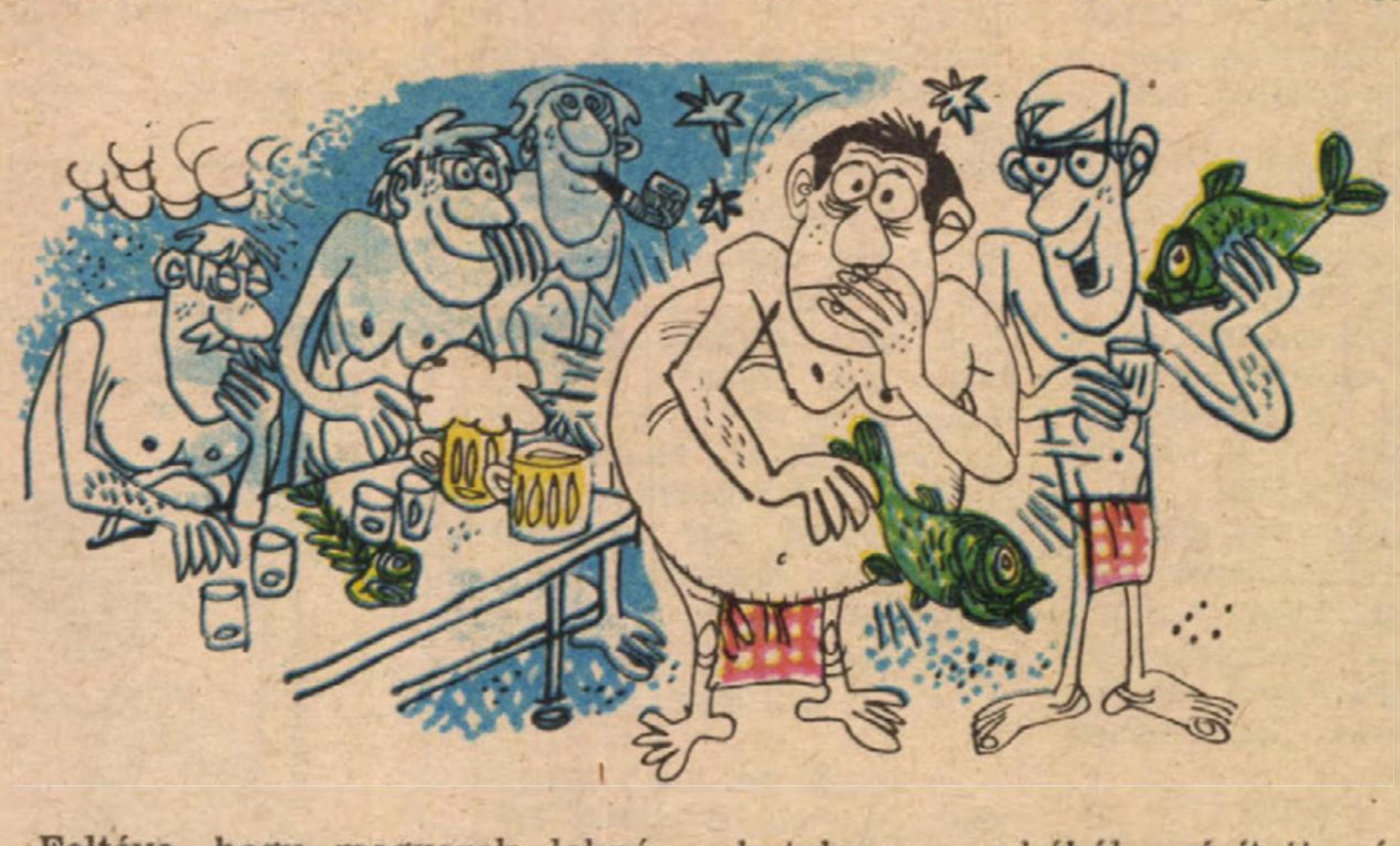

Feltéve, hogy magyarok laknának itt. Mert nálunk nem a részvétel, hanem a cukkolás a fontos.

Aztán az egyik nap orosz tudással cukkoltam Moszkvában egy szállodabeli ismerősömet, aki különben pilóta volt, és orosz, de ennek ellenére jól „elbeszélgettünk". Mondta is, hogy csinálljunk egy délelőtti programot a „bányiban". Megijedtem, hogy bányába akar vinni. Ezért megkértem, hogy ismételje meg, mire mondta is, hogy gyerünk a „banyiba". Ettől még jobban megijedtem, hogy egy csúf banyához akar vinni, pedig a moszkvai nők igazán csinosak.

Így kerültem ezután én „vidéki" a gőzfürdőbe, helyesebben a szaunába, ahol a pőre férfiak egy-egy csokor nyírfaággal csapkodják magukat, aztán beülnek egy-egy társalgó-vetkőzőfülkébe beszélgetni, sörözgetni és eszegetni. Engem egy hatalmas zacskóból szárított sós hallal kínáltak, amibe annak rendje és módja szerint azonnal bele is haraptam, miközben orosz ismerőseim szép lassan elkezdték lehúzni a hal ehetetlen „bőrét". Majd ismét szauna, csapkodás, izzadás, sörözgetés és a hal, de a zacskó még háromnegyedig volt. Megint a vészkijáratot kerestem.

Andrej, azaz András barátom lakásának főbejáratában aztán egy aranyos, nyolcvan kilós bernáthegyi ugrott a nyakamba, mire én elterültem a földön, a kutyuska pedig a vendégnek kijáró tisztelettel megnyalta az arcomat. Később jöttek az ikrák, a halak, a sajtok, a gombák, a tojások, a húsok, a köretek, a saláták, a gyümölcsök, a sütemények, de még volt két másik vendég is.

Miközben szép csendesen meghíztam öt kilót, András felolvasott a verseiből magyarul, ám amikor bernáthegyi barátom megette az egyik cipőjét, kénytelen volt áttérni oroszra, mert a lirikus hajlamú kutya ilyenkor békésen figyelt. Nem is mertem ezek után magyarul beszélni előtte.

Tányának viszont nyugodtan beszélhettem magyarul, ő úgysem értette meg. Tánya különben egy népviseletbe öltöztetett orosz baba, akit a Krokodil szerkesztőségében nyomtak a karomba szovjet barátaim, kollégáim. A búcsú perceiben még felelevenítettük a „vidéki" kalandjait Moszkvában, majd leszaladtunk néhány percre a büfébe, ahol jöttek az ikrák, a halak, a saláták…, majd kiszaladtunk a repülőtérre, ahol jöttek a húsok, a köretek…, nehogy túlsúlyban legyek a repülőgépen.

Szerencsére nem nekem kellett a mérlegre állnom, hanem a bőröndömnek. Aztán felszállltunk a magasba, fejenként négy-öt kézipoggyász közt ülő honfitársaimmal, akik ezzel is bizonyították, hogy egy magyar Moszkvában is megnézi magának, ami kell.

Én itthon Tányát néztem, ő meg engem. Aná kraszivaja gyévuska. Kár, hogy nem élő.

Tormai László

IPARI KÉM

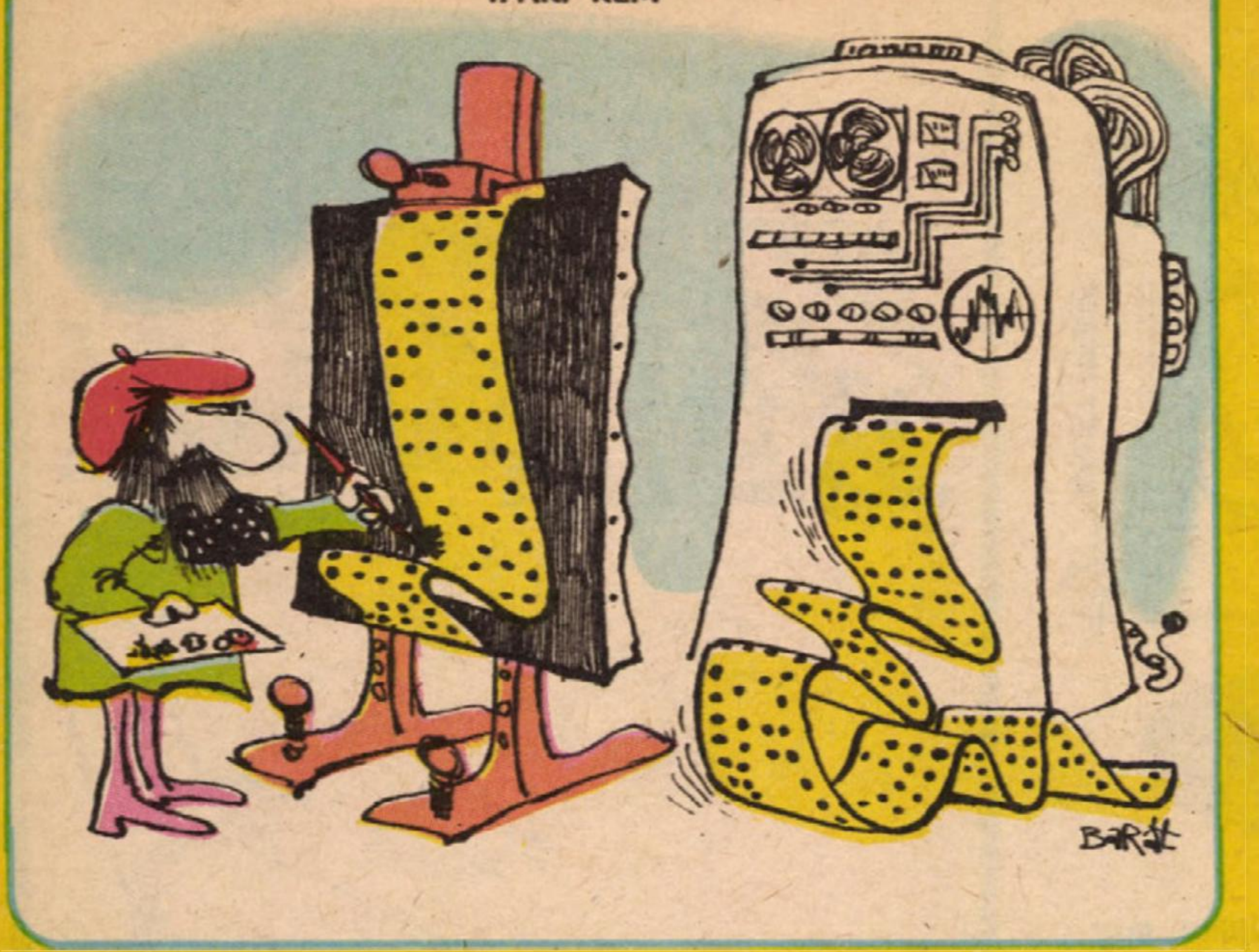

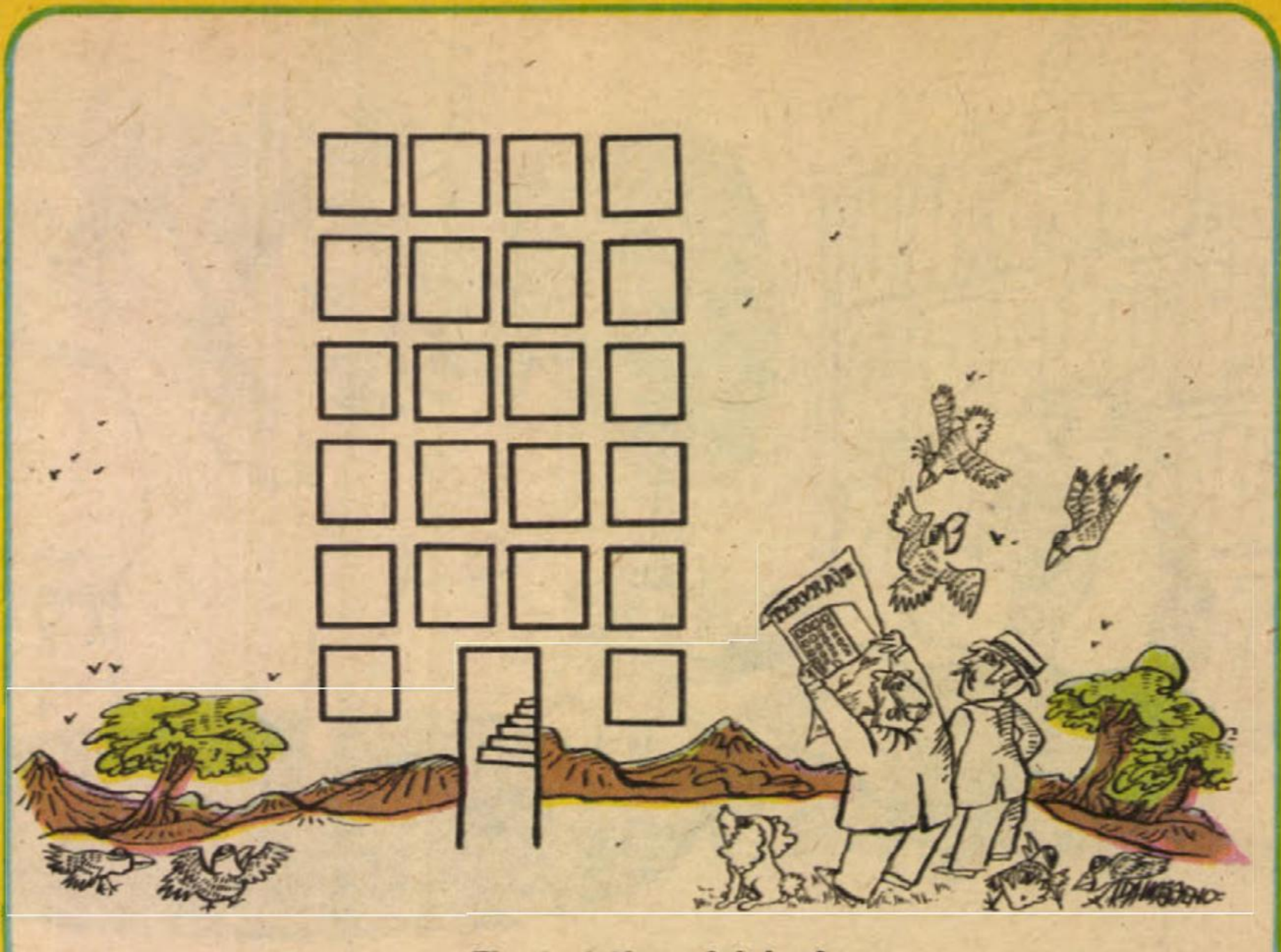

– Elspórolták a falakat!

ÖSZ FERENC:

A TINÉDZSEREK BÁLVÁNYA

Most lenne ötvenéves fiatalon elhunyt, kiváló kollégánk. Ebből az alkalomból közöljük írását.

A Tészta és Düzni Művek kultúrházában elérkezett a hangverseny utolsó száma. A Big Beat Boys-rajongók a legteljesebb eksztázisban rágták a széklábakat, negyed héttől háromnegyed tíz után öt percig. Pömpöczi László, az együttes vezetője, szólógitárosa, énekese és zeneszerzője elégedetten lesett ki félméteres sörénye mögül. A tinédzserek nyakán kidagadtak az erek az üvöltéstől, többen zokogtak.

— Na, gurítsuk be őket! — adta ki a jelszót a bandának Pömpöczi és beletépett a gitár húrjaiba, amitől két fiatal lány elájult, de aztán hamarosan tovább sikítottak, mert a kutya sem vette észre őket.

A zárószám Pömpöczi egyik legnépszerűbb szerzeménye, a „Hepatéba nekijeti hujujdejej, jeh, jeh, jeh" volt, amelynek a szövegét is ő írta.

Pömpöczi a banda élén valóban lebilincselő jelenség volt. Loknis szőke haja ostorként csapongott. Virágos inge kibújt piros plüssből készült farmerjéből, és látni engedte gyapjas mellkasát. Szemei vadul forogtak, torkából sikongva, hörögve, harákolva törtek elő a hangok, melyeket az erősítő olyan hangerőre fokozott, hogy ahhoz képest a dünkircheni csatazaj csak egy őszi légy utolsó dünnyögése volt. A nagyérdemű közönség a műélvezet hatására saját vagy a szomszédja haját tépte, az első sorban állók Pömpöczi cipőjét nyalogatták vagy lába nyomát csókolgatták, bizonyítván a művészet emocionális hatását.

A hangverseny után — ha Pömpöczi konflison közlekedik — rajongói minden bizonnyal kifogják a lovakat. Így azonban csak a benzint akarták kiinni Mercedeséből, ami azonban dízeles volt, így hát a gázolajat kortyolgatták még mindig eksztázisban, pedig már elmúlt tíz óra.

A maradék üzemanyaggal Pömpöczi elhajtott. Otthon felesége és három gyermeke várta.

— Megjött apu, megjött apu — sivalkodtak boldogan a srácok, mindaddig, amíg Pömpöczi szájon nem vágta a leghangosabbat.

— Mondtam nektek, hogy ne kiabáljatok. Apu nem szereti a zajt — okította őket Pömpöcziné, született Kopasz Krisztina.

Pömpöczi pedig fáradt mozdulattal dobta a sarokba hosszú sörényét, amit a legkisebb gyerek azonnal a fejére illesztett.

— Úgy nézel ki, mint egy majom — morgott Pömpöczi, és undorral fordított hátat drága gyermekének. Közben Krisztina szeretettel és egy törülközővel itatta le az izzadságot Pömpöczi feje tetejéig húzódó homlokáról.

— Szomjas vagyok — nyögött a tinédzserek bálványa, és az asszony máris nyitotta a bárszekrényt, ahonnan két üveg whisky közül kiemelt egy palack Mira-vizet.

— Igyál, szentem — gügyögte. — Akarsz egy kis zenét?

— Nem bánom, de valami jót! — mondta a beatkirály.

A Lady Madonnát! — visított az egyik srác.

— Egy frászt! — szólt Pömpöczi, és a lemezjátszón máris felcsendült: „Ha lennék egy lánykának édes, szerelmes babája ..."

Pömpöczi elandalodva hallgatta a szép melódiát, és dúdolni akart hozzá. de nem találta el a hangot.

— Volt postám? — kérdezte később.

— Hatszáztíz levél. Mindre válaszoltam. Több mint százan érdeklődtek, nem szándékozol-e megnősülni? Megírtam nekik, hogy egy igazi beatzenész nem nősül ... — felelte az asszony.

Később a gyerekek elaludtak, csak Pömpöczi szemét kerülte az álom.

— Egyre nehezebb a szakma — mondta halkan Pömpöczi. — Már nem tudok mit kitalálni. A múltkor összeestem. Irtózatos sikerem volt vele. Azóta mindig lefekszem néhányszor, legalább kicsit kipihenem magam.

— Sikered tetőpontján vagy — vigasztalta az asszony. — A fiatalság rajong érted, képedet a mellükön viselik. Az újságok is egyre jobb kritikákat írnak rólad.

— Hiszen éppen ez a baj! Így akarnak tönkretenni. Miután a tévében egy öreg, kopasz zeneesztéta azt mondta rólam, hogy ő is élvezi a muzsikámat, kétszáz fiatal pártolt át a Sakálokhoz, akikről viszont úgy nyilatkozott, hogy primitív, színvonalatlan ricsajt csinálnak. Esküszöm, hogy azt a pasast a Sakálok fizették le ...

— Most ne törd magad ezen szívem. Aludnod kell — mondta az asszony, és egy sállal a derekára erősítette a melegítő párnát. Aztán amikor elaludt, kiment a konyhába és sütővassal kibodorította a szőke parókát, összegyűrte a farmernadrágot, egy kis lisztet szórt a virágos ingre, mert holnap újra dobogóra lép Pömpöczi, a tinédzserek bálványa ...

INYENCEK

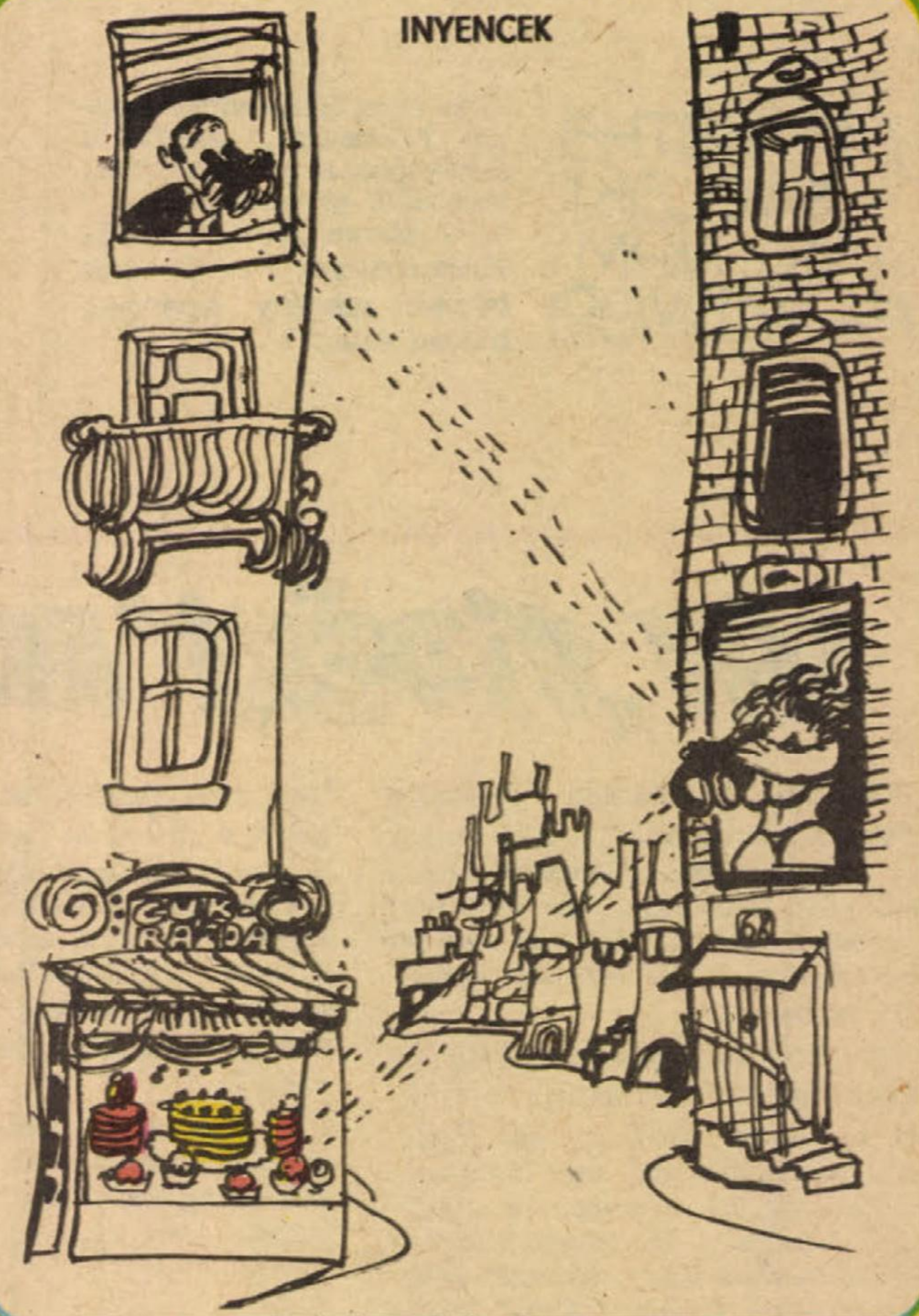

ELADÓSORBAN

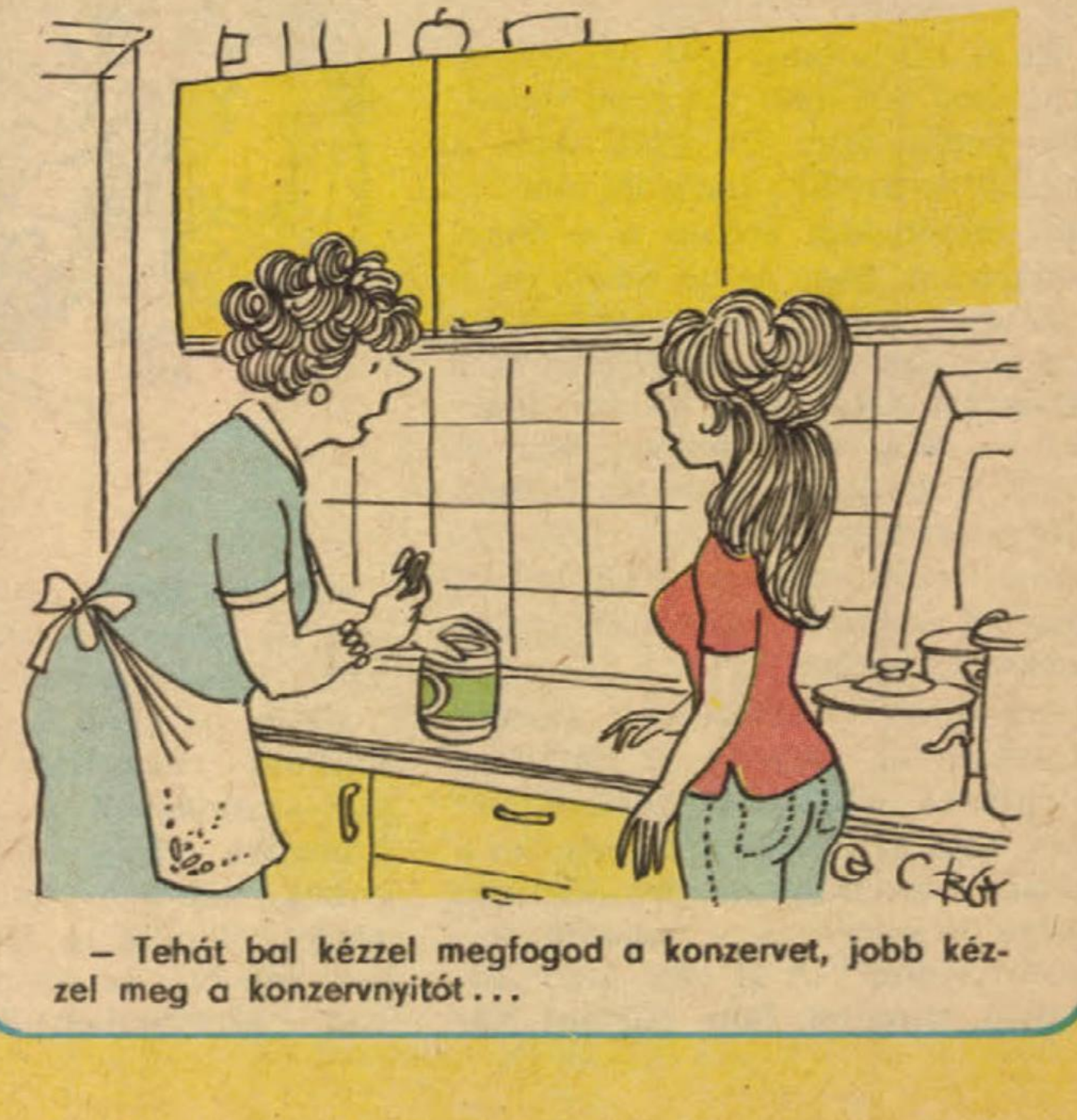

– Tehát bal kézzel megfogod a konzervet, jobb kézzel meg a konzervnyitót ...

VIDÉKI FELLÉPÉS

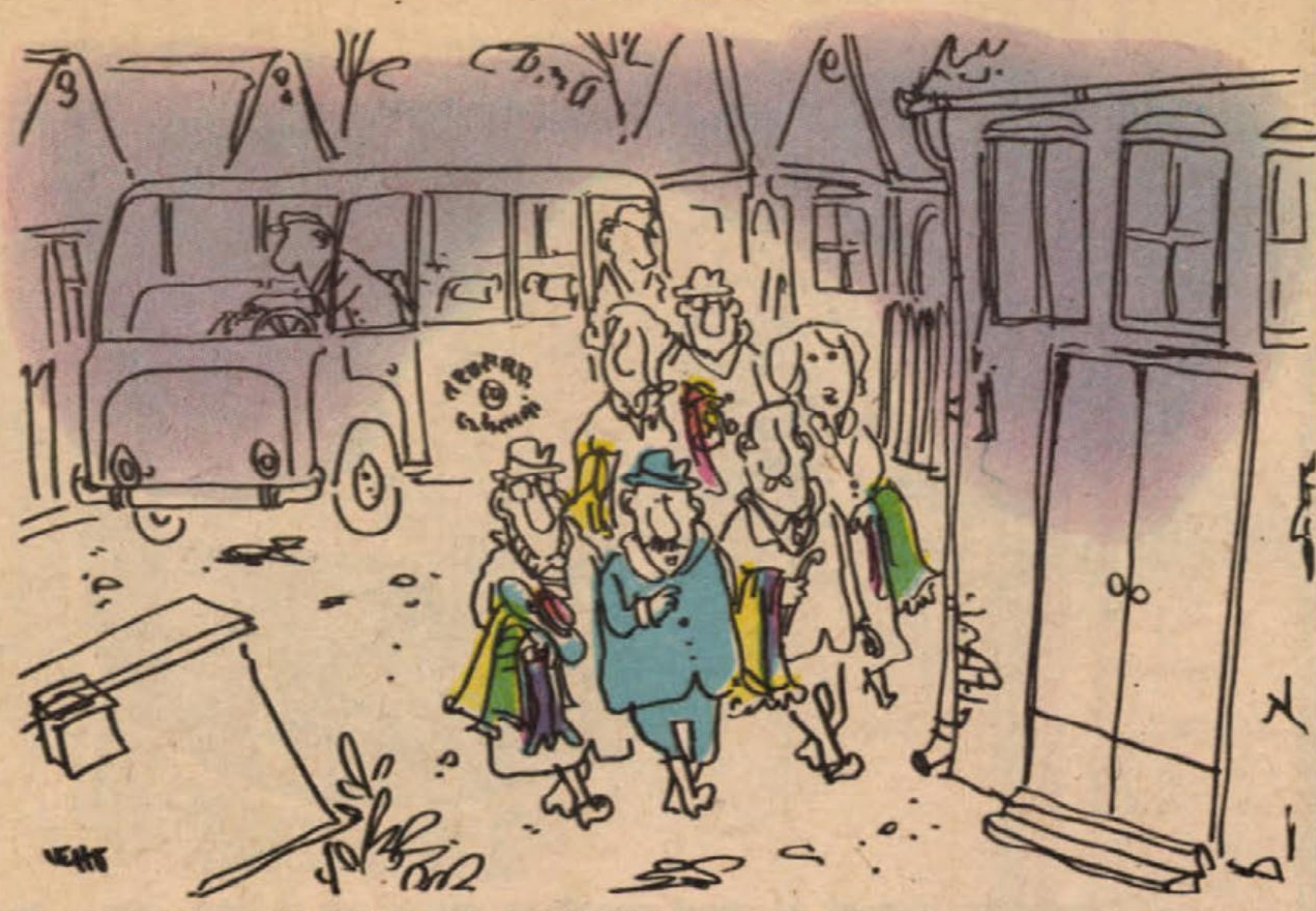

– Ilyen jól felszerelt kultúrházban sem léptek még fel a művész urak! A büfé kétszer akkora, mint a nézőtér!

FÖLDRAJZÓRA

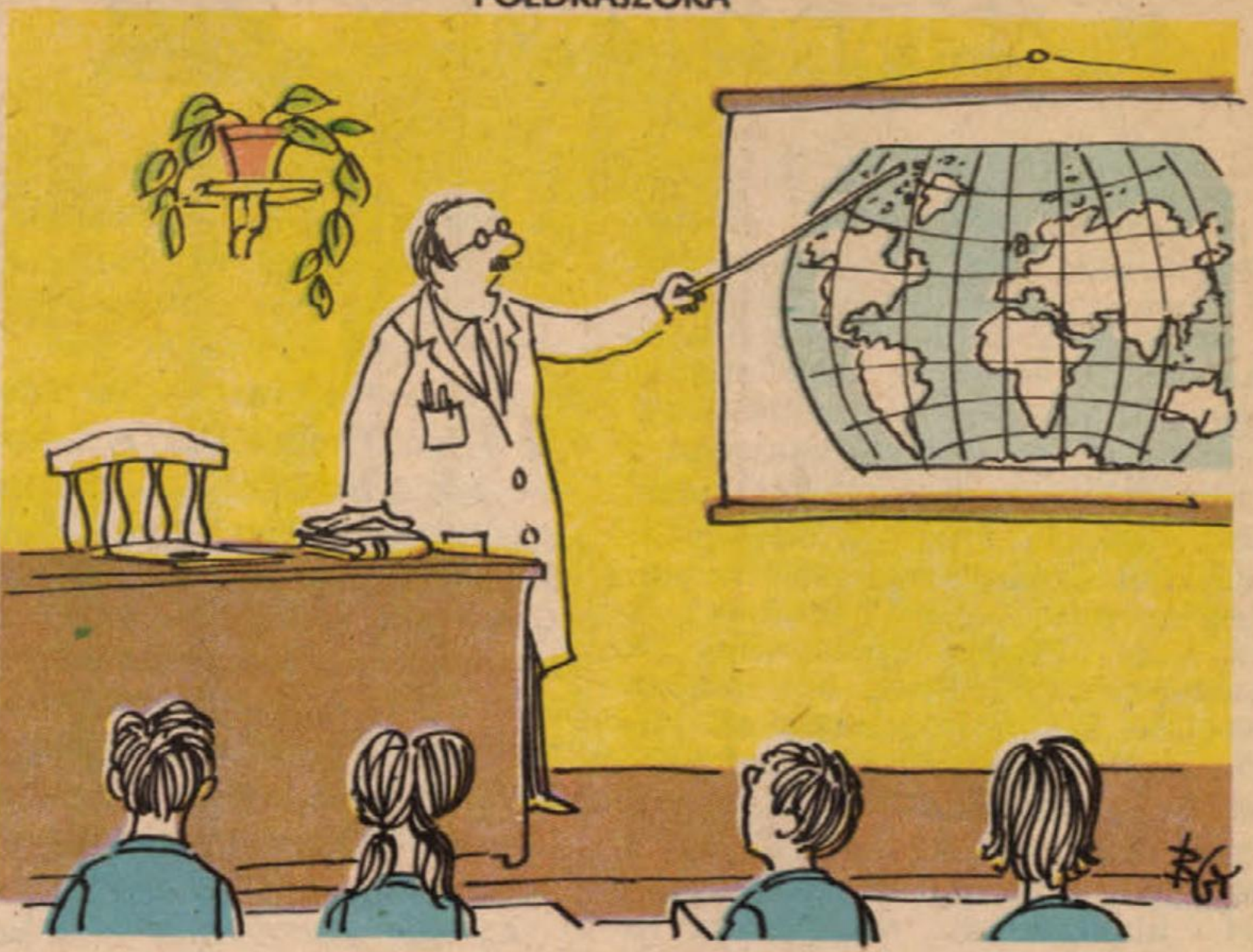

– Ez már olyan kietlen vidék, hogy itt még magyarok sem élnek!

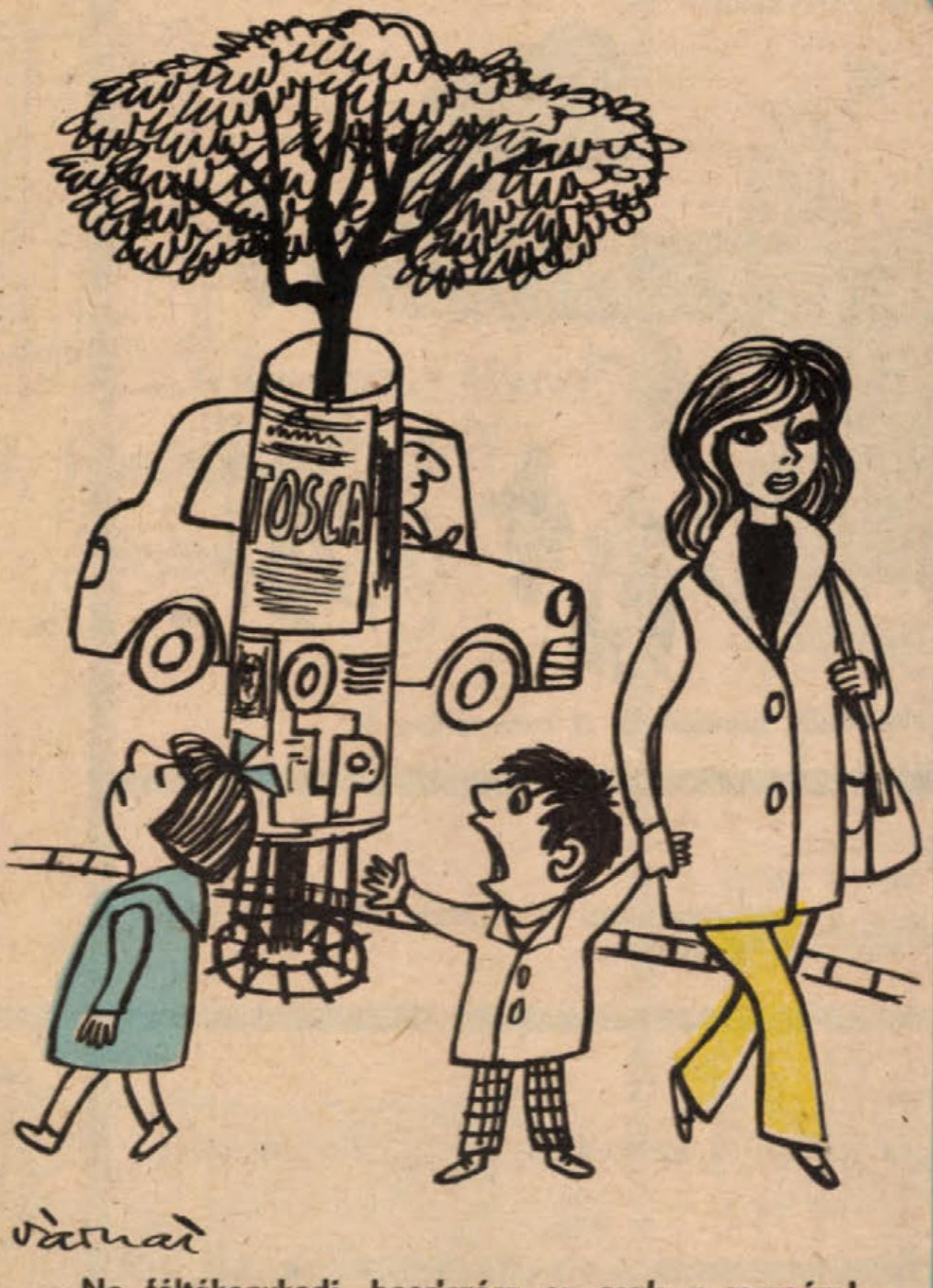

– Ne féltékenykedj, becs'szóra ez csak a mamám!

Beszélgetés egy székkel

(Szinhely: a lakásom. Időpont: épp az esti torna megy a tévében. Szereplők: Müller Kati, a kislánya a képernyőn, én otthon, továbbá egy szék.)

Müller: *(mosolyogva)* Most egy páros gyakorlat következik. Akinek nincs párja, megcsinálhatja ugyanezt a gyakorlatot egy székkel is.

Én: *(nem először hallom tőle ezt a mondatot és mivel egyedül élek, mindig szíven üt)* Pang!!

Müller: *(mosolyogva tornászik a kislányával.)*

Én: *(magam elé)* Egy székkel is. Akinek nincs párja. Mintha az teljesen mindegy lenne.

Szék: Ne vegye úgy a szívére a dolgot!

Én: No de én nem vagyok fából.

Szék: Kikérem magamnak ezt a megjegyzést. Egy szék is érez. Néha száz kilót is, ha egy dagadt pasas belém ül.

Én: Nem akartam megsérteni. Hajlandó velem tornászni?

Szék: Szó sem lehet róla. Nem vagyok már mai szék.

Én: Idősebbek is elkezdhetik.

Szék: Mondja a Müller Kati ... Én egyszer megpróbáltam utánozni és azóta bicegek.

Én: De akkor én kivel tornásszak?

Szék: Magánügy. Tornásszon a konyhakredenccel.

Én: Ezt nem vártam volna magától. Egyedül élek és ...

Szék: Nézze, mint mondottam, nem vagyok már mai szék. És mindenféle bajom van ...

Én: Például?

Szék: Például itt van a bal kezem, illetve a bal karfám ... Időnként elzsibbad, fel egészen a támlámig.

Én: Ez velem is előfordul néha ... Volt már asztalosnál?

Szék: Nem bízom az asztalosokban ...

Én: Érdekes, néha nekem is elzsibbad a bal karom és dörzsölgetem a szívem.

Szék: Idegesség. Orvosnál volt?

Én: Nem voltam, mert egy-két perc alatt elmúlik ez a zsibbadás.

Szék: Nekem a lábam is szokott fájni.

Én: Nekem is.

Szék: Magának két lába fáj, de nekem négy. Különösen a hátsó kettő fáj.

Én: De nekem a hátam is fáj néha.

Szék: Nekem a háttámlám ...

Müller: *(mosolyogva tornászik a kislányával)*

Szék: Hol fáj a háttámlája?

Én: A derekamnál.

Szék: Az semmi. Nekem az egész háttámlám fáj. Aludni tud?

Én: Altatóval.

Szék: Jó magának. Én csak egy-két órát alszom.

Én: Én öt órát. Altatóval.

Szék: Az semmi. A fejtámlám most is fáj.

Én: Akar egy antineuralgicát?

Szék: Köszönöm, nem kérek.

Én: Nálam mindig van gyógyszer fejfájás ellen. Tudja, olykor úgy érzem, hogy vasabroncs van a fejemen.

Szék: Az semmi. Nekem fejtámlagörcsöm van állandóan. Olyankor nyíkorogni tudnék.

Én: Én meg üvölteni.

Szék: Az utóbbi időben mintha lefogyott volna ...

Én: Maga is. Laposabb az ülőrésze.

Szék: Csoda? Tudja, hogy mi mindenen mentem én keresztül?

Én: Ha legközelebb Müller Kati ismét azt mondja, hogy akinek nincs párja, az csinálja meg a gyakorlatot egy székkel, számítok magára!

Szék: Az attól függ, milyen állapotban leszek. Uram, értse meg, enyvhiányom van.

Én: Az semmi. Nekem ingadozik a vérnyomásom ...

Müller Kati: Mai tornánk véget ért. Váljék egészségükre.

Én: Köszönjük!

Szék: Na üljön le! Nemsokára kezdődik a tévéhíradó!

Én: *(leülök a székbe)*

Szék: Na tessék, még ez is! És akkor még tornászszak vele! Egy frászt!

Mikes Györgv

BUDAI ÉPITKEZÉS

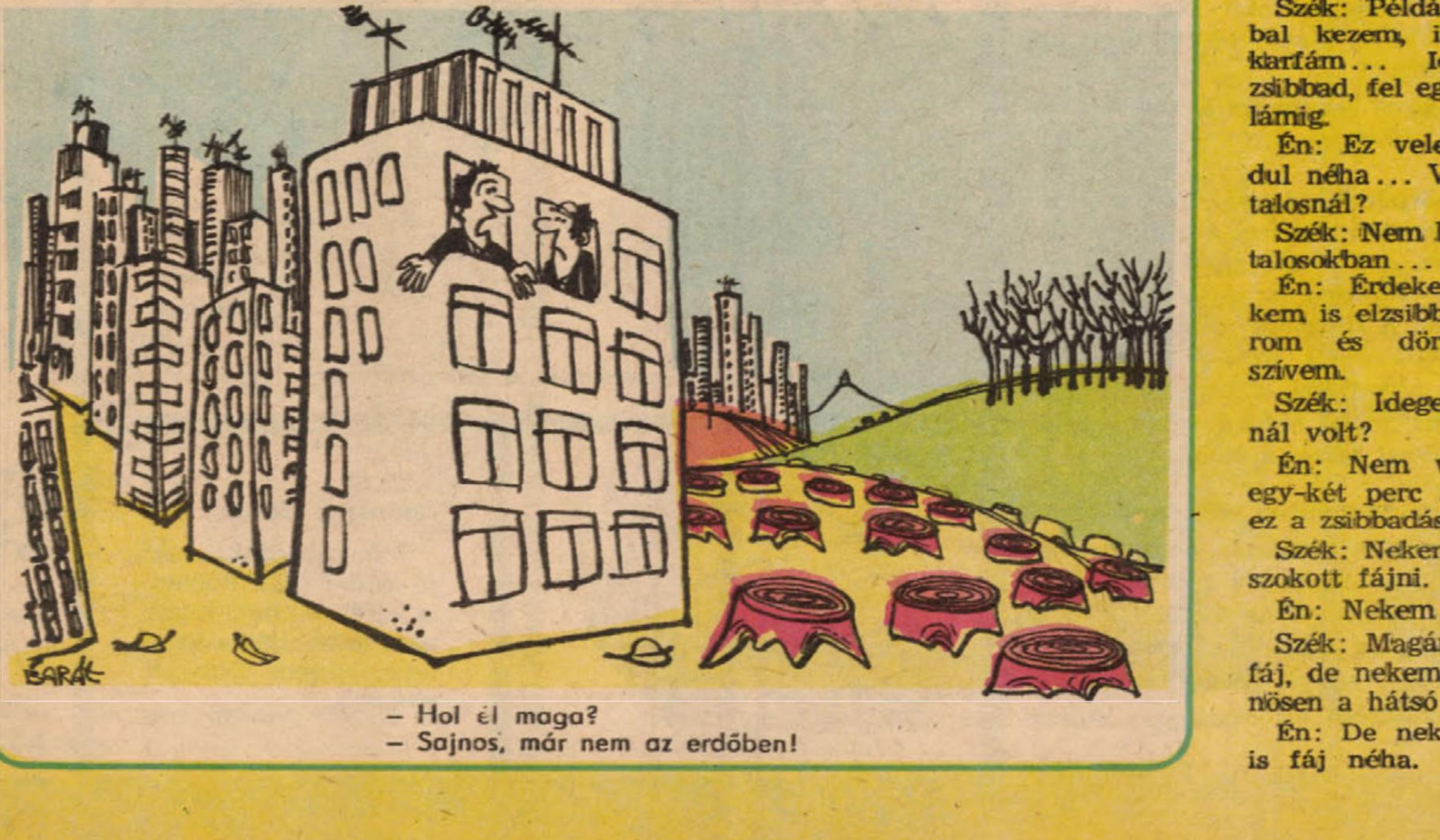

– Hol él maga?
– Sajnos, már nem az erdőben!

Etimológia

Mélységes tisztelettel emelem meg a kalapomat Kiss Lajos előtt. Na nem most. Majd, ha le tudtam tenni a könyvét. Ne értsük féle, az Akadémiai kiadónak nem minden egyes új kötetéért vált neheztüzérségi pofonokat százezer rajongó a megjelenés reggelén a Váci utcai bolt előtt. A „Földrajzi nevek etimológiai szótára" sem annyira slágercím, mint — mit mondjak? — az, hogy „Piszkos Fred", vagy „A műselyemlány". Pedig hát minden szócikke külön érdekesség, sőt külön izgalom. És szócikk akad benne bőven. Pontosan 6850 darab, ami kész katarzis. Az ország és a nagyvilág földrajzi neveinek eredetét, kialakulását magyarázza a szerző, és ha fölteszem, hogy egy-egy szócikk kibogarászásához csak 2—2 órára volt szüksége, akkor is — nyolcórás műszakokat számítva — 1721 napig bogarászhatott szakadatlanul. De kérdem én — hogyan lehet 2 óra alatt olyan név eredetét kibogarászni, mint például Pápanyőgér vagy Nyírparasznya?

A szerző iránt személyes rajongást is táplálok, mert egy alkalommal magam is próbálkoztam valami hasonlóval. Még az érettségi előtt történt, hogy valami őrült sugallat hatására össze akartam gyűjteni az összes olimpia összes versenyszámának nyolcadik helyezettjét. Beástam magam a könyvtárba, poros papírok között matattam, kétszáznegyvenötöt tüsszentettem és este anyám elkefélt rajtam három ruhakefét. Az utolsónak a nyelével aztán hókon vágott és könnyes szemmel azt mondta:

— Inkább tékozold el az életedet, de én ezt nem csinálom.

Így lettem újságíró.

Persze a tökéletesedés szikrája pislog még a hamu alatt, s én most hálás vagyok a szerzőnek, hogy megtudhattam, honnét származik Baktüttös, Brettyó, Fülpösdaróc, Gyanógeregye és Hagyárosbörönd tisztes neve.

Mert mit tudott mosanáig — teszem azt — Csitárról a magamfajta laikus? Legfeljebb annyit, hogy hegyek vannak arrafelé, amelyek alat le szokott esni a hó és ilyenkor valakinek a kisangyalával állítólag fejreáll egy paripa.

Ezzel szemben a kötetből megtudtam, hogy Csitár egy község Nógrád megyében és neve etimológiailag azonos Csatárral. A csitár szó tehát a csatár kifejezés némileg eltorzult változata, nem egészen csatár. Így teljesen helyénvaló lesz, ha a legközelebbi válogatott mérkőzésen esetleg a magyar csapat csitársoráról beszél majd a riporter.

Cinkotával viszont határozottan zűrben vagyok.

Cinkota — írja a szótár — *1950-ben Budapesthez csatolt település. Bizonytalan eredetű. Vesd össze talán a 17. sz.-ból adatolt és némelyektől „fenyvesrigónak" értelmezett cinkota madárnévvel. Némelyek a besenyőből származtatják és „temetővárnak" értelmezik.*

Most tessék elképzelni, hogy Janka néni Cinkotán meghív engem, mert dödölét főzött. Én meg ülök ott a legnagyobb bizonytalanságban. Egyik villa dödölénél még megesküszöm, hogy fenyvesrigó, a másik villa dödölénél felötlik bennem, hogy hátha mégis temetővár. A végén egy életre megutálom a dödölét és ezt az Akadémiai Kiadó sem kívánhatja tőlem, úgyhogy előbb-utóbb dönteniük kell.

A szerző a kötet elején felsorolja a forrásmunkákat. A felsorolás — hátborzongató! — huszonnégy sűrűn nyomtatott oldalra terjedt. Felmerül ebben az elvetemült agyamban egy gonosz ötlet: tessék mondani, nem lett volna kényelmesebb inkább kitalálni azokat a szócikkeket? Jó, az sem egyszerű, de legalább nem kell avar kori temetőre emlékeztető irattárakban barlangászni.

Az isten szerelmére, hadd tegyek egy próbát.

Itt van például ez a helységnév, hogy **Apátvarasd.** Hát szerintem ez onnét vette a nevét, hogy az öreg Binét lovag és fiacskája, az ifjabb Binét egyik este együtt tért haza a Becsaliból, méghozzá jócskán tartósított állapotban. Minthogy kiadós testmozgás nélkül egyik sem óhajtott nyugovóra térni, otthon kiki nekiesett a saját feleségének és — a kor folklórja szerint — agyalni kezdte. Ezt aztán mindegyik zokon vette a másiktól. Az ifjú Binét a kedves mama, az élemedett Binét a kedves meny segítségére sietett. Lekaptak a falról egy-egy beretvaéles kipcsogét, összeugrottak, s aztán elmélyült élveboncolás kezdődött. A kedves mama visítva hívta az ügyeletet és a tűjét fűző mentőorvost először a fiához terelte, akinek a fejét már csak egy ernyedt mócsing tartotta. Az ifjabb Binétben azonban felülkerekedett a fiúi szeretet és rászólt az anyjára!

— Apát varrasd!

Mit ír ezzel szemben a kötet?

Apátvarasd, *helység Baranya megyében. Varasd — a régi magyar váras — város — -d kicsinyítő képzős származéka. A megkülönböztető szerepű Apát- előtag azzal kapcsolatos, hogy a pécsváradi apátság alapítólevele szerint I. István király 1015-ben az apátságnak adta a falut.*

Esküszöm, hogy az enyém szebb. Viszont 6850-szer biztos, hogy nem fogom megismételni. Nem, kedves Akadémiai Kiadó, kérem, ne is unszoljanak!

Viszont lenyűgöző a kötet következő szócikke.

Csörnöc-Herpenyő. *Sárvár közelében jobb oldalról a Rábába ömlő patak. A Csörnöc víznév szláv eredetű, tövében az ősszláv „fekete" rejlik. A Herpenyő olyan szláv név átvétele lehet, amely a régi lengyel „chrapina, charpina" — mocsaras, lápos helyen nőtt bozót — főnévvel tartozik össze.*

Mit lehet ehhez még hozzátenni? Egyetlen dolgom, hogy postázzam a tudós címére a bamba tanítvány legnagyobb bókját: kérem szépen, én tulajdonképpen nem is akartam ennyit megtanulni Csörnöc-Herpenyőről . . .

Peterdi Pál

LUDAS FÓRUM

Kurunczi Mária
(Szeged, Felsőváros 124 B.)
kérdezi:

HOGY LEHETNE IGAZSÁGOSAN ELOSZTANI A LAKÁSOKAT?

Endrődi István:

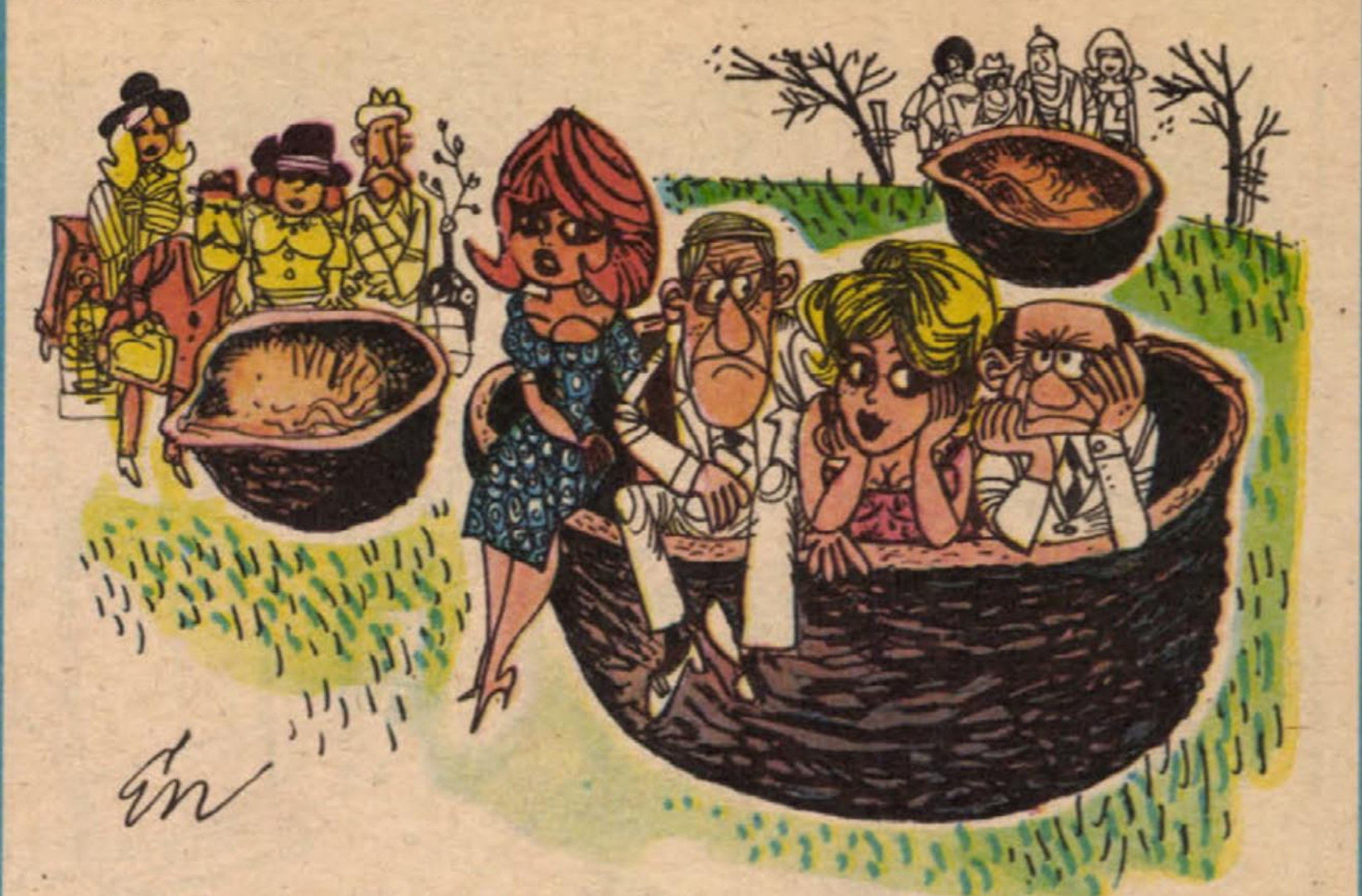

– Dióhéjakat utalnék ki, mert annak se ajtaja, se ablaka, mégis négyen laknak benne.

Várnai György:

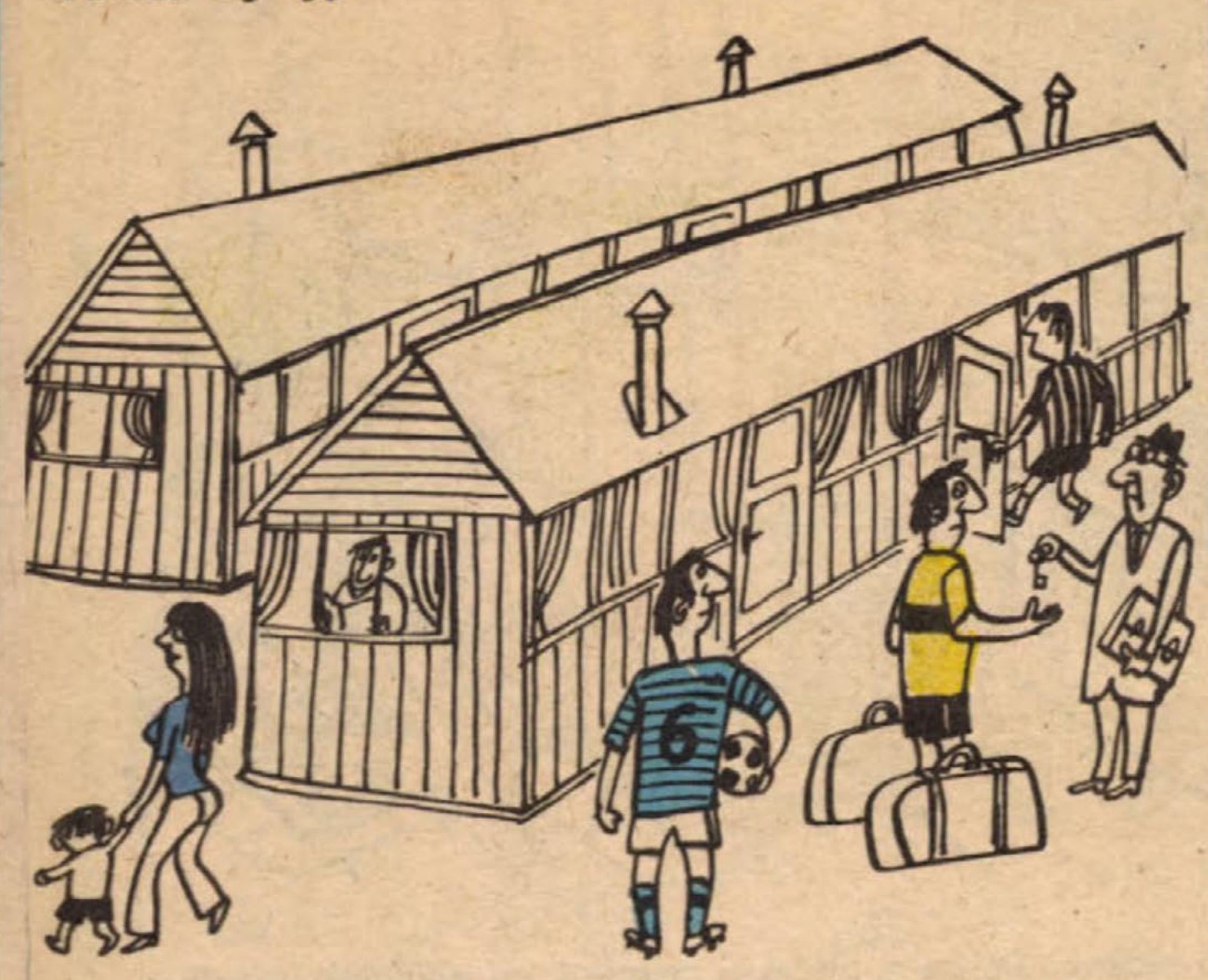

– A focistáknak a felvonulási épületeket utalnám ki.

Árkus József:

A lakásosztályokon fehér egereket alkalmaznék, ők húznák ki az igényjogosultak kartonjai közül a szerencsés nyerteseket. A húzás tisztaságán egy macska őrködne.

Tormai László:

Justitia segítségével. Neki be van kötve a szeme és úgy nem látja, hogy milyen kevés a lakás.

Barát József:

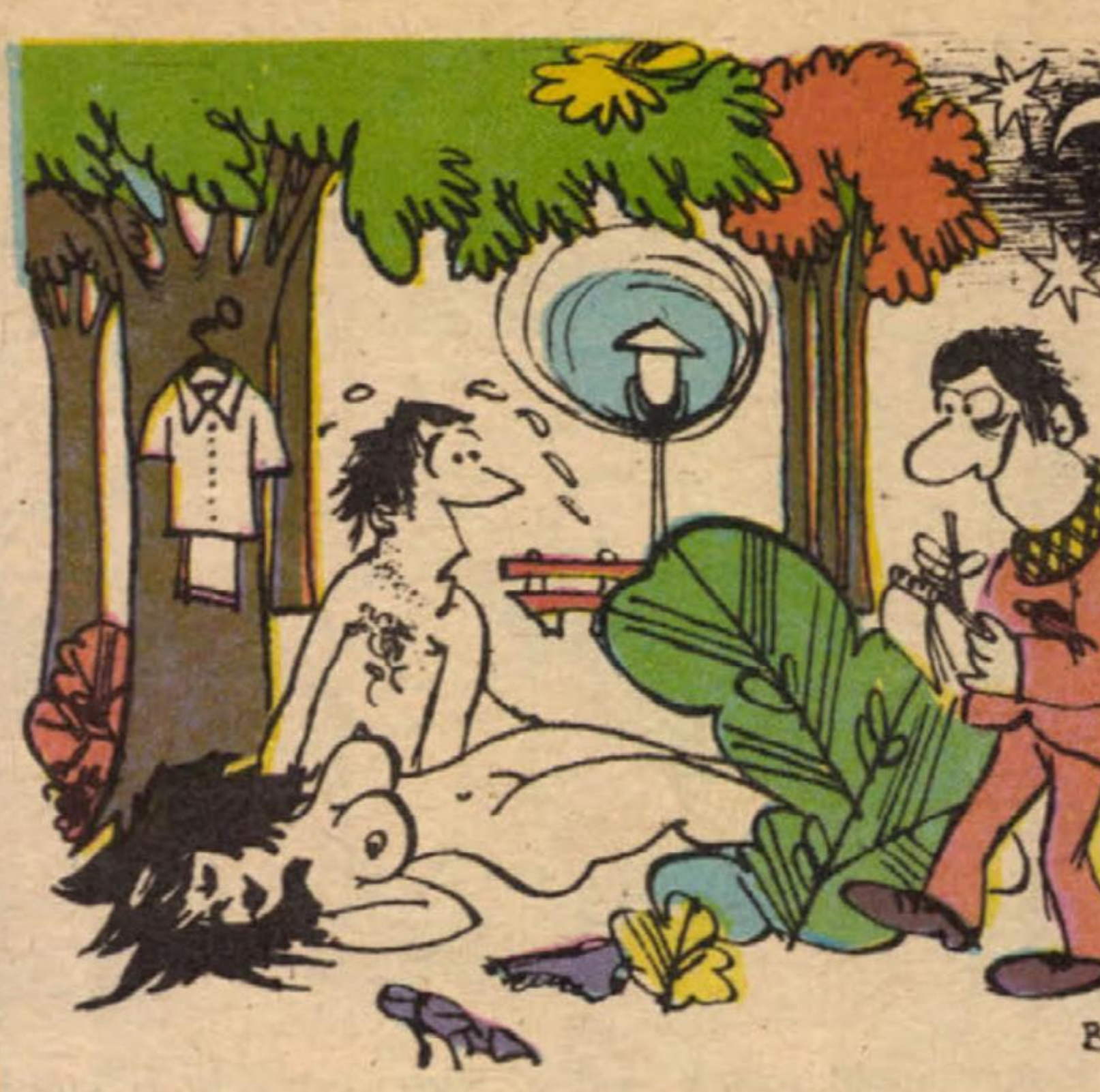

– Mindenekelőtt felmérném a jogos igényeket

Hegedűs István:

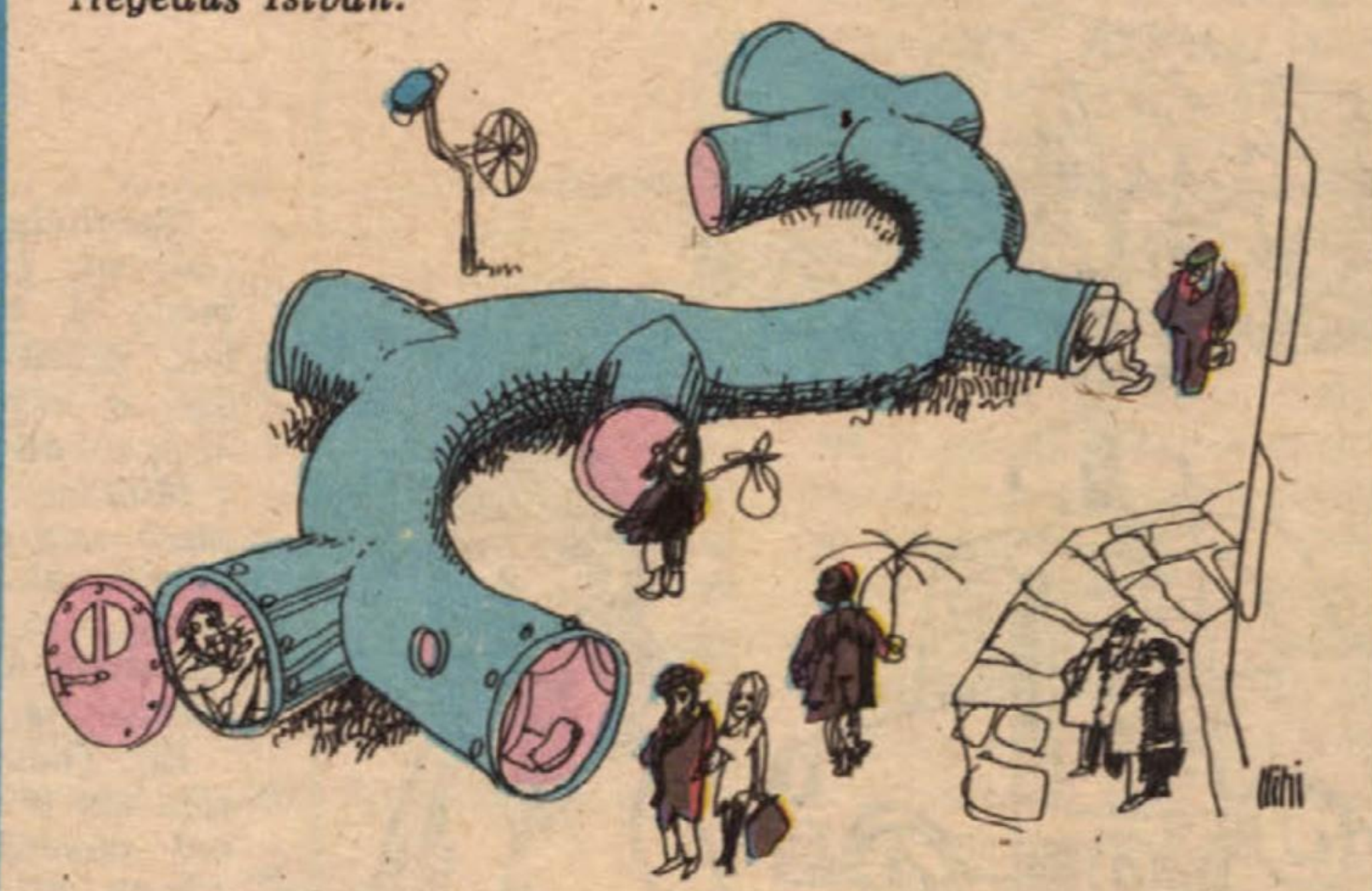

– Feltétlenül gondolnék a csövezőkre is.

Balázs-Piri Balázs:

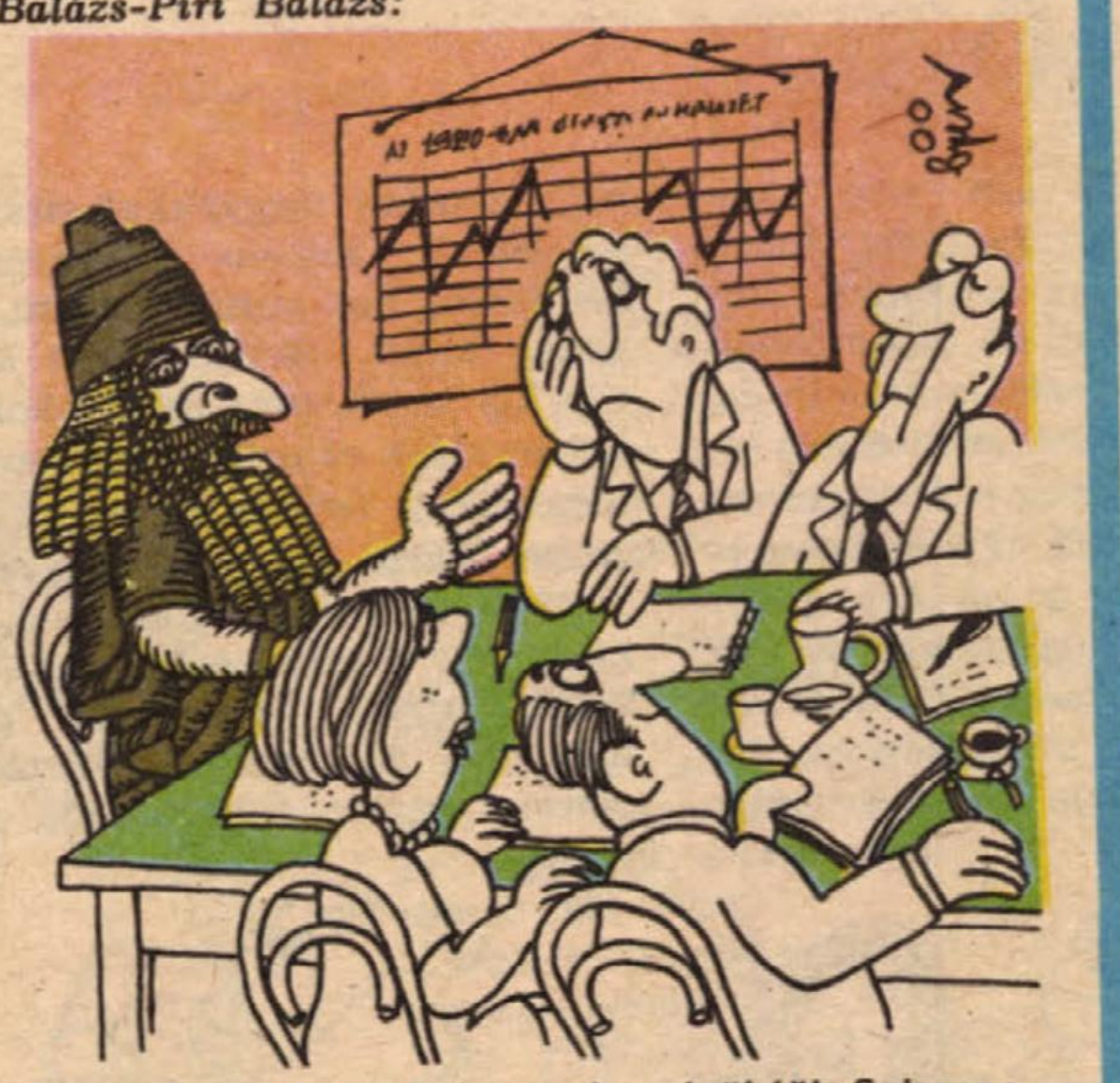

– A lakáskiutaló bizottság elnökéül Salamon királyt kellene kinevezni.

Brenner György:

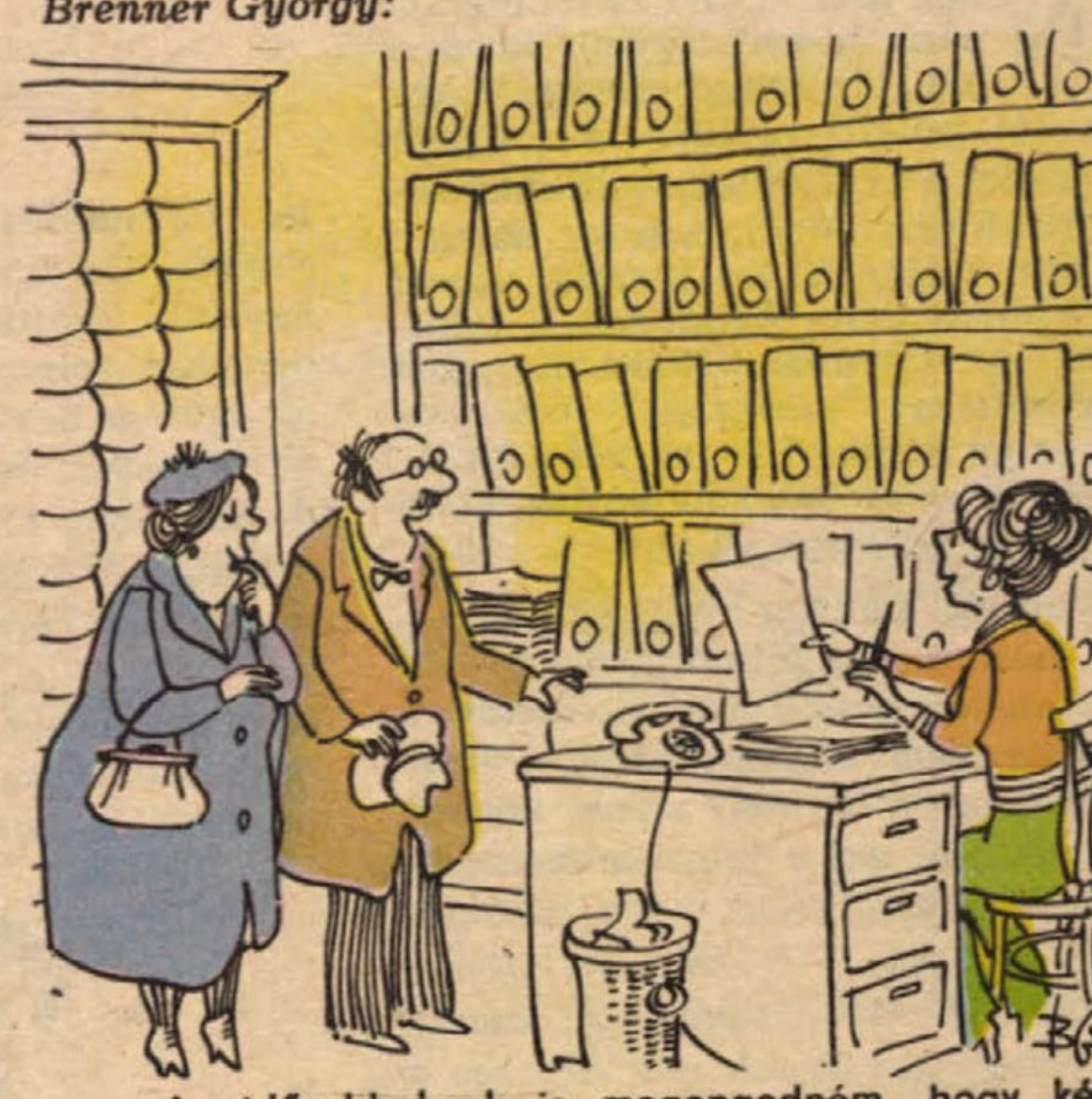

– Az idősebbeknek is megengedném, hogy két gyereket ígérjenek a tanácsnak!

Peterdi Pál:

Módosítanám a családvédelmi törvényt. Aki szül három lakást, kap egy gyereket.

Föld S. Péter:

Úgy, mint a lapokat a kártyában. Ott is az osztó kezét kell figyelni.

Dallos Jenő:

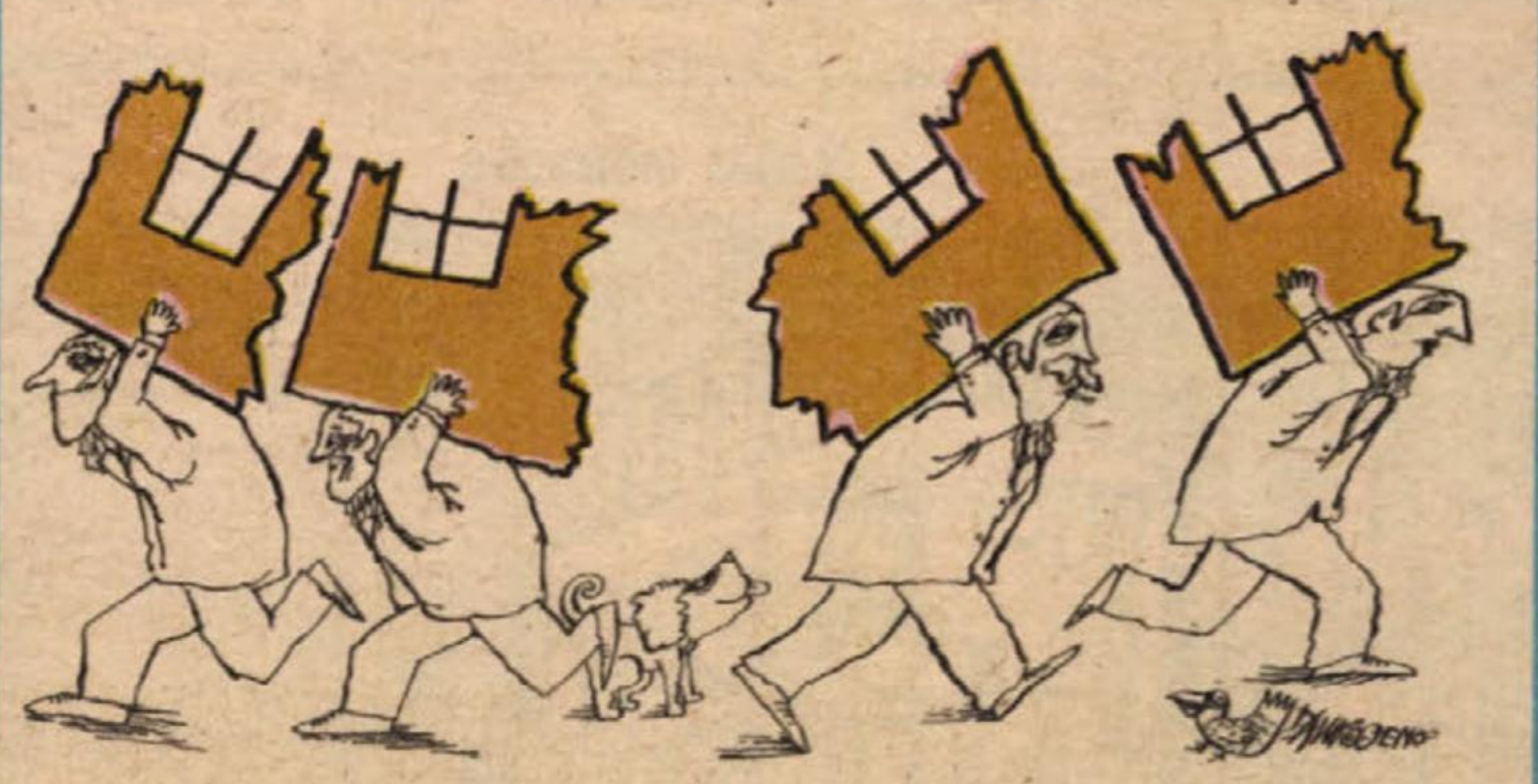

– Úgy, hogy mindenkinek jusson belőle egy kicsi.

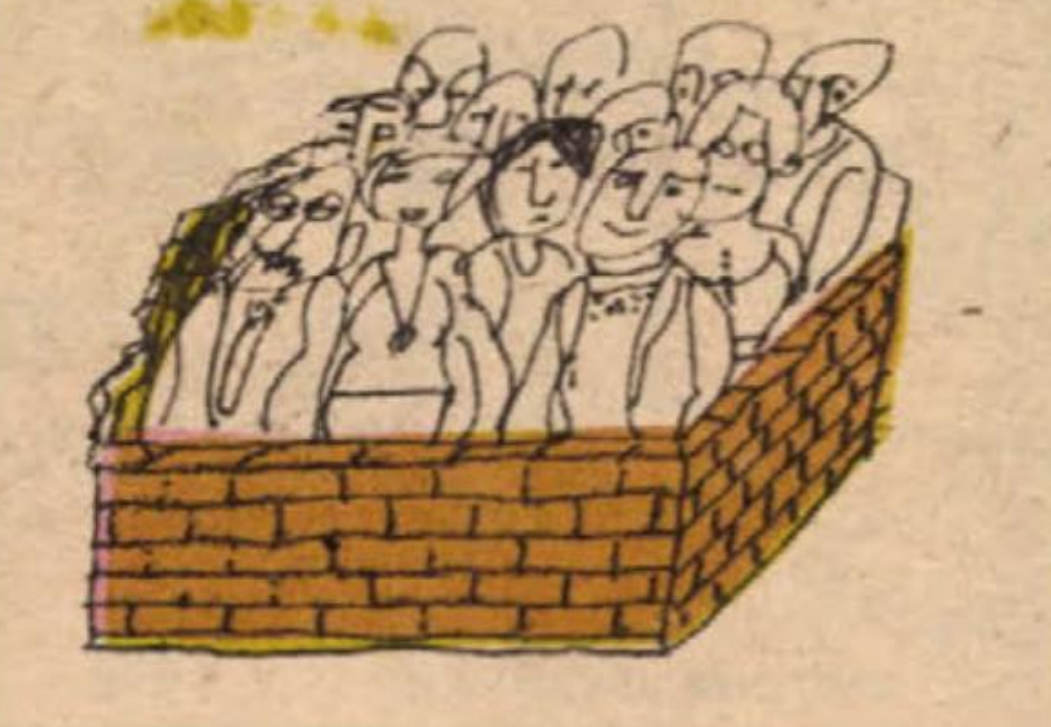

Radványi Barna:

Azt mondják: sok jó ember kis helyen is elfér. Lehet, hogy nem több lakás kellene, hanem több jó ember?

Sajdik Ferenc:

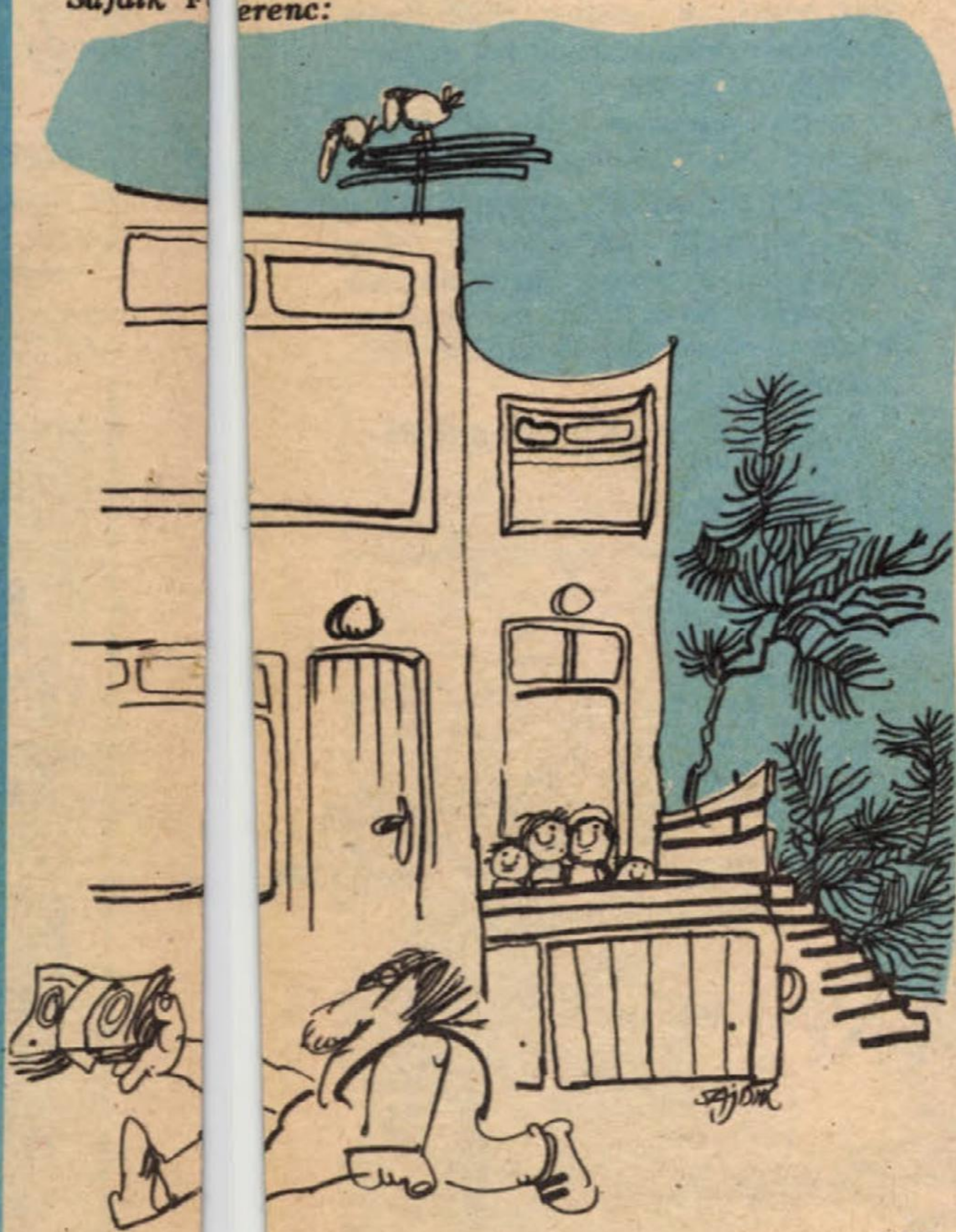

– Ha tudnám, akor most nem kellene 1998-ig OTP lakáskölcsönt törlesztenem.

Galambos Szilveszter:

Három negyven éven felüli gyerek után is járjon lakás.

Lehoczki István:

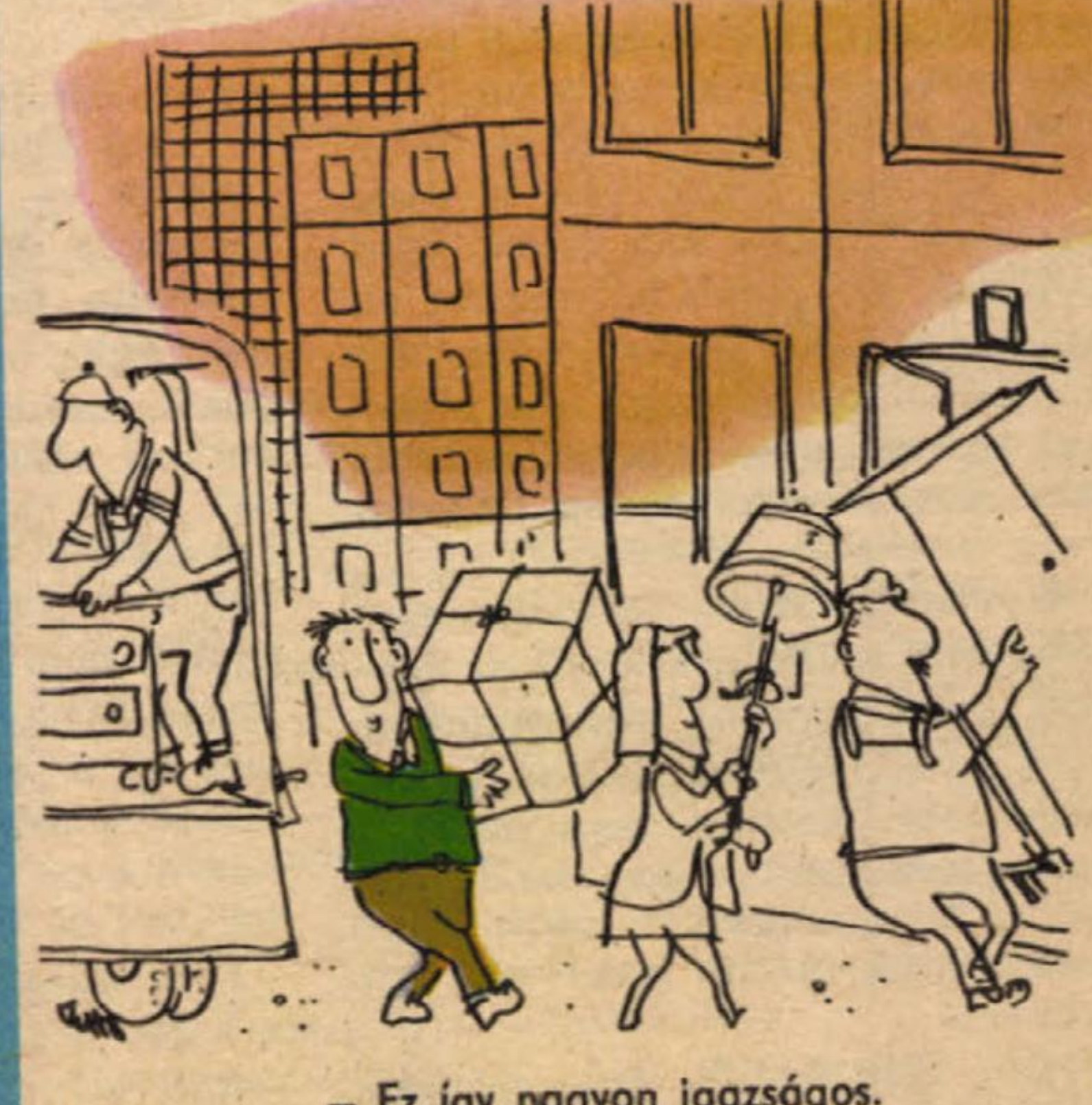

– Ez így nagyon igazságos.

Szűr-Szabó József:

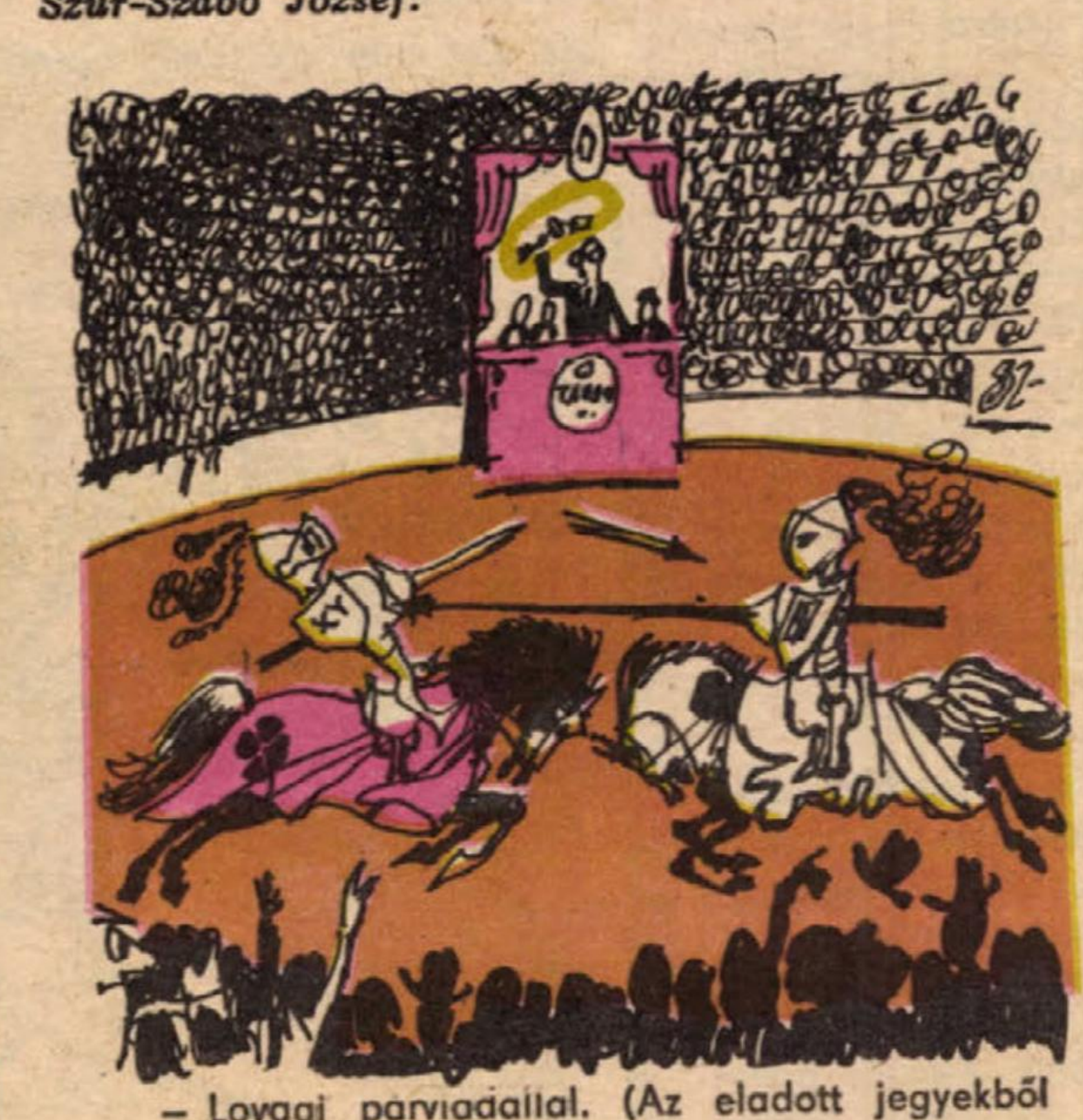

– Lovagi parviadallal. (Az eladott jegyekből lakásokat építtetnék.)

Mikes György:

Kiszámolós alapon:

Lementem a pincébe vajat csipegetni, utánam jött édesanyám pofon veregetni. Nád közé bújtam, nádsípot fújtam, sípom mondja: di-dá-dú, te vagy az a nagyszájú!

S aki nagyszájú, az könnyebben jut lakáshoz . . .

ÉPITKEZŐK

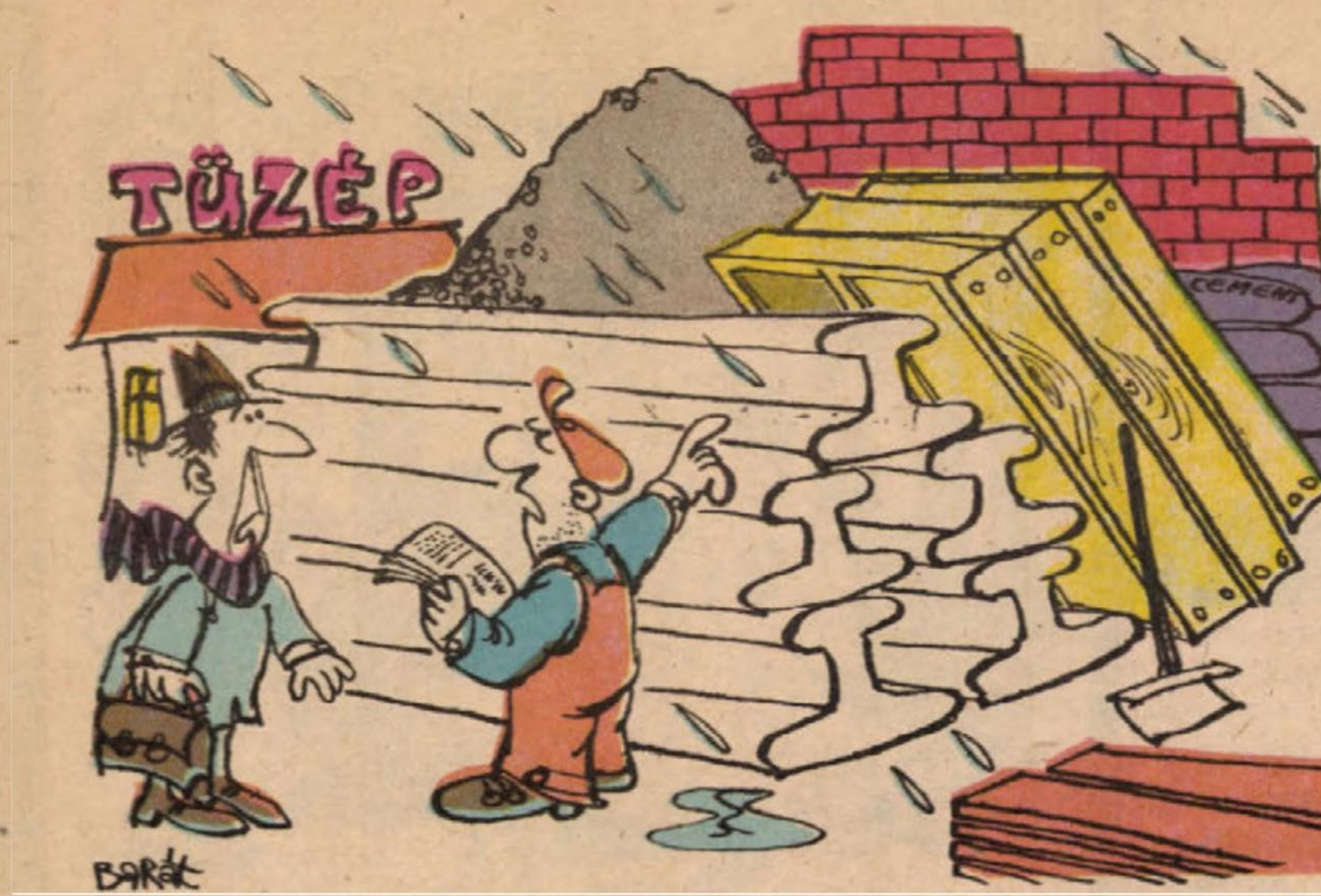

– Magánerőből tetszik elvinni, vagy megvárja a szállítási vállalatok kapacitásbővítését?

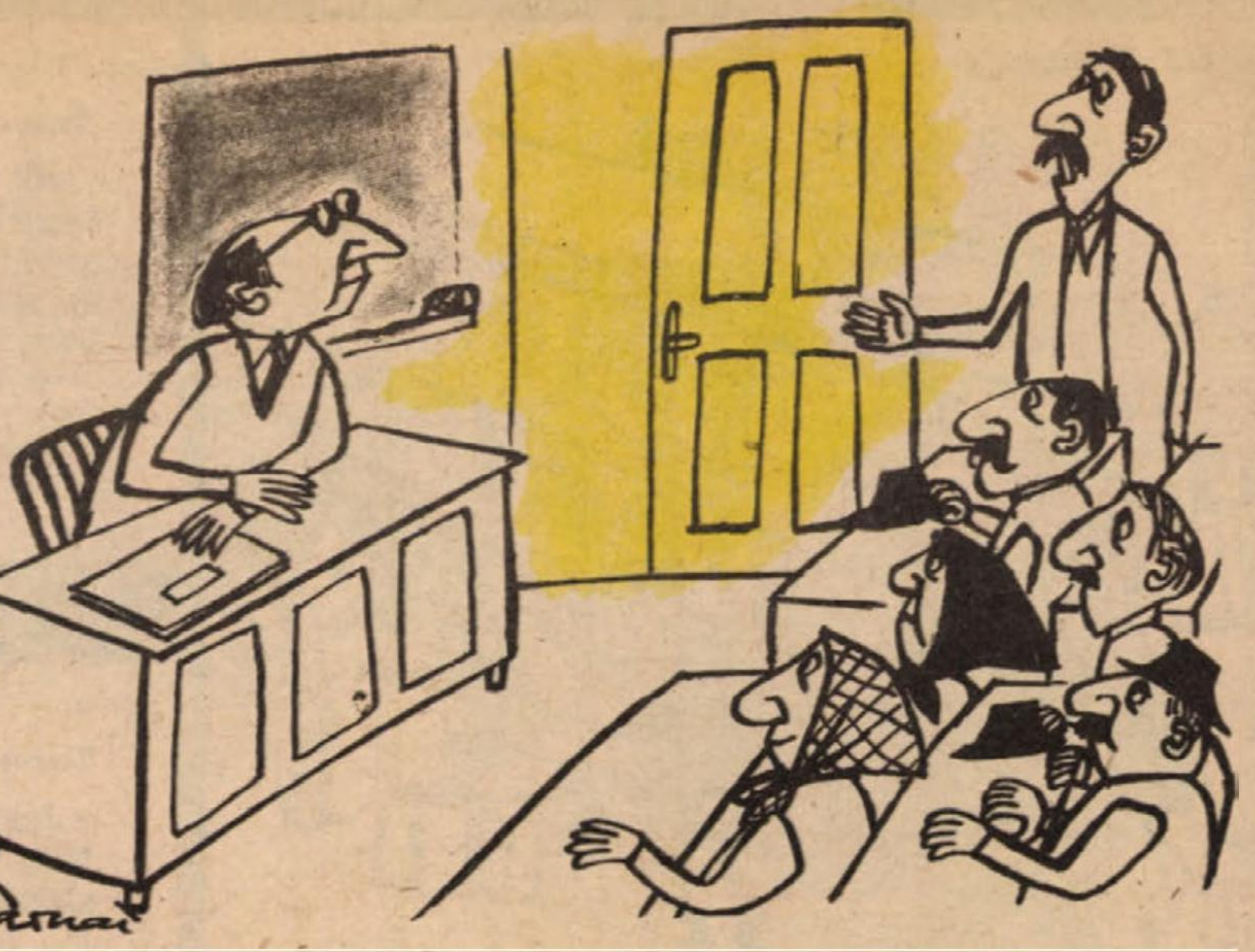

– Ha már a diákok eljöttek a földekre dolgozni, mi eljöttünk helyettük tanulni az iskolába.

Ártanak-e a felindulások?

Nehéz kérdés, azt is mondhatnám, hogy központi kérdés, azt is mondhatnám, hogy kivétel nélkül mindenkit érdekel. Tisztelet a kivételnek, akik már régen túl vannak azon, hogy bármin is felinduljanak. De térjünk vissza az alapeszmére. Ártanak-e a felindulások? Ártanak. Node. Egyrészt felindulása válogatja, másrészt — és ez a döntő — az a legfontosabb, hogyan veszi az ember a lapot, vagyis a dolgokat.

Van egy nagyon kedves barátom, aki hajlamos a felindulásra és egy tagban húszezer forintot vesztett a lóversenyen. A csodálatos a vesztésben az volt, hogy alvás közben vesztette el ezt a jelentős összeget. A dolog úgy történt, hogy barátom szenvedélyes lóversenyjátékos, minden lovat személyesen ismer, de ismeri ugyancsak személyesen a lovak szüleit, testvéreit. Ismeri a zsokékat is. Sok évi gyakorlata van a lóveszteségben, mégis néhány nappal ezelőtt kiszámította a nyerőket, felírta pontosan, mit mennyiért kell megjátszani és a számítása remekül bevált. Minden ló bejött, de nemcsak ímmel-ámmal, hanem elsőnek, ahogy illik és összesen húszezer forint volt a tiszta nyereség. Vagyis lett volna, mert barátom, aki álmos természetű, elaludt a verseny idején, otthon, saját lakásában és emiatt nem mehetett ki a pályára. Csak utólag tudta meg, mennyit nyert volna, ha nemcsak elméletben játszik.

Felindult. Szidta magát, mert mást nem szidhatott ebben az ügyben, de lassankint megnyugodott, mert még idejében eszébe jutott, hogy soha életében nem azt játszotta meg, amit előre kitalált, hanem ott, a versenyen döntötte el össze-vissza, melyik lovon mennyit veszíthet.

De a felindulások közé tartozik annak a barátomnak az esete is, aki mesterségére nézve kárpitos, maszek, fiatal ember és három hónappal ezelőtt nősült. Nagyon csinos, kedves, szimpatikus, fiatal nőt vett el feleségül, mert szerette. Persze, ettől még nyugodtan kárpitozhatott volna tovább. De nem így történt. Hirtelen az üzletben, ahol kárpittal volt elfoglalva, délután három órakor eszébe jutott, hogy hazaszalad meglátogatni új feleségét, ha másért nem, csak azért, hogy néhány szót váltson vele. Felindulásról szó sem volt. Eleinte. De amikor hazatért, éppen ágyban találta az asszonyt, ami nem lett volna baj, de ugyanabban az ágyban heverészett a segédje is, aki aznapra beteget jelentett és kiderült, hogy teljesen egészségesnek látszott. A fiatalok olyan helyzetben voltak, hogy a kárpitos azonnal látta, rá tulajdonképpen itt semmi szükség nincsen és most következett volna a felindulás. De — csodák csodája — a kárpitos nem indult fel. Arra gondolt — mint ahogy nekem másnap elmesélte —, hogy tulajdonképpen szerencse érte, mert hamar kitapasztalta, hogy ez a házasság nem neki való, hanem inkább a segédjének, beadta nyugodtan a válópert és olyan feleség után nézett, aki nem is ismerte a segédjét. Egyébként jellemző a kárpitos nagymennyiségű eszére, hogy a segédtől nem vált el, megtartotta, mert kitűnő munkaerő volt, különben is, ő is szakított a kárpitos hűtlen feleségével, azzal az indoklással, hogy a csalós asszony esetleg még őt is megcsalhatja.

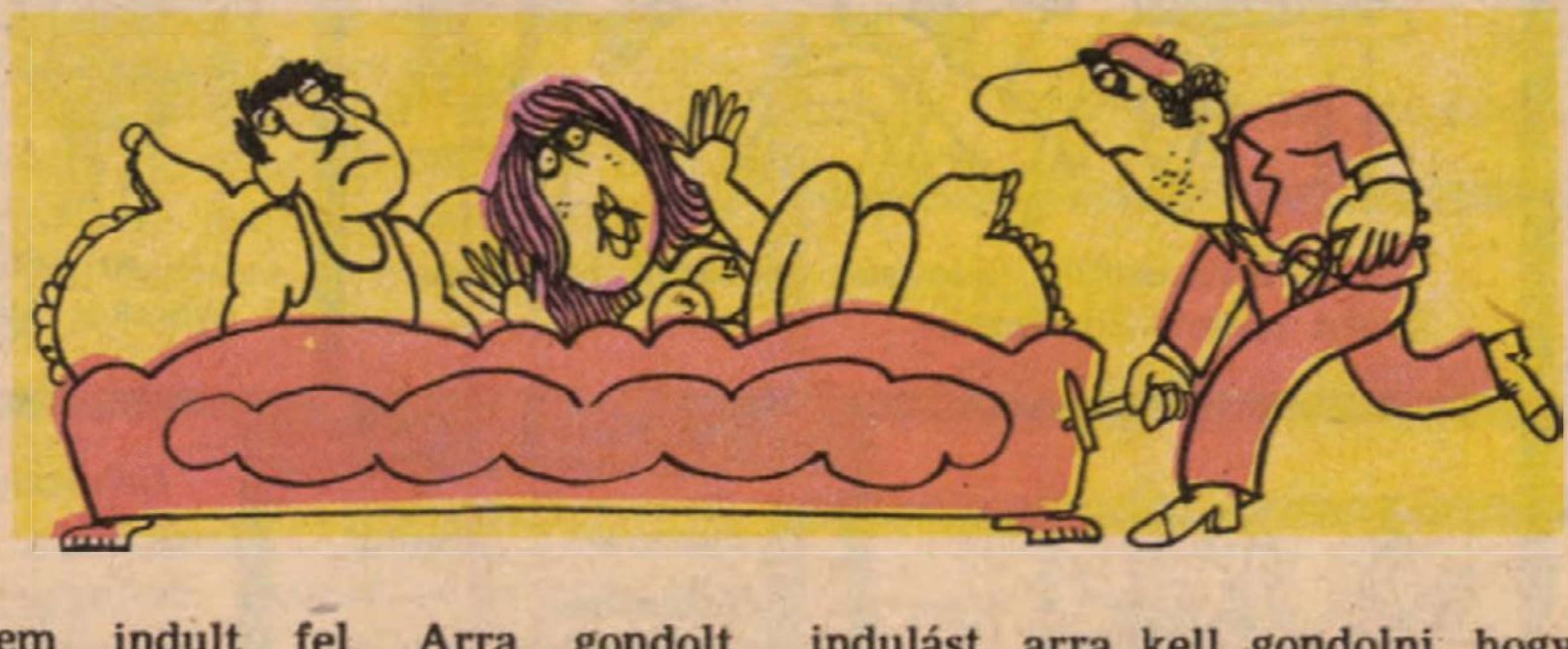

Felindulás tulajdonképpen csak a kikapós asszonyt érte, aki egyszerre két férfit veszített el a mai drágaságban és különösen azért pukkadt, hogy férje a legnagyobb dologidőben hagyta ott az üzletet, akkor hát milyen kárpitos az ilyen?

Végeredményben a legfontosabb az önfegyelem. Ha egy-két napot késik máskülönben hű feleségünk, nem szabad felindulni, hanem gondoljunk arra, hogy a nők csacskák, éppen ez a szép bennük, időérzékük laza, észre sem veszik, hogy elszaladt az idő; ha aztán mégis megérkezik, ne azon fáradozzunk, hogy kemény tárgyakkal eltaláljuk az illetőt, hanem mosolyogjunk kedvesen, hol voltál szívem, nem vagy fáradt, életem, nem akarsz egy kis kávét, meg ilyen kérdésekkel tereljük el a figyelmét, nehogy még őt érje felindulás, ami határozottan káros éppen a szervezetre.

Kivel ne fordult volna elő, hogy közelebbi érintkezésbe került egy zsebtolvajjal? Ilyenkor persze hiányzik az ember pénztárcája, pénzzel együtt. Elkerülendő a felindulást, arra kell gondolni, hogy szegény kis zsebtolvaj bizonyára rá van szorulva erre a kínos munkára, talán beteg, öreg mamáját tartja el, talán italra kell neki a pénz, talán házbért is fizet, hiszen köztudomású, hogy a pénz sok mindenre alkalmas. Ne mindjárt a felindulásnál kezdjük, hanem a megértésnél.

Az élet tele van kellemesebbnél kellemesebb felindulásokkal is. Olyanokkal, hogy alig várjuk a felindulást. Teszem azt, kiderül, hogy öt, de mondjuk, hogy csak négy találatom van a lottón. Ki ne indulna fel ezen boldogan és lelkesen? Avagy: várja az ember halálizgatottan zengő nagy szerelmét, az Erzsikét és egyszerre csak megszólal a csengő és belibben maga a várvavárt, hogy boldogsággal hintse tele a lakást. És felindulással. Mert a felindulás ilyenkor nemcsak elkerülhetetlen, de szükséges is, mert felindulás nélkül nincs boldogság. Aki felindulás nélkül várja a szerelmét, akár ki se nyissa az ajtót, ha csenget.

Na és aztán — és ezt ki ne hagyjuk — egyike a legkellemesebb felindulásnak, ha megtudjuk, hogy az ellenségünknek valami baja támadt. Legyen az csak olyan kis bánat, mint hogy az illető darabja megbukott, avagy elhagyta a neje, aki már nem győzte unalommal, avagy több pénzt vesztett a kártyán, mint amennyit megengedhetett magának, esetleg csak annyi, hogy az orvosa eltiltotta a dohányzástól, az italtól és a nőtől, csak növényi ételeket szabad enni, esetleg, ha virággal kedveskedik neki valaki a betegágyán, azt is megkóstolhatja. Ilyenkor is felindul az ember. De ez már talán csak a részvét, ami nem olyan veszélyes. A felindulások útjai kifürkészhetetlenek.

Királyhegyi Pál

EGY ANGOL PARKBAN

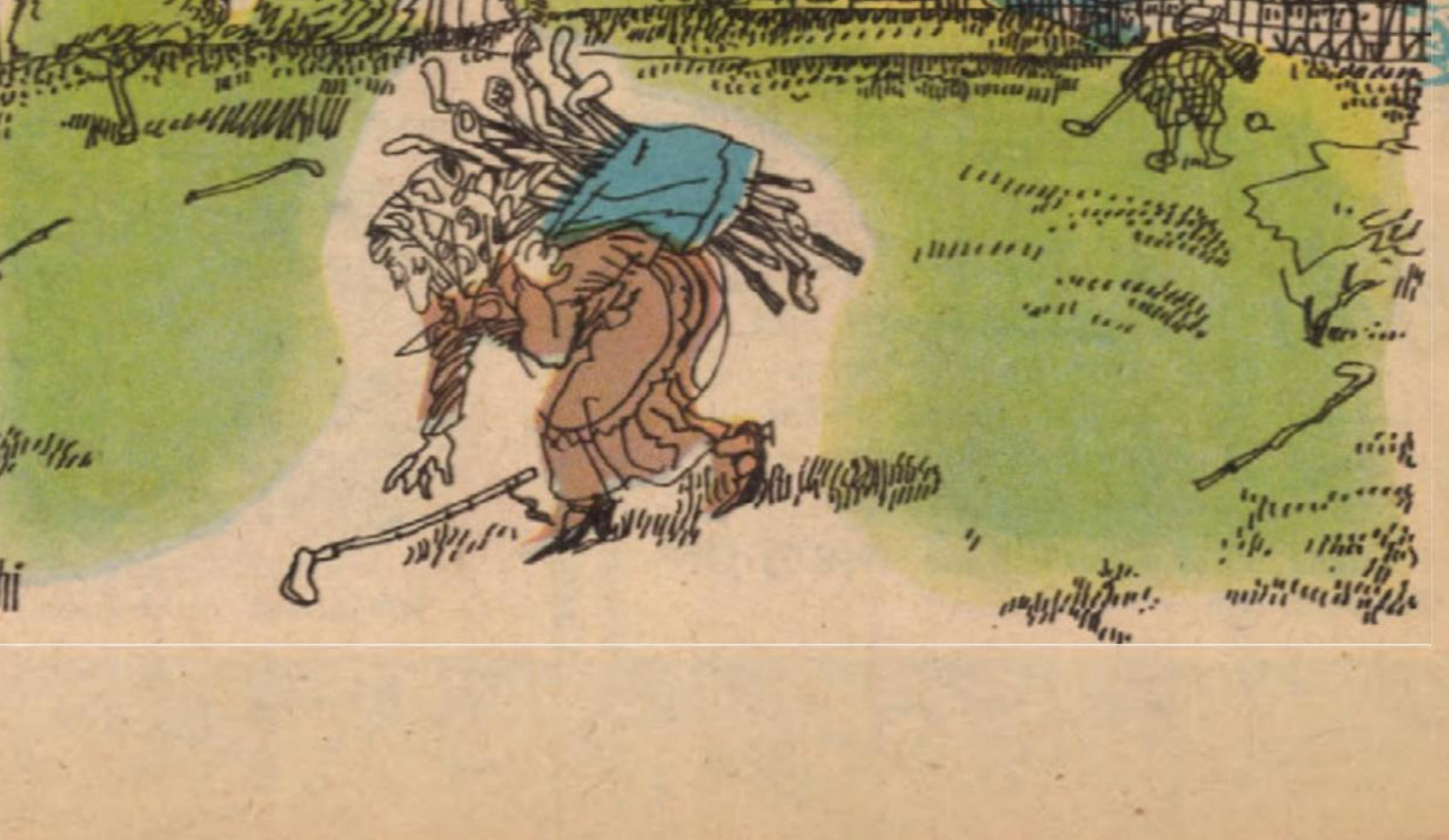

KIHAJOLNI VESZÉLYES

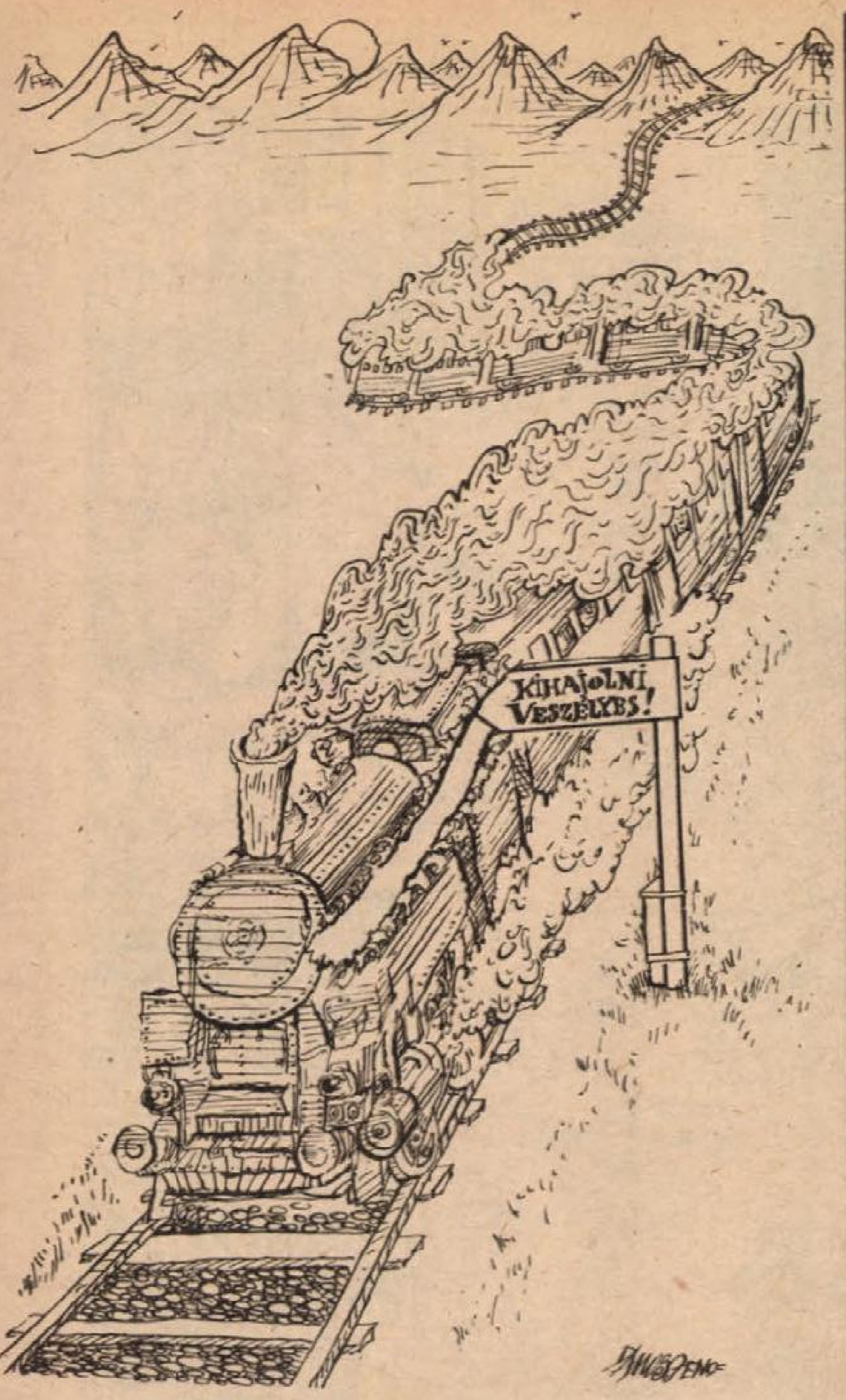
KIHAJOLNI VESZÉLYES!

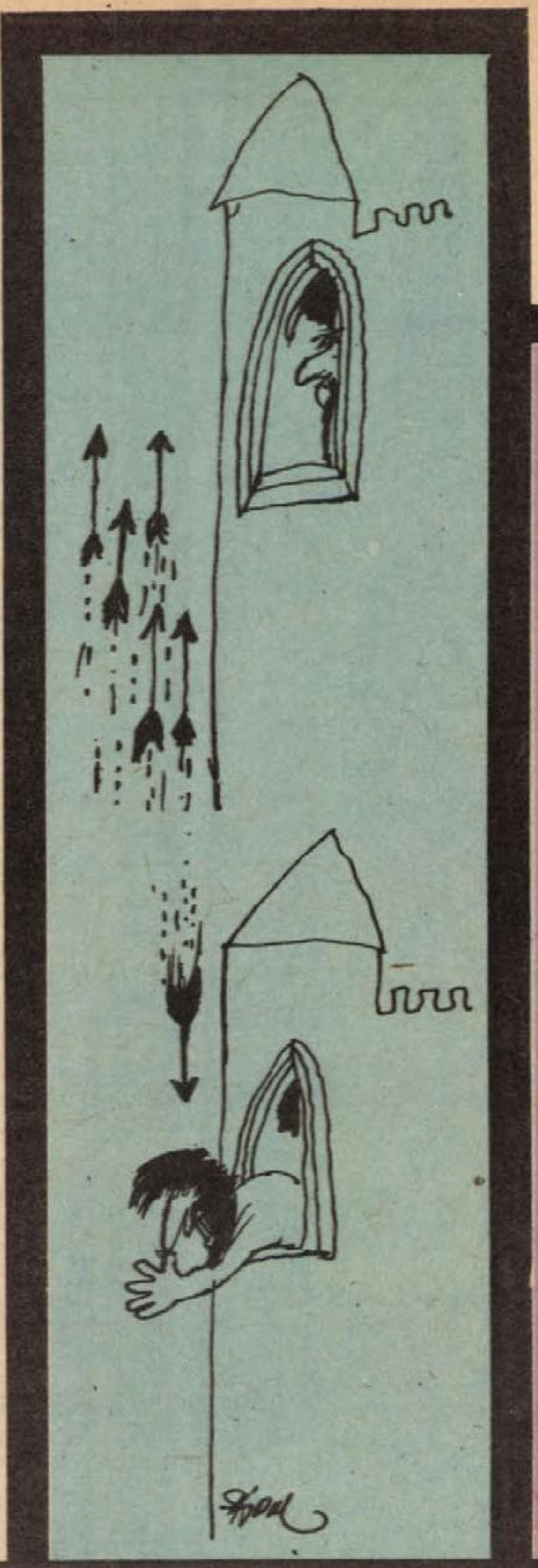

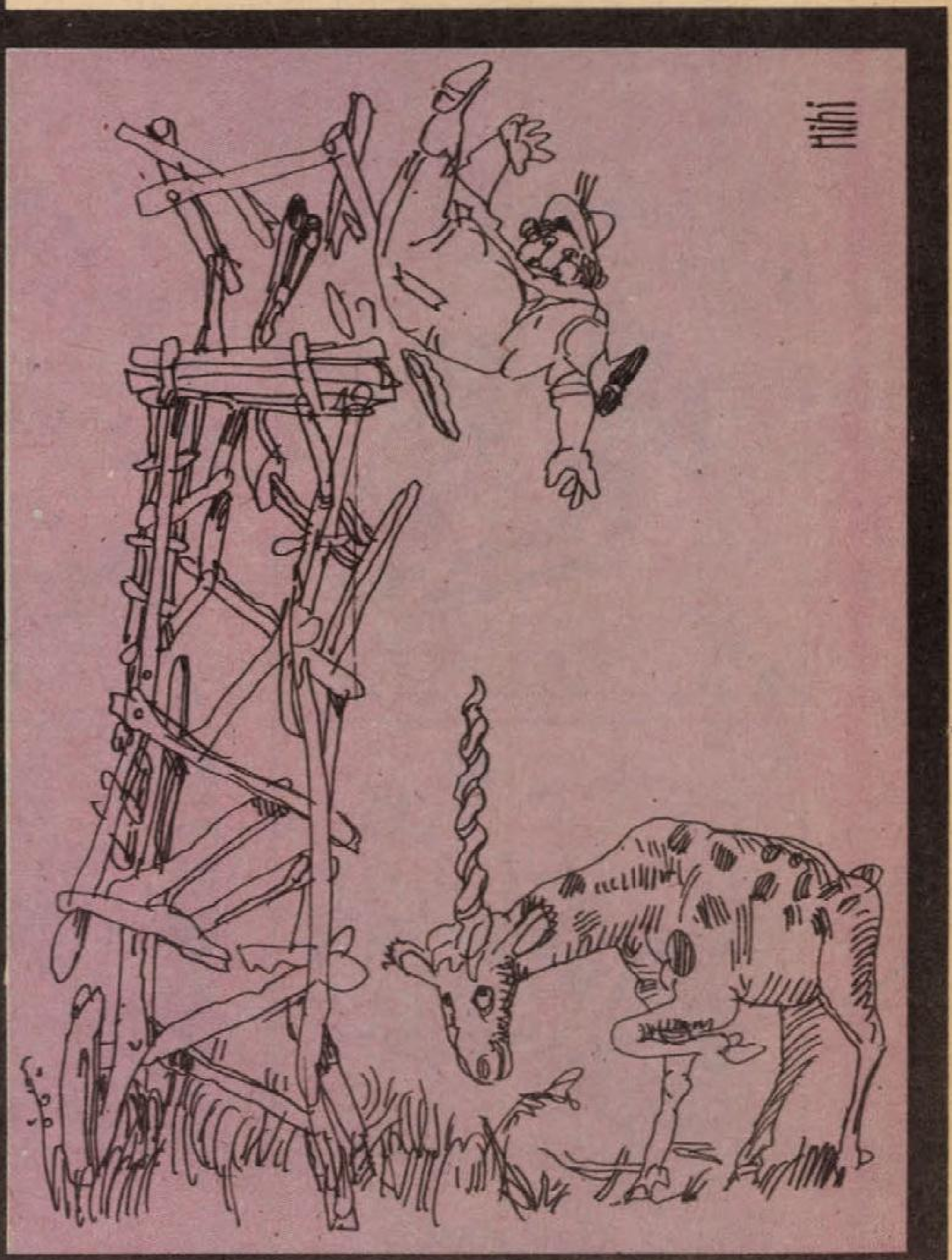

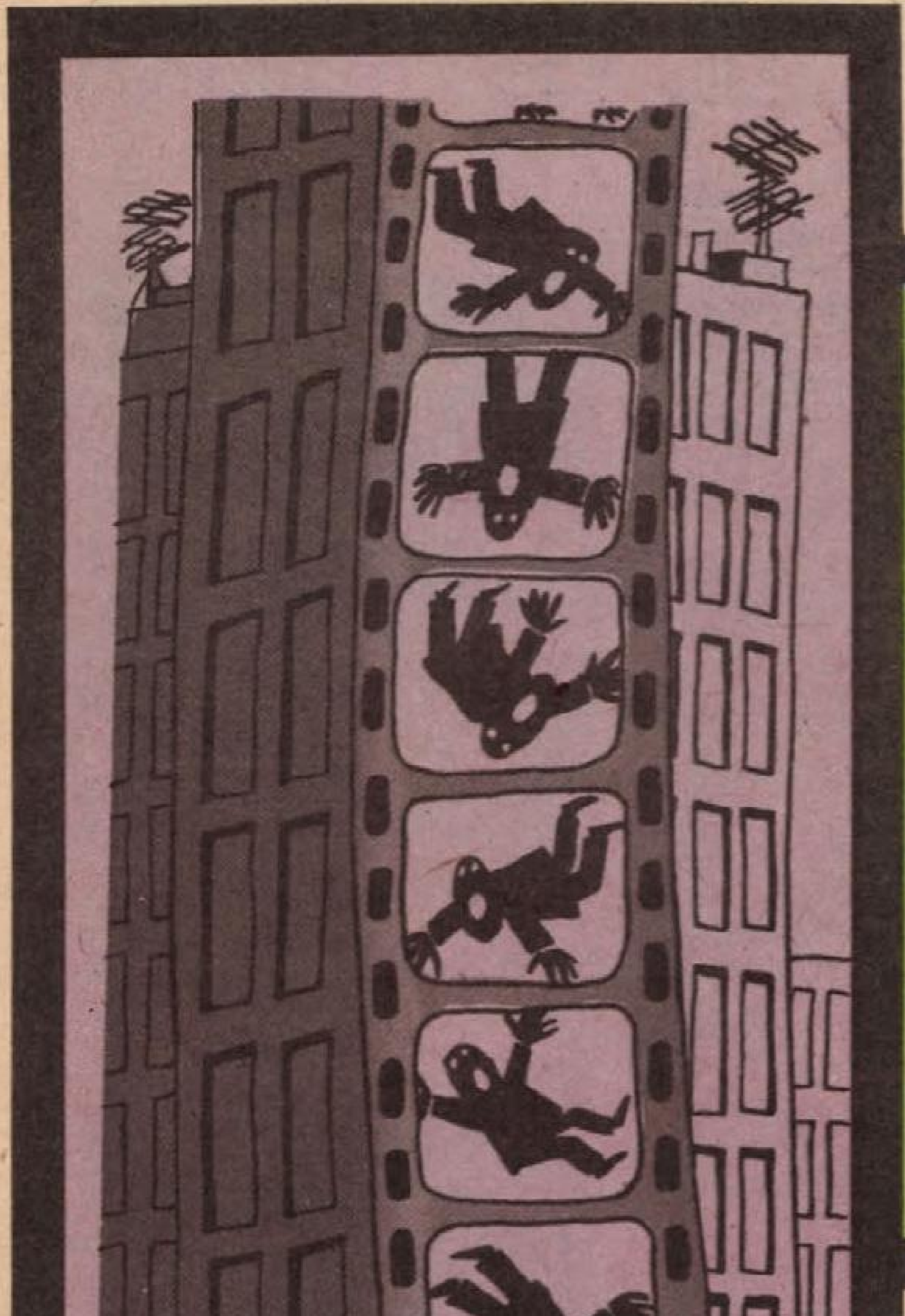

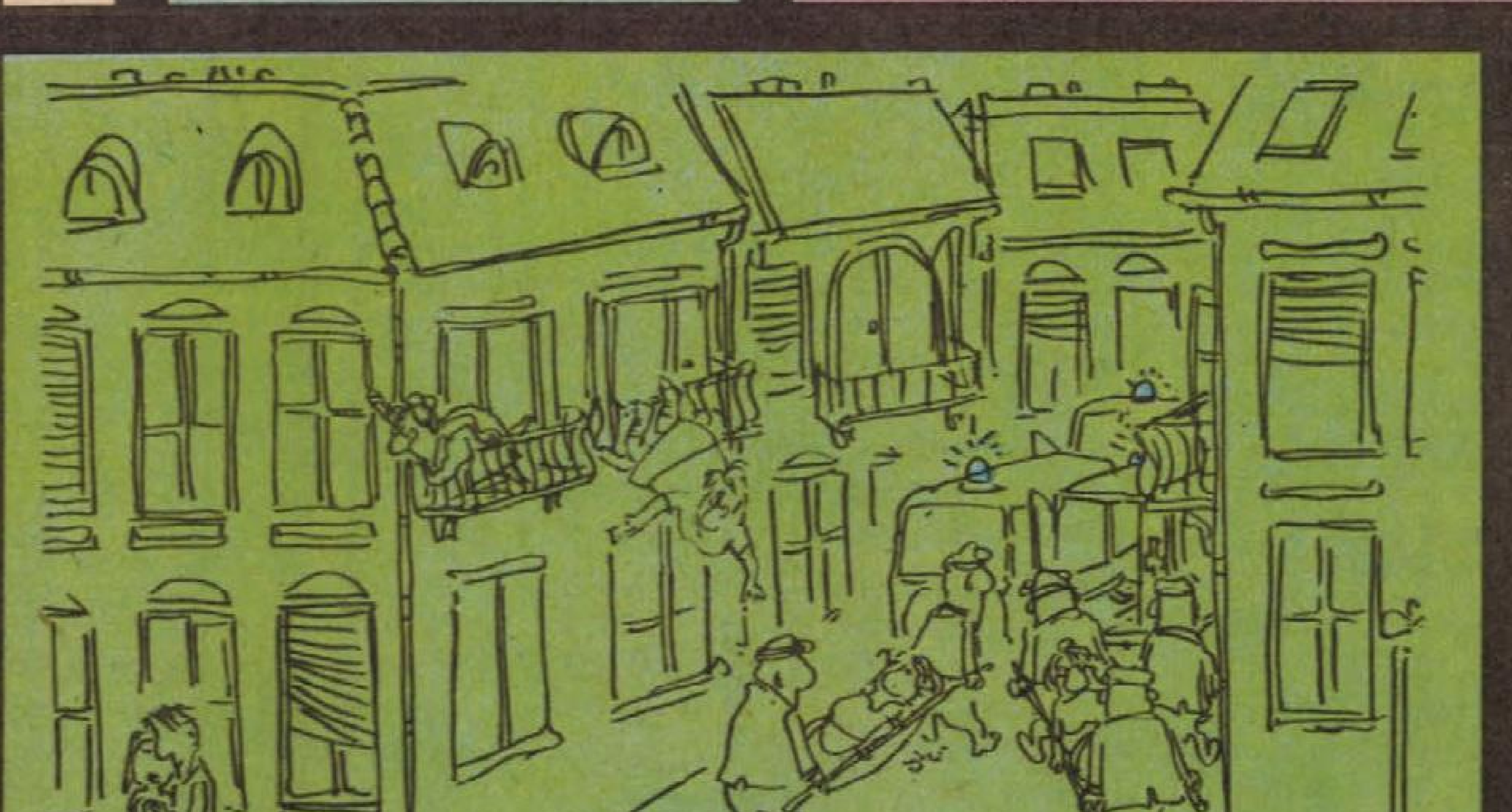

DALLOS
SAJDIK
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
VÁRNAI

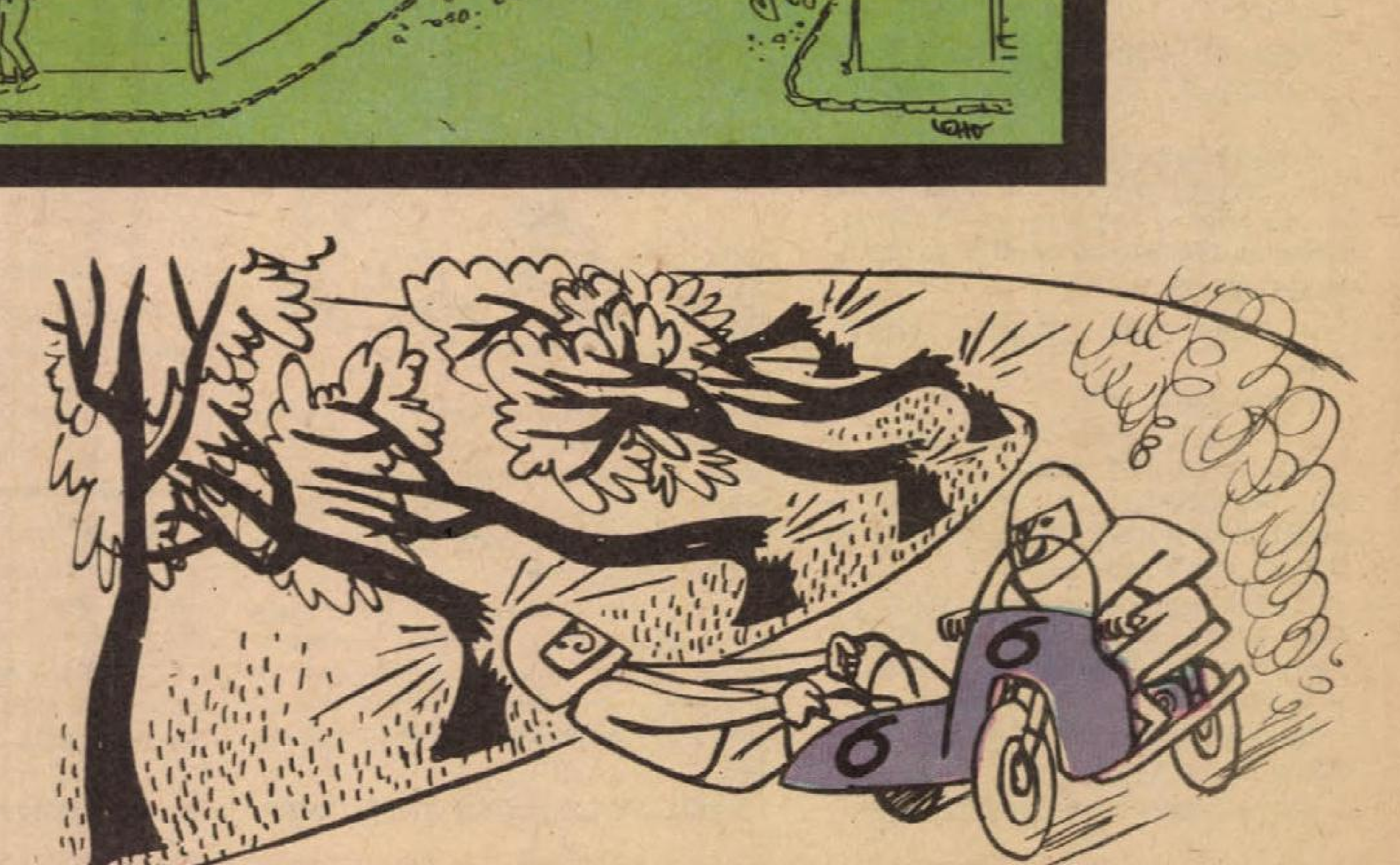

Szovjet HUMOR

ÁRNYÉKBOKSZOLÁS

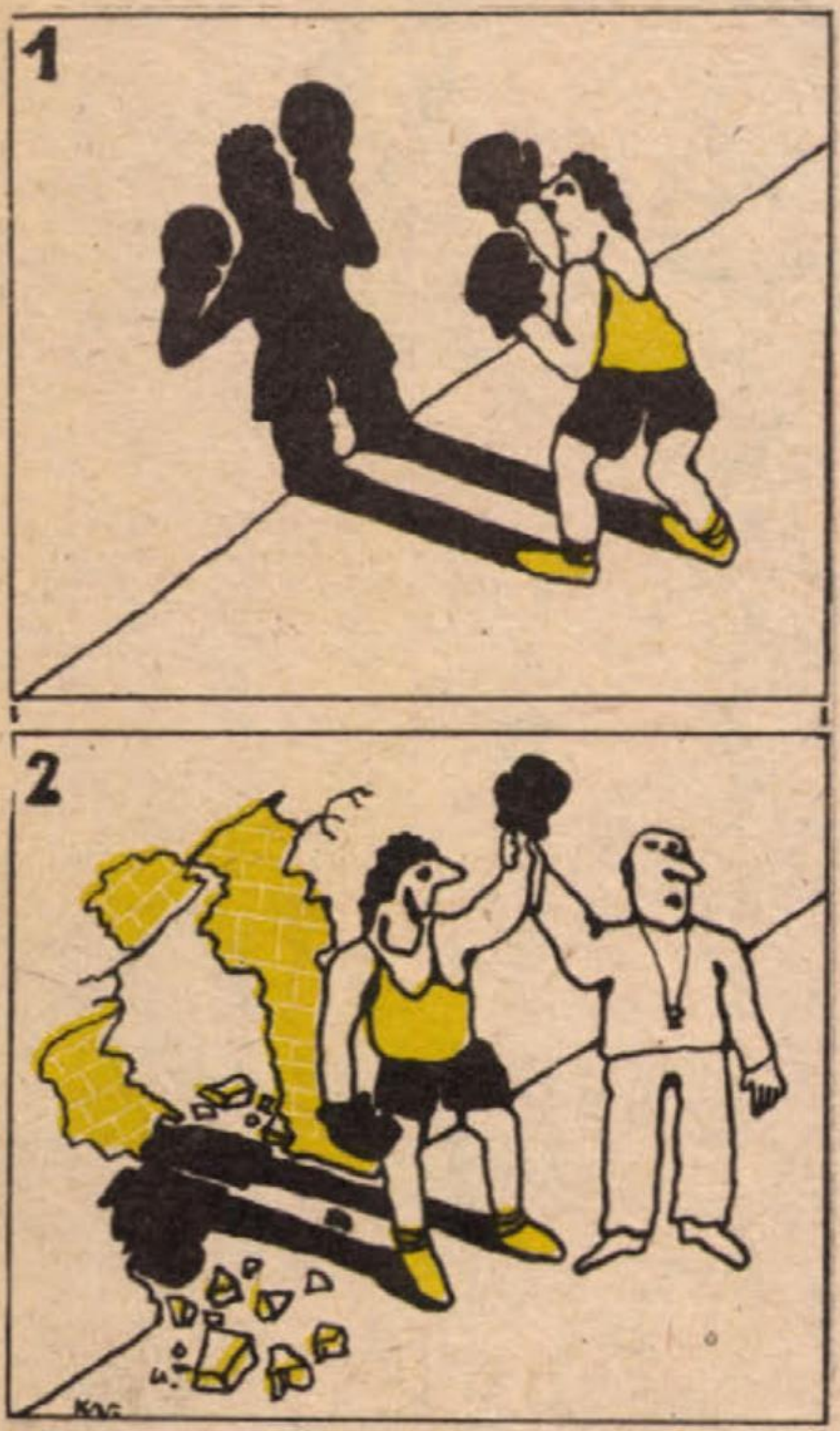

BÜDZSÉ-RAKÉTA
avagy: a hadiköltségről tárgyal az USA kongresszusa.

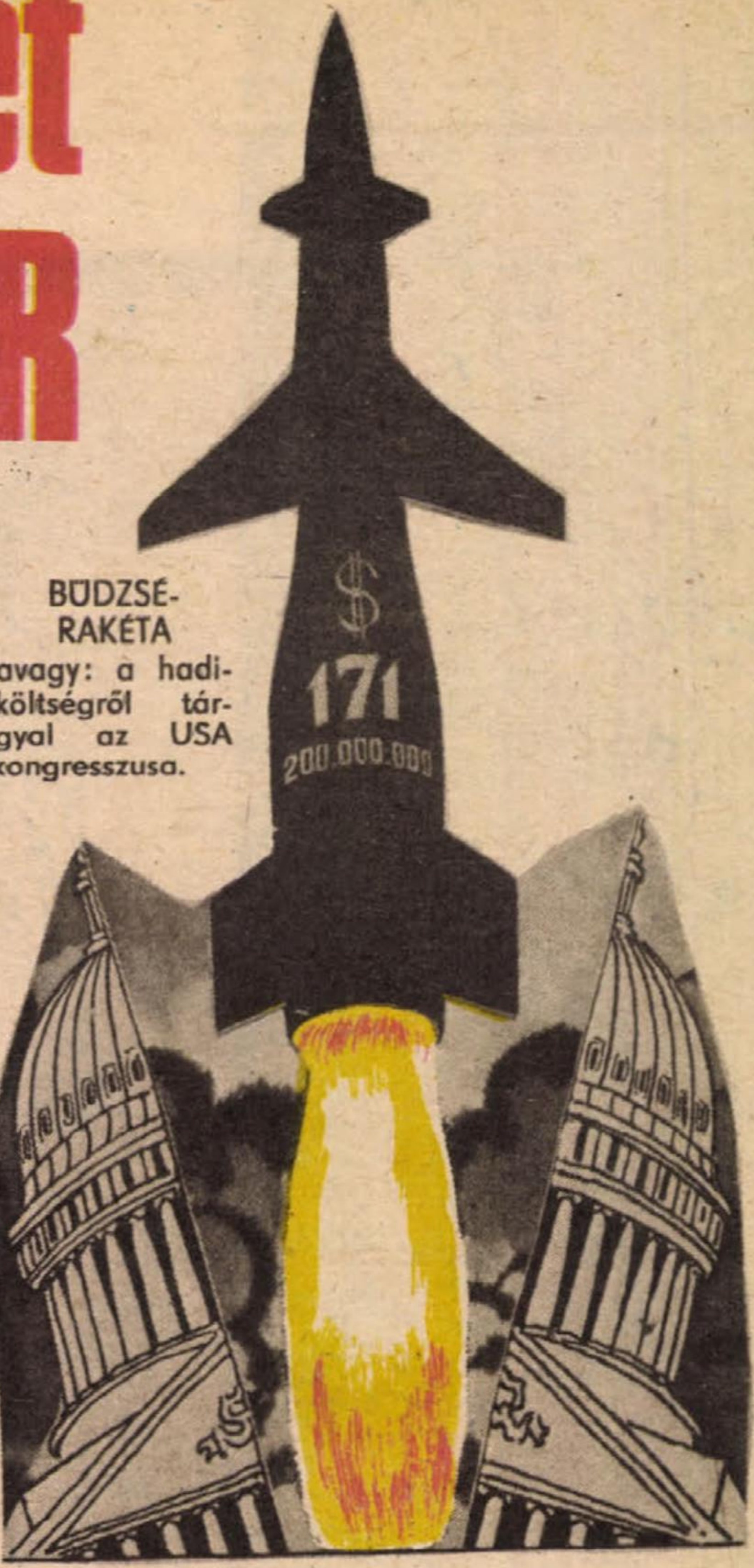

MINT A SZÍNHÁZBAN…

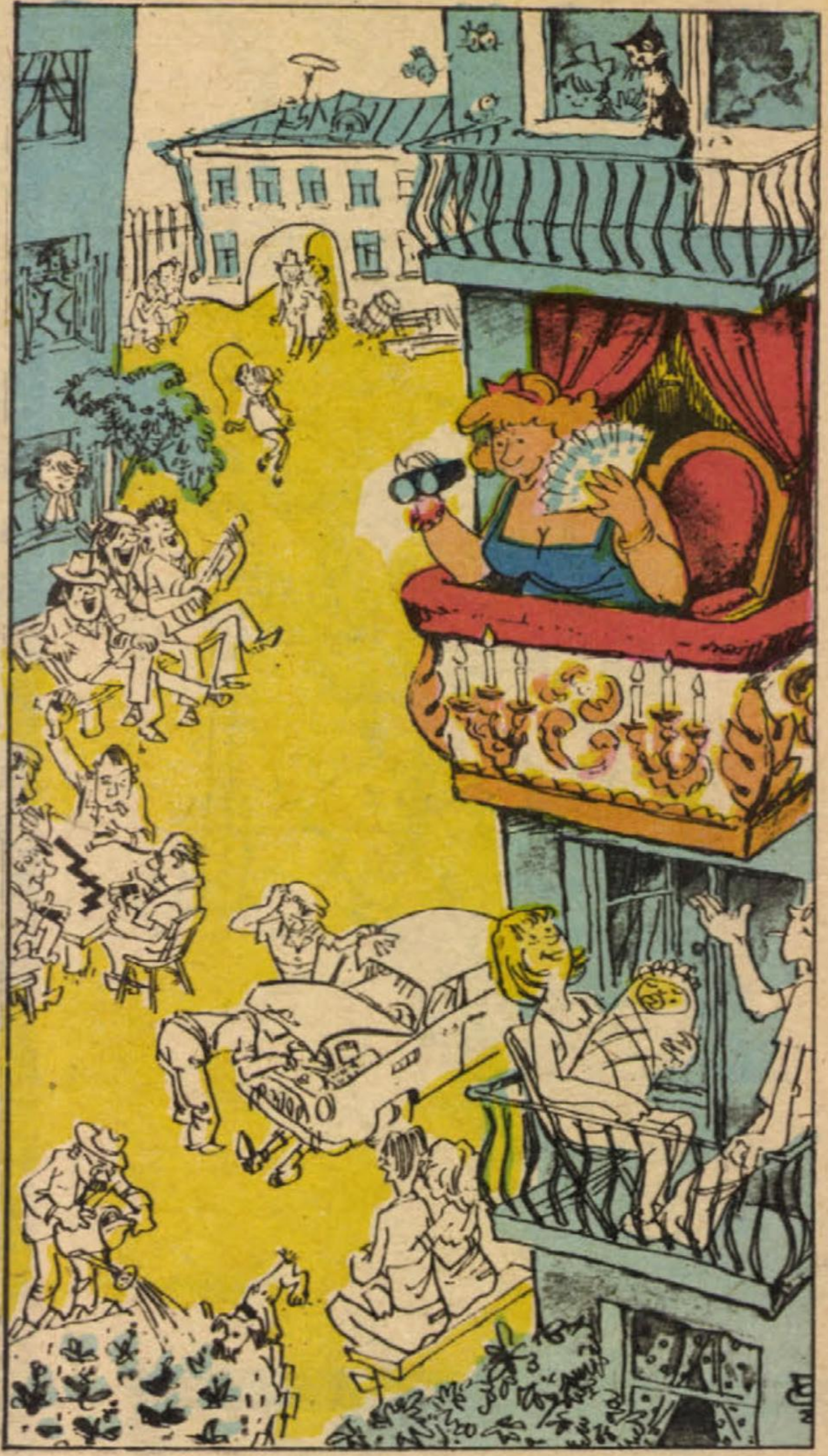

LJUDMILA AFA-NASZENKO:

A törvény, az törvény

Mint villámcsapás, úgy vágott az agyamba a zseniális ötlet. Gyorsan miszlikbe szedtem egy öreg ventillátort és egy új széket, és szinte pillanatok alatt összebütyköltem belőlük egy különleges masinát.

Igen, megalkottam azt, amiről egész életemben álmodtam!

Kipróbáltam nyomban, tökéletesen működött.

Mámorosan az örömtől berepültem vele az osztályvezetőmhöz, miközben a kollégáim részint elképedve, részint irigykedve bámultak utánam.

Egészen föllelkesült az osztvez is.

— Engedd, hadd próbálom ki én is!

Fölerősítette készülékemet a hátára, megnyomta az indítógombot, és szállldosni kezdett az irodában. Kisvártatva leerszkedett a parkettra és így szólt:

— Zseni vagy! Hogyan csináltad?

Elmeséltem neki.

— Csinálj nekem is egyet — kérte. — Most kaptam egy új asztali ventillátort, a régit épp ki akartam selejtezni. Szék is akad itt fölösleges. Megteszed?

Bólintottam, öt percbe sem tellett, neki is fabrikáltam egy repülő szerkentyűt. Kipróbáltuk tüstént, prímán szuperált az is.

Együtt emelkedtünk a magasba, irány — az igazgató!

El kell ismernem, a főfő nyomban rendkívüli érdeklődést tanúsított a gépezetem iránt. Kézbe vette, forgatta, tapogatta, vizsgálgatta, még csettintett is a nyelvével.

— És mondják — érdeklődött —, ez a micsoda valóban repül?

Értetlenül néztünk össze az osztályvezetőmmel.

— De hisz ön is látta az imént — mondtam.

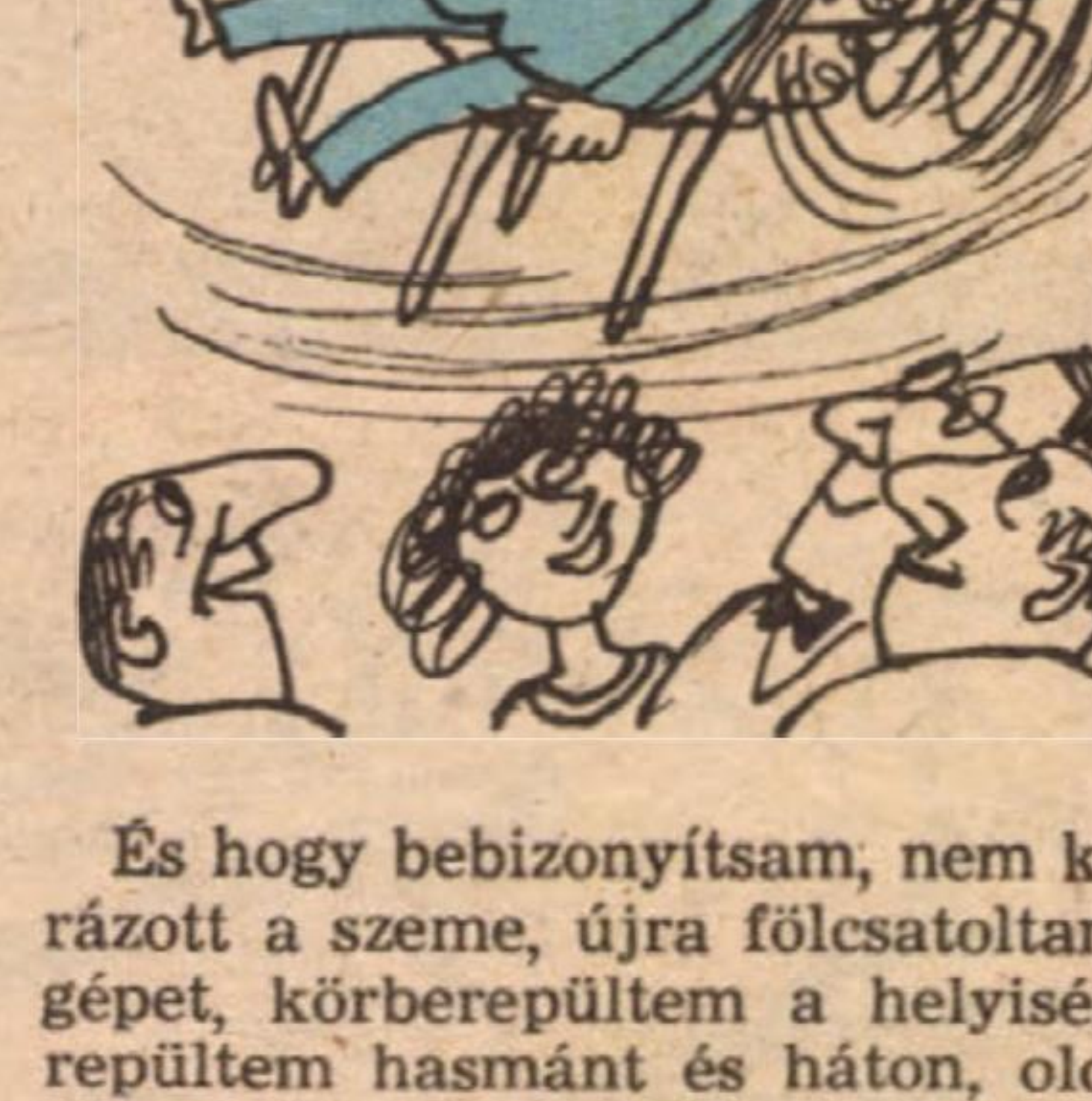

És hogy bebizonyítsam, nem káprázott a szeme, újra fölcsatoltam a gépet, körberepültem a helyiséget, repültem hasmánt és háton, oldalvást és keringve, még egy dugóhúzót is bemutattam!

— Az itt a kérdés — jelentette ki az igazgatóm, amikor a mutatvány végén simán landoltam a szőnyegen —, hogy milyen elvek alapján emelkedik föl ez a micsoda.

Leült az íróasztala mögé, logarlécet vett elő a zsebéből, írni, számolni kezdett. Különböző egyenleteket állított föl, gyököt vont, integrált, differenciált, hatványra emelt, vagy egy óráig föl sem emelte a fejét a számításokból. De amikor végre fölnézett, azt mondta:

— Ez a szerkezet nem tud repülni!

Elámultunk.

— Hogyan? — kérdeztük egyszerre.

Ő meg rámutatott a papírlapra.

— Tessék, nézzék meg, ellenőrizhetik a számításaimat. A tudomány törvényei szerint ez a gép nem emelkedhet föl.

— De hiszen repül! — kiáltottam.

Az igazgatót láthatóan bosszantotta a csökönyösségem.

— Értse már meg! — emelte föl a hangját —, a maga masinája NEM REPÜLHET! A tudomány törvényei NEM ENGEDIK!

Megszeppenve nyomtam meg az indítógombot — a gépem meg sem mozdult! A matematika, a fizika, az aerodinamika — megbénította.

Vert seregként kullogtam ki az igazgatói szobából, az osztályvezetőm megnyugtatott, hogy csak a székek árát vonja le a fizetésemből, az öreg ventillátorokat amúgy is kiselejteztette volna.

Hazacipeltem a két modellt, a gyerekeim azóta is minden szabad percükben röpködnek velük a lakásban, a folyosón, a parkban. Mert ők az iskolában még nem jutottak el a matematika, a fizika, az aerodinamika idevágó törvényeihez

(Fordította: **Kürti András**)

VIGYÁZAT: TÖRÉKENY!

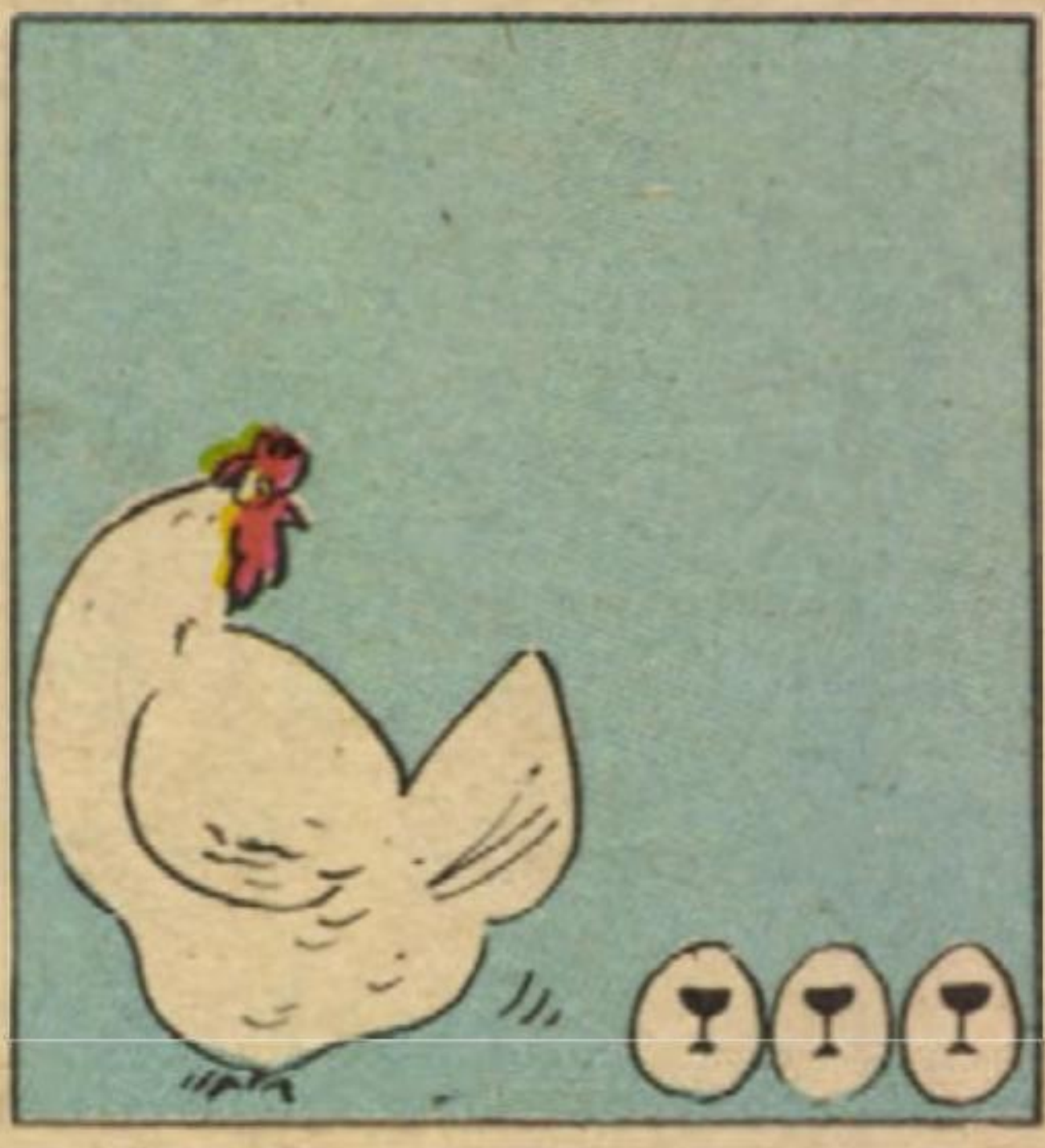

ÖREG FA – NEM VÉN FA

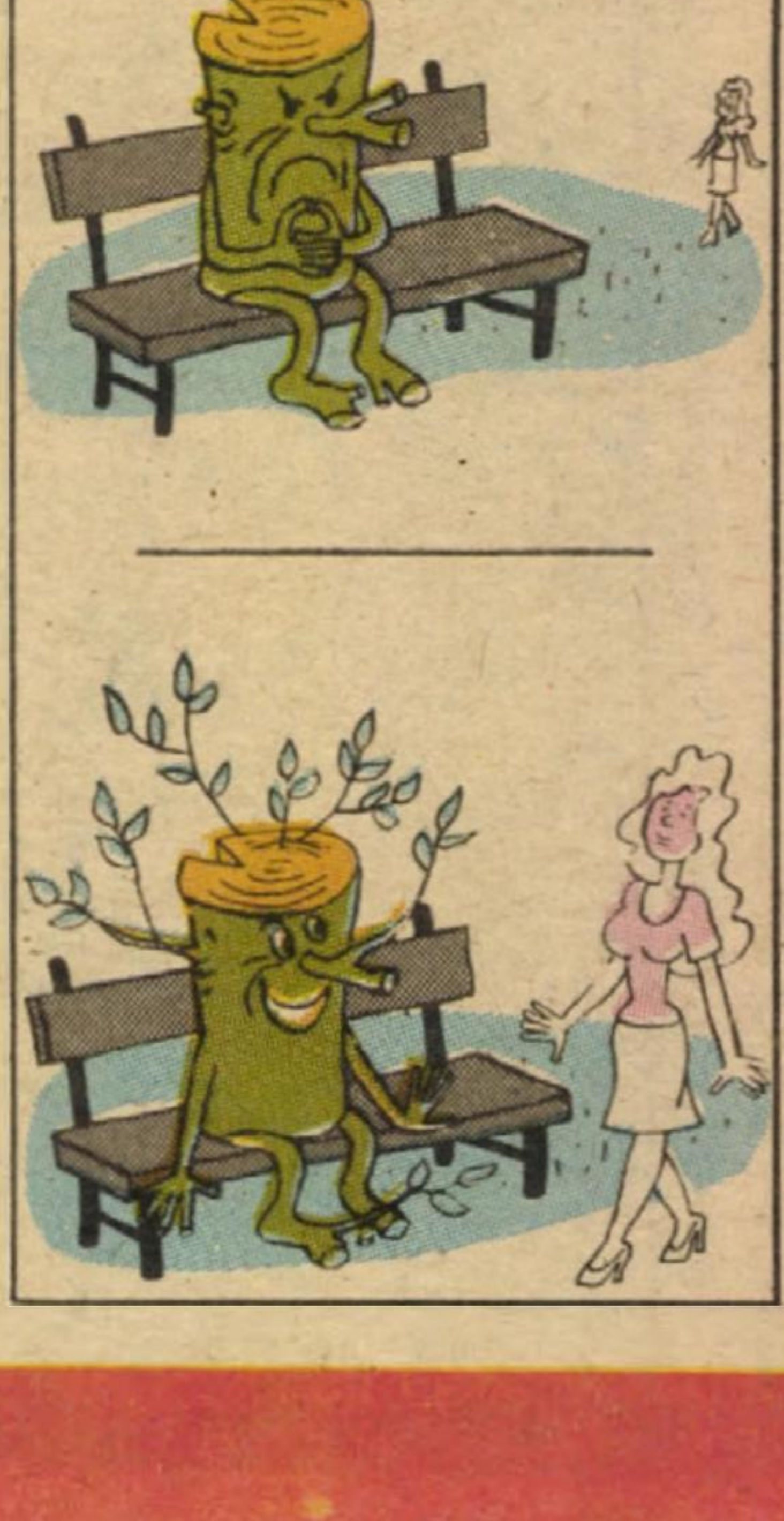

AZ OLVASÓ OLDALA

EZ A FRÁNYA GÉPKORSZAK

❶

Bekapcs, kikapcs

Vettem egy energiatakarékosnak hirdetett Videoton Modul Sztár tévékészüléket. Jó volt, szép volt — öt napig. Aztán elkezdett energiatakarékoskodni olyannyira, hogy az egész műsort — és működését — lespórolta. Bekapcsoltam ötször, tízszer, nem mozdul se kép, se hang! Jött a tv-szerelő, ő is bekapcs, kikapcs, majd szétszer...

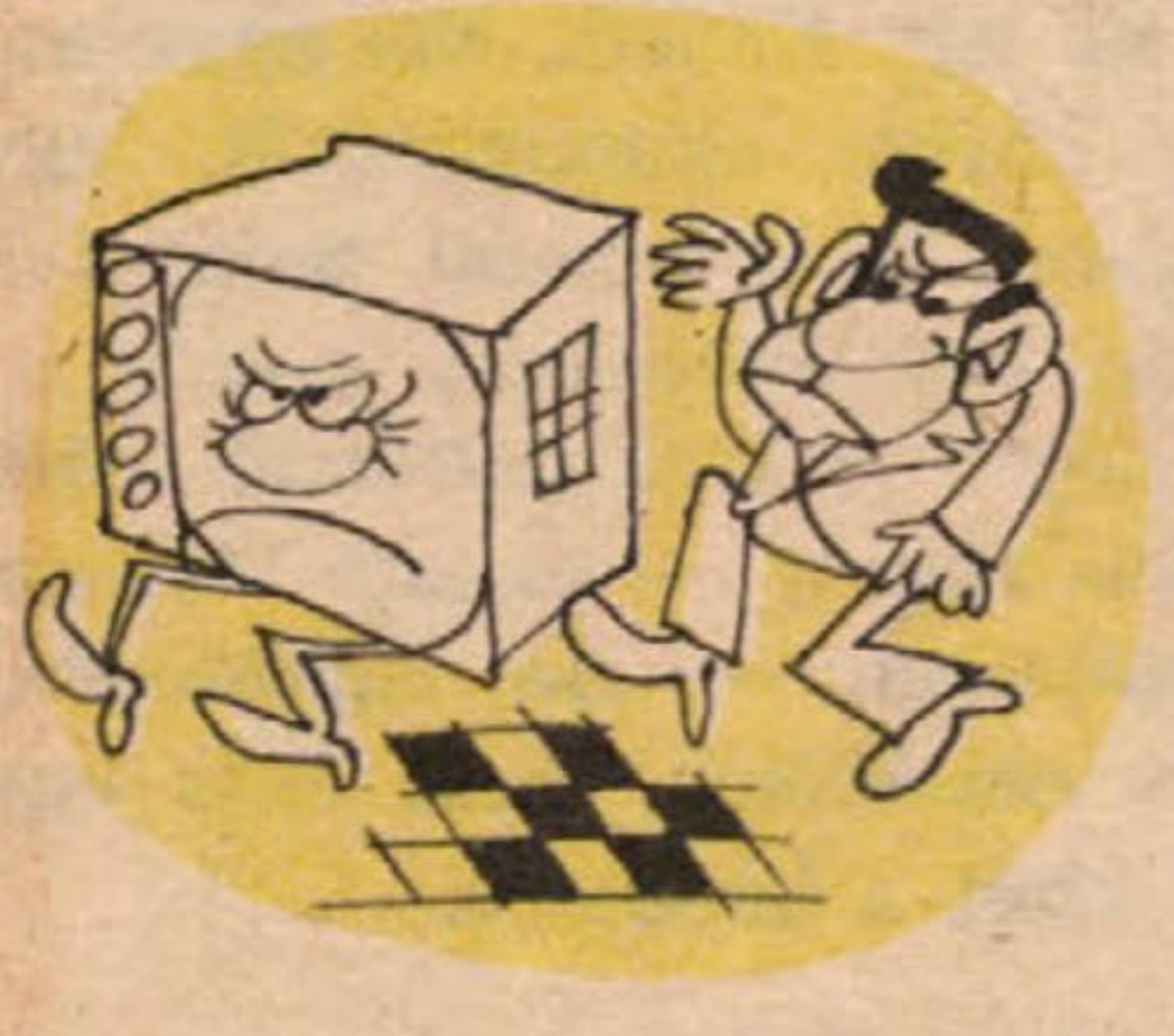

aztán mondja: hát bizony, ennek szétment a tranzisztorja! Csomagol, menne, megállítom: mikor? Ő: két hét múlva, ha nincs raktáron. Nem volt. Akkor igényelni kell a gyártól, az két hét. Addig is takarékoskodik az energiával a tévékészülék. De ennyire?

Györki István
Salgótarján,
Őrhegy út 93. 3141

❷

Kívül szép, belül rossz

Mi az, ami kívülről tetszetős és szép, de belül rossz? Az Uranus nevű, Orion gyártmányú tévékészülék, legalábbis az a példány, amely nekem jutott. Ha még egyszer-kétszer elromlik, akkor kb. ugyanannyiszor lesz a Gelkánál, mint nálunk otthon. A legújabb javítása már egy hónapja tart és semmi jóval nem biztatnak. Nincs hozzá alkatrész, erre hivatkoznak. Istenem, gépkorszak, villanykorszak! Elromlott a két mikrofonom is, amelyek arra kellettek, hogy magnómmal sztereófelvételt készíthessek. Ezek is elromlottak, s a Gelkánál ezekre is azt mondták, hogy egyelőre nem tudják javítani, mert nincs hozzájuk alkatrész.

Hadnagy Sándor
Mórágy,
Alsónánai út 22. 7165

❸

Javítani tilos?

Vettem egy Colorion típusú színes tévét (27 900 Ft). Elromlott néhány nap után, a kihívott Gelka-szerelő szerint a hiba öt perc alatt kijavítható lenne, de a gyártó előírása szerint tilos javítani a hibás modult, csak cserélni szabad. Kérdem mire, minthogy nincs tartalék-alkatrészük?! Talán Budapesten van, javasolták, vigyem fel a készüléket, persze a saját költségemre, 3—400 forintért. A kör bezárult. Most már vállal a Gelka átalánydíjas javítási szerződést színes tévékészülékekre is: kíváncsi vagyok, azt hogyan teljesíti, ha alkatrészhiányban szenved?

Németh Dezső
Győr,
Munkácsi u. 1—5. 9021

A CÍMZETT VÁLASZOL

A MOSTOHAGYERMEK FOHÁSZA

(Ludas, 31. sz.)

A tárgyi épület (a Báthori u. 10-ről van szó. — A szerk.) telefonhálózatának rekonstrukciójáról, bővítéséről kiviteli terv készült, amelynek kivitelezését 1981-re ütemeztem.

Horváth S. Miklós
Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

HAJSZÁRÍTÓ

(Ludas, 33. sz.)

Az NDK importból származó LD 65 típusú hajszárító készülékek különböző kiszereléssel és tartozékkal kerülnek forgalomba. Ebből adódik, hogy a vásárló ugyanazon típusú készüléket különböző üzletekben eltérő áron látta. Ezek az árak helyesek, így további intézkedés megtételét nem tartom szükségesnek.

Szegedi György
Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség

DUNAÚJVÁROSI MACERA
(Ludas, 33. sz.)

A Dunaújvárosi Üzemegység vezetősége szolgálati rendeletben azonnal felhívta valamennyi illetékes dolgozó figyelmét, hogy a személyi igazolvány és az utolsó havi nyugdíjszelvény elégséges a (nyugdíjas havibérlet) jogosultságának igazolásához.

Kocsis Tibor, ig.
Volán 14. sz. Vállalat

CSAK EGY DOBOZZAL
(Ludas, 34. sz.)

A Salvador olyan alapanyagot tartalmaz, amelynek huzamos, ill. nagymennyiségű szedése a vérképző szervekre káros lehet. Ez is indokolja a gyógyszer kiadásának szabályozását. A levélíró túlzott gyógyszervásárlását, elsősorban saját egészsége védelme miatt meggondolatlannak tartjuk, arról nem is beszélve, hogy indokolatlanul vett igénybe kb. 100 Ft állami támogatást, hiszen a gyógyszerért nem árat, hanem minimális térítést fizet.

Dr. Váradi József, ig.
Főv. Tanács Gyógyszertári Központja

TÜCSÖK és BOGÁR

A világhírű RADVÁNYI GÉZA második magyar játékfilmje – 33 évvel a VALAHOL EURÓPÁBAN után:

CIRCUS MAXIMUS

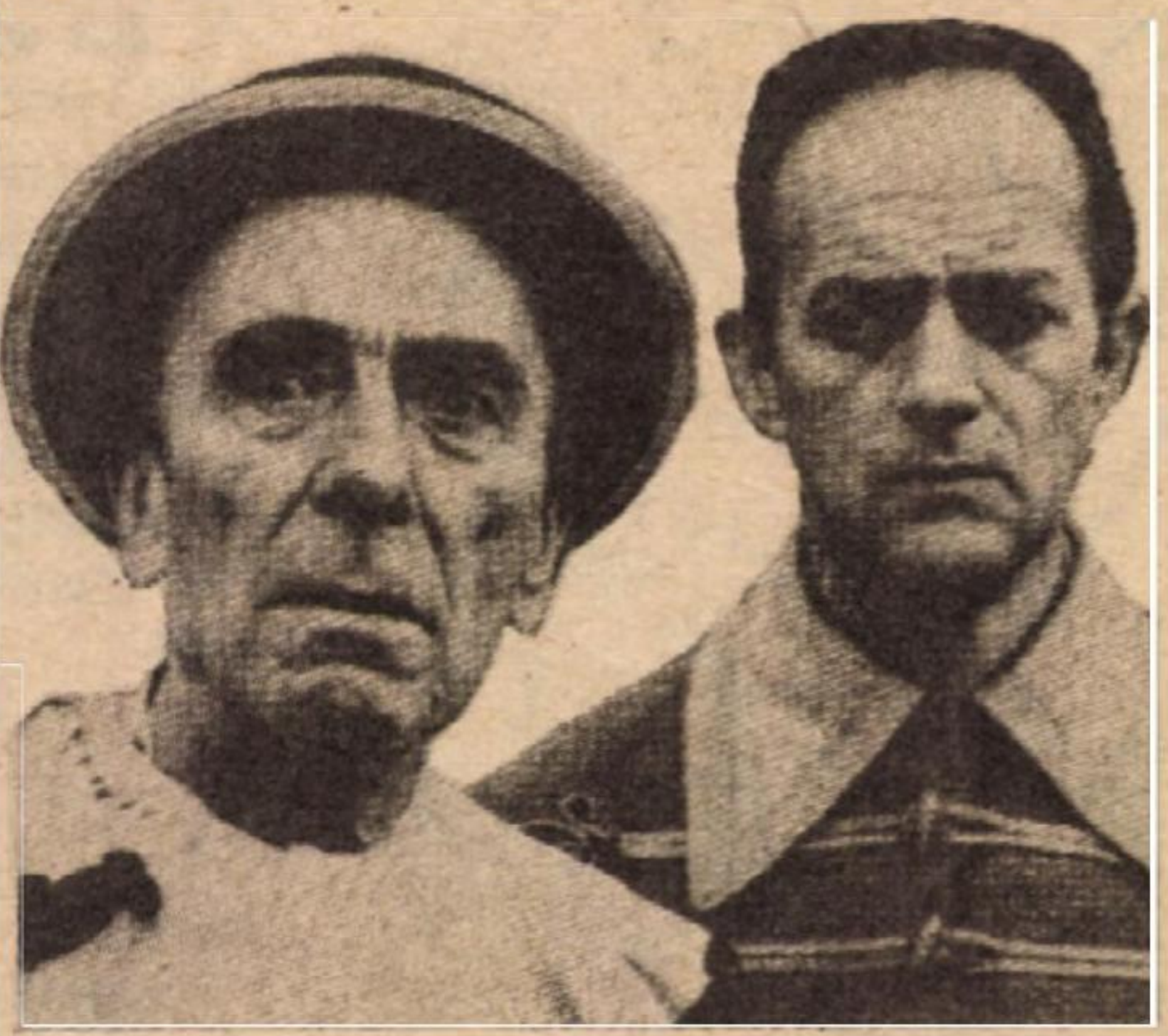

Főszereplő: MARGITTAY ÁGI

(A Vörös Csillag (du.) és az Alkotmány mozi műsora)

Csak gratulálni lehet: Margittay Ági egyik maszkja tökéletesebb, mint a másik!
(A Népszava hirdetései között fedezte fel Jónás András, tiszatardosi olvasónk)

PANNONIA SZVV. CUKRÁSZATA
XIII. Lőportár u. 12.

MINI BOMBÁK
cca 20 dkg

Mi ez? Fegyverkezési hajsza a magyar édesiparban?
(Beküldte Gulyás Judit)

héjjal fűtötték az egyik kazánt. Mint az *energetikai napok* kedden, Győrött megrendezett ankétján elmondták, a vállalat augusztus végétől a következő év májusáig minden évben napraforgómagot dolgoz fel, s ebben az időszakban melléktermékként óránként 1,3 millió tonna napraforgóhéj keletkezik. A régi — eredetileg széntüzelésű — kazánok szerkezete azonban

Igen, a Népstadion lelátóján pedig egy szurkoló percenként 8 billió vagonra valót köp ki...
(A Magyar Hírlapban találta Dr. Kovács Gábor, rajkai olvasónk)

őr Dózsa is pontot vesztett; úgy tűnik, a Nagyszénás félszemmel már a Nyíregyháza elleni MNK-mérkőzésre gondolt. A Szeghalom viszont tavalyi énjét adta Gerendáson, 4-1-re verte a hazai gárdát. Rangadót nyert (ez is meglepetés) a Recsk a vezető Bélapátfalva

Régóta susogják félfüllel!
(A Népsportból ollózta Dudás Piroska)

Felveszünk és betanítunk női dolgozókat konfekció VARRÓNŐI MUNKAKÖRBE. 10 éven aluli gyerekes anyák részére EGY MŰSZAKOT IS TUDUNK BIZTOSÍTANI.

A három műszakot majd ellátják a 20 éven aluli nagymamák.
(A Kelet-Magyarország hirdetései között fedezte fel Pap Nóra, nyíregyházi olvasónk)

AZ AGGTELEKI BARLANGHANGVERSENYEK BELÉPŐDÍJA:
A SZEKTOR/VERMUTTAL/60 FT/FŐ
B SZEKTOR/VERMUTTAL/50 FT/FŐ
C SZEKTOR/VERMUTTAL/40 FT FŐ

Valami új: barlanghangverseny vermuttal. Mondhatnánk: piazenebona. Le akar szokni az ivásról? Járjon ritkábban hangversenyre!
(Jósvafőn fotózta Feledi Sándor)

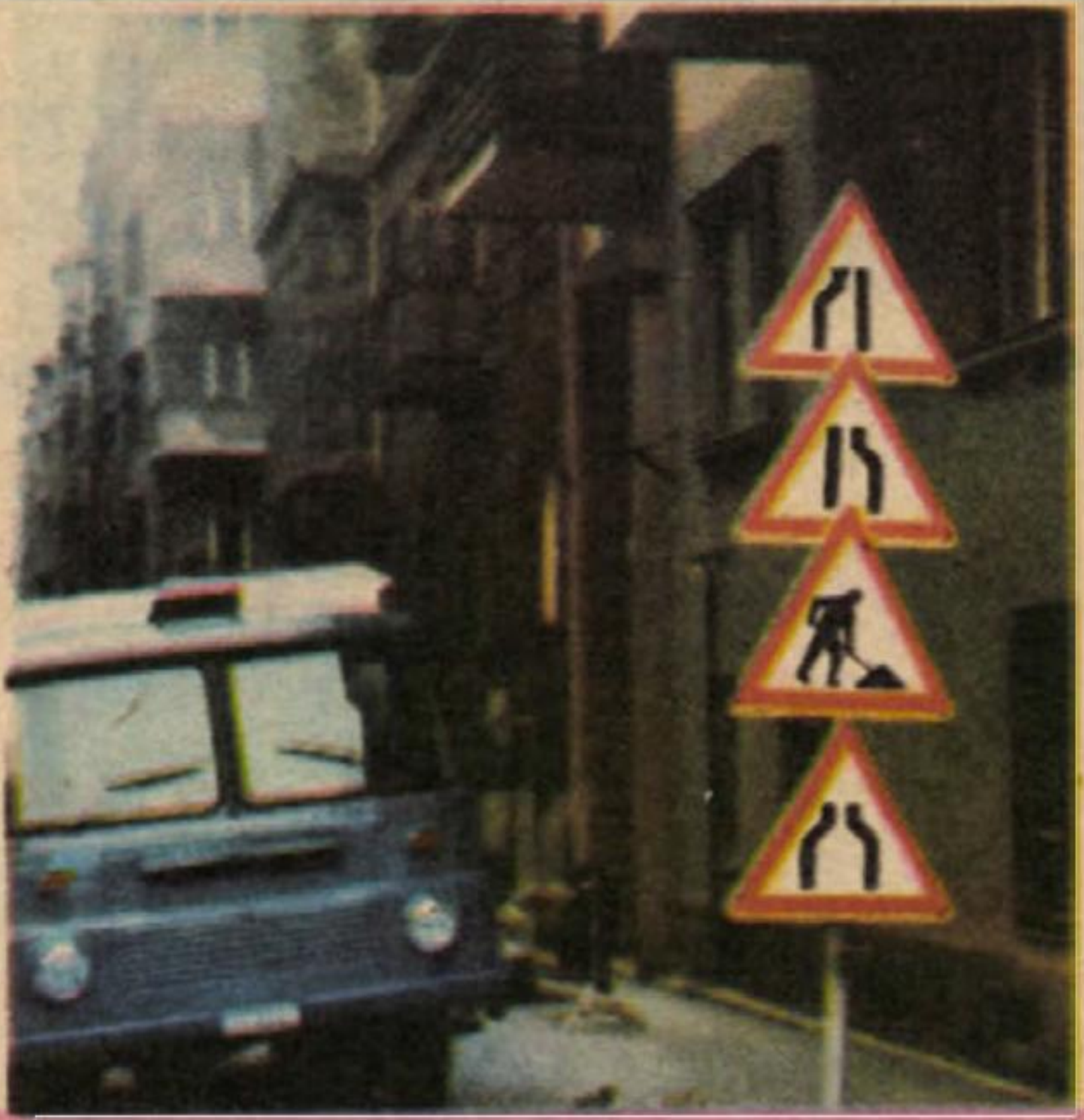

Na, ez az út aztán ugyancsak szűkül!
(A XIII. kerületben fotózta Méhes Miklós)

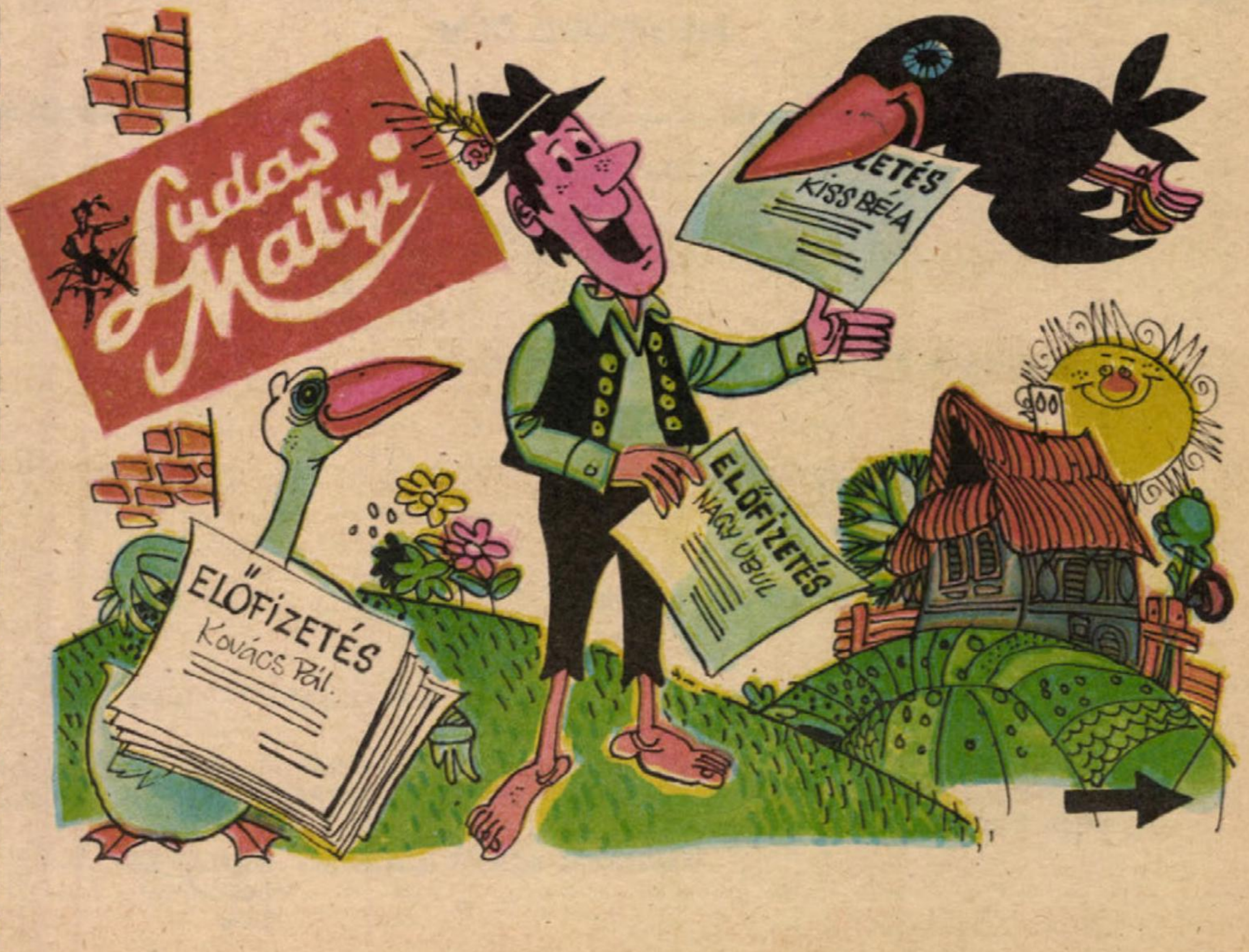

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

NEM MIND ÜZEMZAVAR, AMI ZAVARJA...

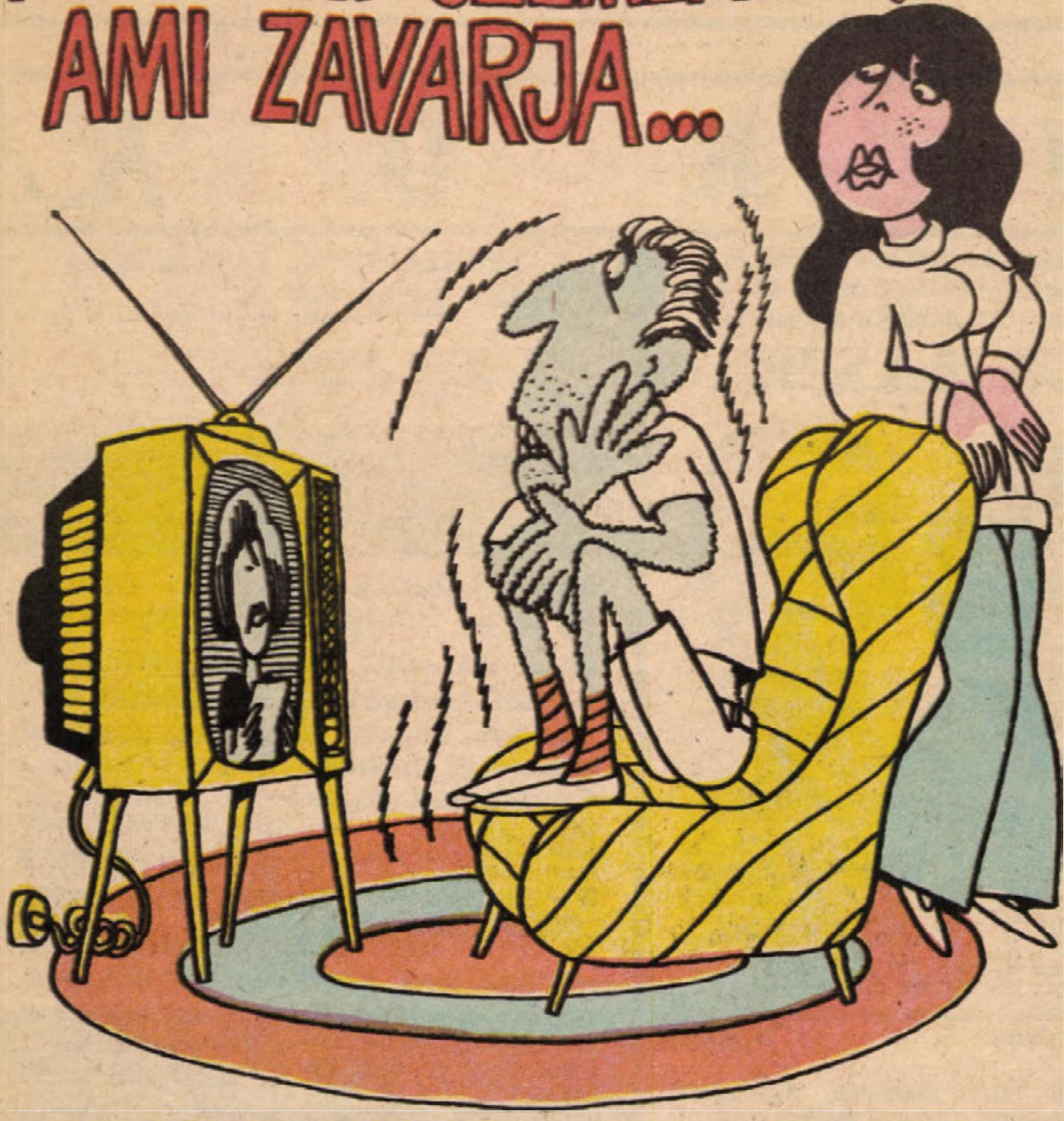

TRIBÜN

Alberto Sordi, a kitűnő olasz filmszínész mondta, mint az atlétika nagy barátja, de nem nagy szakértője:

— A nők csak azért futnak lassabban, mint a férfiak, mert tovább akarnak látszódni a képernyőn.

* * *

A fenti história ellenpéldája. Ezt viszont Annegret Richter, a 100 méteres női síkfutás montreali bajnoka és egykori világcsúcstartója mondta:

— Okvetlenül 11 másodpercen belül akarom futni a 100 métert. Ha találok valahol egy átjáróházat, amelynek segítségével le tudom rövidíteni az utat — talán sikerül.

* * *

Tommy Dochertynak, a híres és sokat vándorló angol edzőnek, ismét felmondtak. Nem vette túlságosan a *szívére*. Sőt.

— Hosszú évek óta először nincsenek gondjaim. Manapság azok az edzők kapnak infarktust és gutaütést, akik még állásban vannak.

* * *

Steve Ovett, a 800 méteres síkfutás olimpiai bajnoka akkor érkezett a pénztárhoz, amikor a vonat már éppen kigördült a pályaudvarról.

— Ez az én vonatom — lihegte. — Gondolja, hogy ha futok, még elérhetem?

— Nézze mister — mondta a pénztáros —, ha fut, akkor még le is hagyhatja.

* * *

Dion Chesse, kaliforniai színigazgató egy kiadós kocogás végén elszédült. Rémült barátja mentőt hívott, s mire Chesse észbe kapott, már a kórházban feküdt, túl egy EKG-n, két agyröntgenen, három akupunktúrán, egy igazoláson, hogy semmi baja, s a kezében egy számlával, amely — csekélység! — 1835 dollárról szólt.

— Ide figyelj — mondta Chesse a barátjának. — Ha legközelebb megint elszédülök, csak önts egy vödör vizet a képembe.

(p. p.)

ÖLTÖZKÖDJÉK A LAKÁSBAN IS
A TÉLI IDŐJÁRÁSNAK MEGFELELŐEN!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A turistacsoport Kölnbe érkezik. Az egyik pesti rögtön lemegy a folyópartra, belemártja a zsebkendőjét a vízbe és megszagolja. Aztán fejét rázva így morfondíroz:

— Előre sejtettem, hogy az egész kölnivízhistória csalás!

A HÍRES LÉGY

A becsvágyó legyet vonzotta a hírnév,
„mi lenne” gondolta „hogyha én is írnék”.
Belépett egy könyvtárba,
s mert hevert ott egy könyv tárva,
hogy elérje a nemes célt,
belebújt és keresgélt.
Addig-addig kutatott;
becsukták a kötetet
s célba jutott törpe lénye:
bekerült egy költeménybe.

Philipp István

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19............évi ....hónap ....napjától

a LUDAS MATYI című hetilapot

előfizetési díj	1 hónapra	12,— Ft
	1/4 évre	36,— Ft
	1/2 évre	72,— Ft
	1 évre	144,— Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19...........................hó ....nap

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT **BUDAPEST 70.**
Postafiók 1.
1959

HIRDETÉS HIRDETÉS

KARÁCSONYRA KEDVESKEDJÉK KÖNYVVEL!

... pld. Martin Andersen Nexő: DITTE, AZ EMBER LÁNYA 1—2. kötet	72 Ft
... pld. Italo Calvino: ELEINK. Három kisregény. A nemlétező lovag — A kettészelt őrgróf — A famászó báró	48 Ft
... pld. Miguel de Cervantes: DON QUIJOTE 1—2. kötet	115 Ft
... pld. Robert Coover: AZ UTOLSÓ ÍTÉLET WEST CONDONBAN	60 Ft
... pld. William Faulkner: FIAM, ABSOLON!	55 Ft
... pld. William Faulkner: TANYÁN	32 Ft
... pld. Victor Hugo: A NEVETŐ EMBER	70 Ft
... pld. Guy de Maupassant: ELBESZÉLÉSEK 1875—1884. 1—2. kötet	118 Ft
... pld. Ivan Olbracht: ANNA	21 Ft
... pld. Walter Scott: MIDLOTHIAN SZÍVE	75 Ft
... pld. Henryk Sienkiewicz: TŰZZEL-VASSAL 1—2. kötet	72 Ft
... pld. Vaszilij Suksin: JÖTTEM, HOGY SZABADSÁGOT HOZZAK	40 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre, borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és portóköltséget felszámítjuk. Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
JÓZSEF ATTILA KÖNYVESBOLTJA
Budapest, Dési Huber u. 7. 1098
Telefon: 477-138.

A megrendelő olvasható aláírása: ....
....
Pontos címe, irányítószámmal: ....
Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye, ideje: ....
....
Munkahelye: ....
Személyi ig. száma: ....

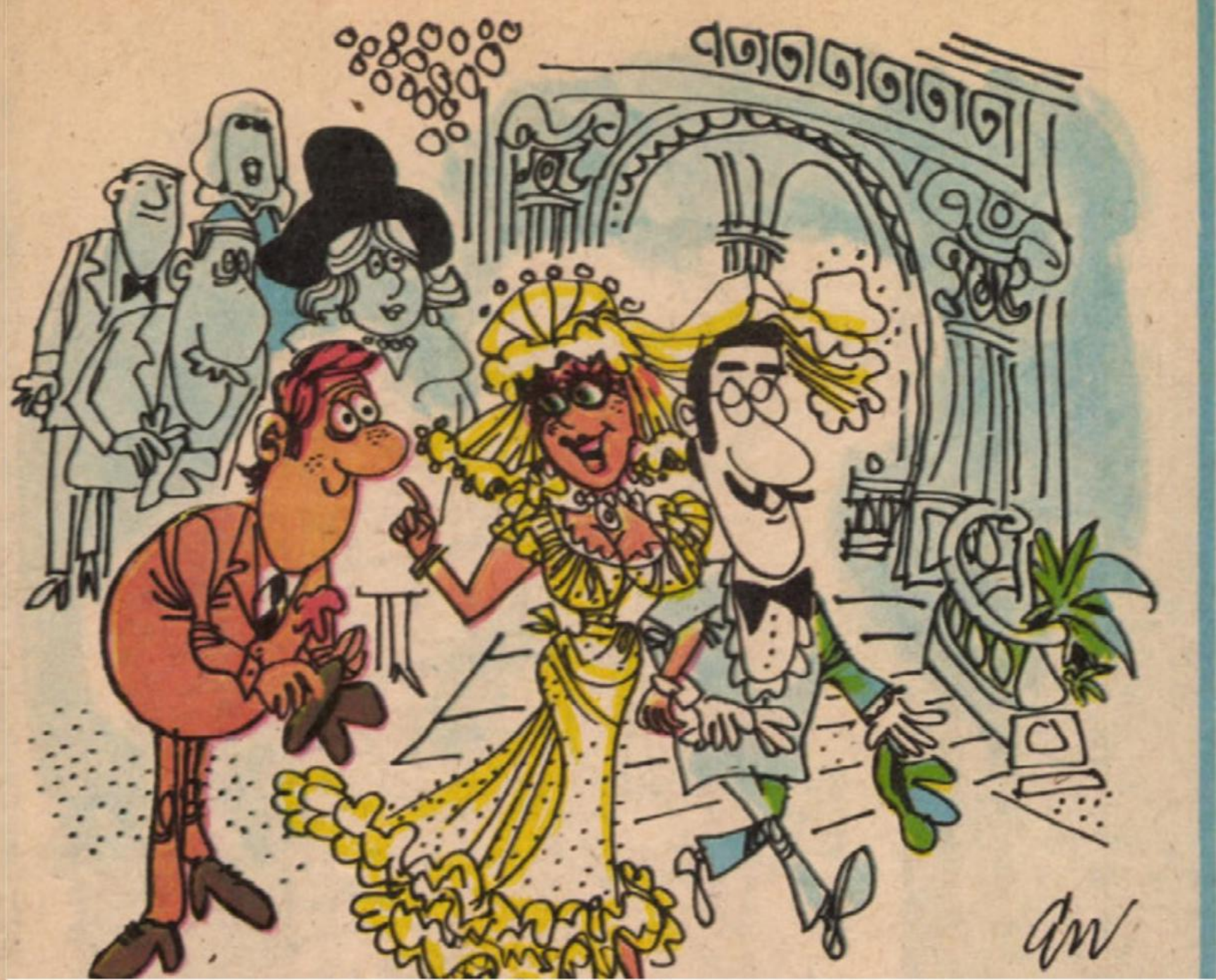

– Maga azért csak próbáljon jegygyűrűt szerezni ...

HORGÁSZSORS

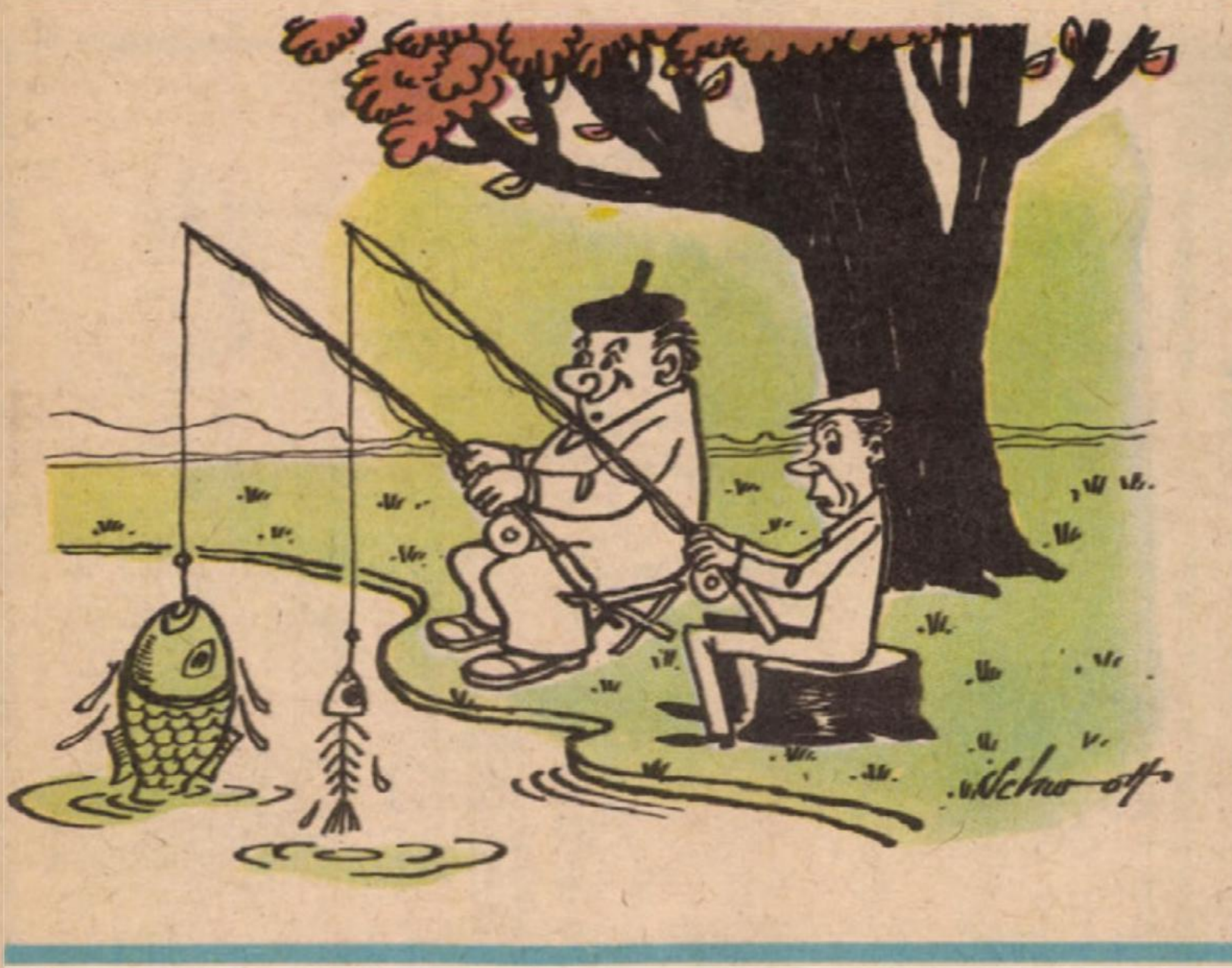

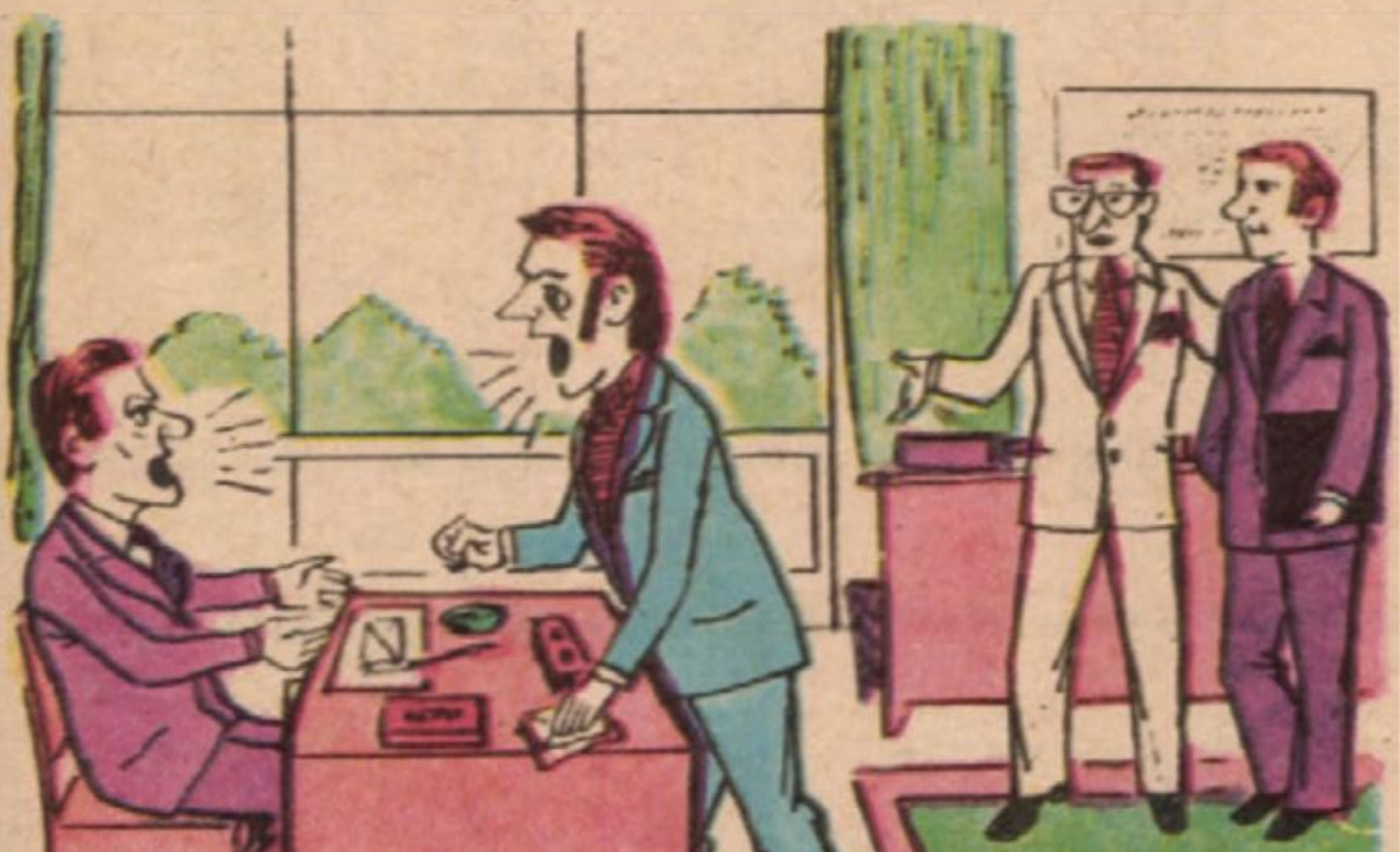

OBJEKTÍV HIVATALVEZETŐ

– Az én osztályomra nem lehet ráfogni, hogy ingerszegény hely ...

DERÉK ORVOS

— Le kell szoknia a dohányzásról — mondja Kapornainak az orvosa, miután alaposan megvizsgálta. Kapornai szomorúan néz maga elé, mire az orvos így folytatja: — Vízszintes 19. — függőleges 35. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A magyar színművészet nagy alakja volt (Artúr)
5. C. R. U.
8. Féldrágakő
12. Z-vel: francia író
13. Lármás veszekedés
15. A nácik félelmetes bombázógépe volt
17. Dögevő ragadozó
18. Személyes névmás
22. A madár és az ifjúság
23. Ha kellemes: illat, ha kellemetlen: bűz
24. T. N.
25. A görög ábécé R betűje
26. Gabonaféle
27. A portugál drámairodalom megteremtője
28. Nem áll szilárdan a talpán
29. Zsírpárna az áll alatt
32. Világhírű, de már visszavonult osztrák autóversenyző
34. Kényelmes közlekedési eszköz
40. Övön található
41. Mint a 25 vízsz.
42. Ókori görög szobrász, a Diszkobolosz alkotója
44. S. D. O.
45. Nyelvtani fogalom (a főnév, melléknév, számnév stb. mind ez)
47. Hajdan: a jobbágyi szolgáltatások összessége
48. Valaminek az előidézője
49. Időhatározó
50. Oltsa a szomját!
51. Isten szabad ... alatt
52. Nemrégiben elhunyt olasz filmrendező-híresség
54. Gyorsan megszilárduló ragasztóanyag
56. Házak párhuzamos sora
57. A tavasz egyik jele

FÜGGŐLEGES

1. Halétel, amire sokat kell inni
2. Az, ami véd valami veszélytől
3. Mikszáth Kálmán feleségének leánykori neve
4. Az a testhelyzet, melyből a tornagyakorlat elkezdődik
5. A hamiskártyás
6. Lécekből összerótt nyitott ládika, gyümölcs szállítására
7. Nem valódi (például: a hamis ékszer)
8. Rövidítés zenei művek kottáján
9. A ló lábának végén látható
10. Becsapja, megtéveszti
11. Folyékony dolog
13. Vonós hangszer
14. Erőszakkal, esetleg fegyveres fenyegetéssel elvesz valamit
16. Végtag
20. A tallium vegyjele
21. Fa része
27. A modern számelmélet megteremtője (1777—1855)
30. Hajdan jeles kispesti sportegyesület
31. Az Übü király írója
33. Beszédhibája van
36. Kikötőváros az NDK-ban
37. O. M.
38. „Csak semmi izgalom!” — egyetlen újkeletű szóval
39. Lapos, talp nélküli szán
43. Gyerek szólít így felnőtt nőt
45. A lakosság összessége
46. Egy dunántúli megyéből származó
50. Több pápa neve
51. Technikai készséget fejlesztő zenedarab
53. A fájdalom felkiáltása
55. Három — idegen nyelven
58. G. I.

1 S	2 O	3 M	L	4 A	Y	■	5 C	6 R	7 U	■	8 O	9 P	10 Á	11 L
12 O	L	A	■	L	■	13 C	S	E	T	14 E	P	A	T	É
15 S	T	U	16 K	A	■	17 S	A	K	Á	L	■	18 T	E	■
19 H	A	K	É	P	20 T	E	L	E	N	R	21 Á	A	J	Á
22 E	L	S	Z	Á	L	L	■	23 S	Z	A	G	■	24 T	A
25 R	O	■	■	L	■	L	■	26 Z	A	B	■	27 G	I	L
28 I	M	B	O	L	Y	O	G	■	29 T	O	30 K	A	■	H
N	■	■	■	Á	■	■	■	31	■	32 L	A	U	33 D	A
34 G	Y	35 O	36 R	S	V	37 O	38 N	A	39 T	■	40 C	S	A	T
■	■	41 R	O	■	■	42 M	Y	R	O	43 N	■	44 S	D	O
45 N	É	V	S	46 Z	Ó	■	47 U	R	B	É	R	■	48 O	K
É	■	49 O	T	A	■	50 I	G	Y	O	N	■	51 E	G	E
52 P	53 A	S	O	L	I	N	I	■	54 G	I	55 T	T	■	G
■	56 U	T	C	A	■	C	■	■	Á	■	57 R	Ü	58 G	Y
■	■	A	K	I	M	E	G	E	N	G	E	D	I	■

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-45 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

FRANCIA AFORIZMA VI.

című rejtvényünk megfejtése:

Nehéz annyira dicsérni valakit, hogy hazugnak érezze a dicséretet.

200—200 forintot nyert:

Agócs Irén, Jánoshalma, Kossuth u. 21. 6440

Nemes Károly, Budapest, Hámán Kató u. 88. 1091

Majdán Antalné, Győr, Szegfű u. 13. 9025

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

ŐSZI TÚRA

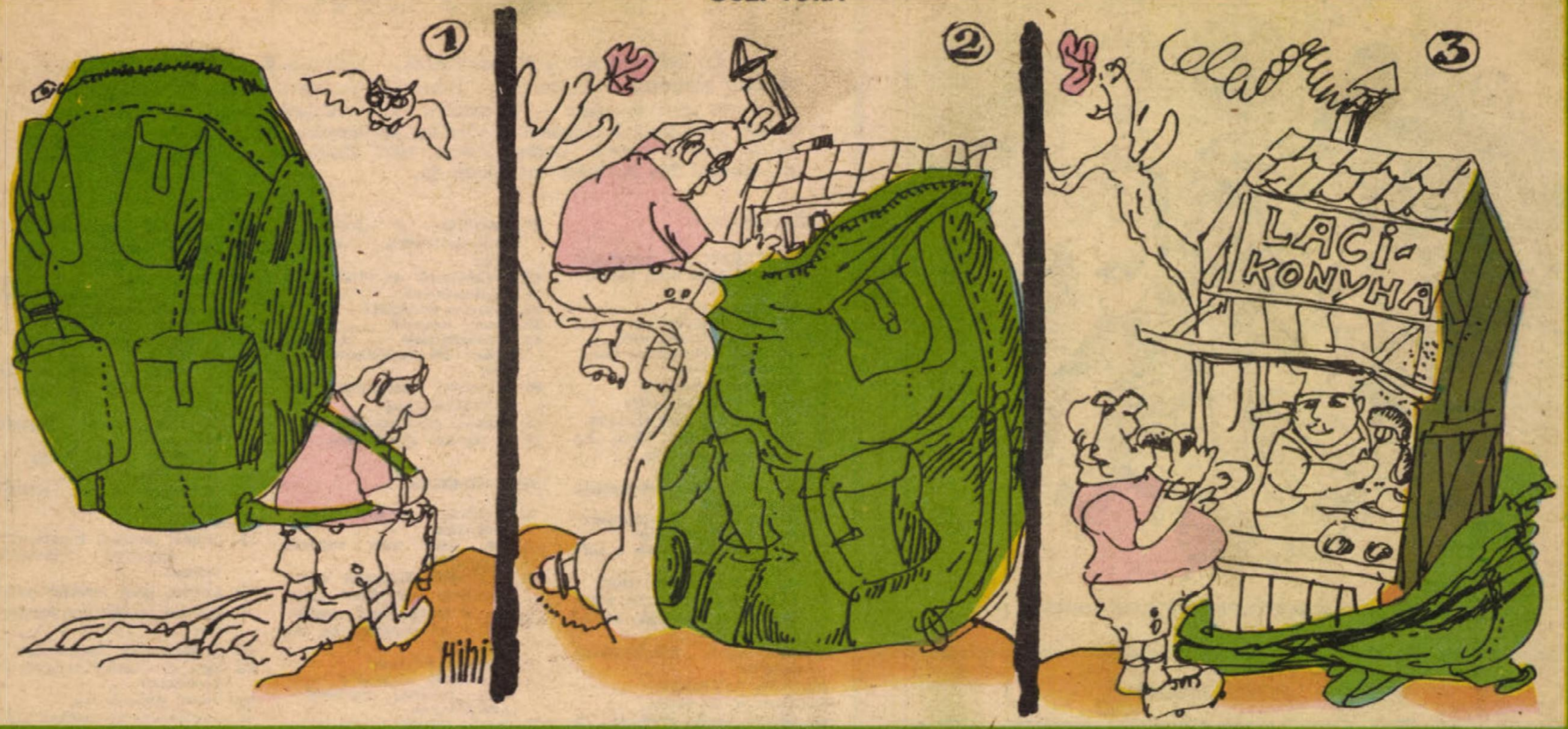
①
Hihi
②
③
LACI-KONYHA

AUTOGRAM KÉRŐK

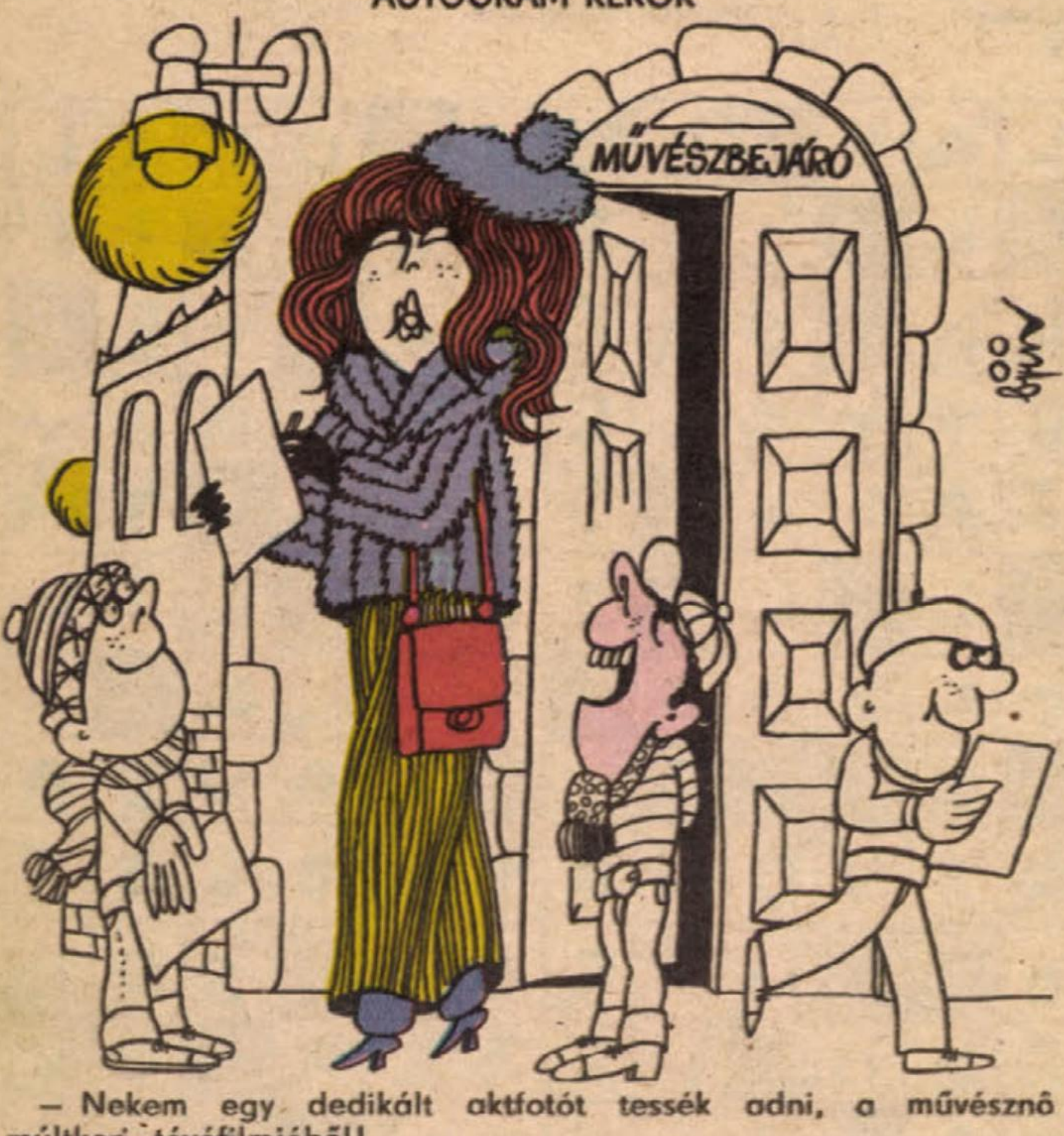
MŰVÉSZBEJÁRÓ

– Nekem egy dedikált aktfotót tessék adni, a művésznő múltkori tévéfilmjéből!

Ludas Matyi

JÖNNEK A HOSSZÚ TÉLI ESTÉK

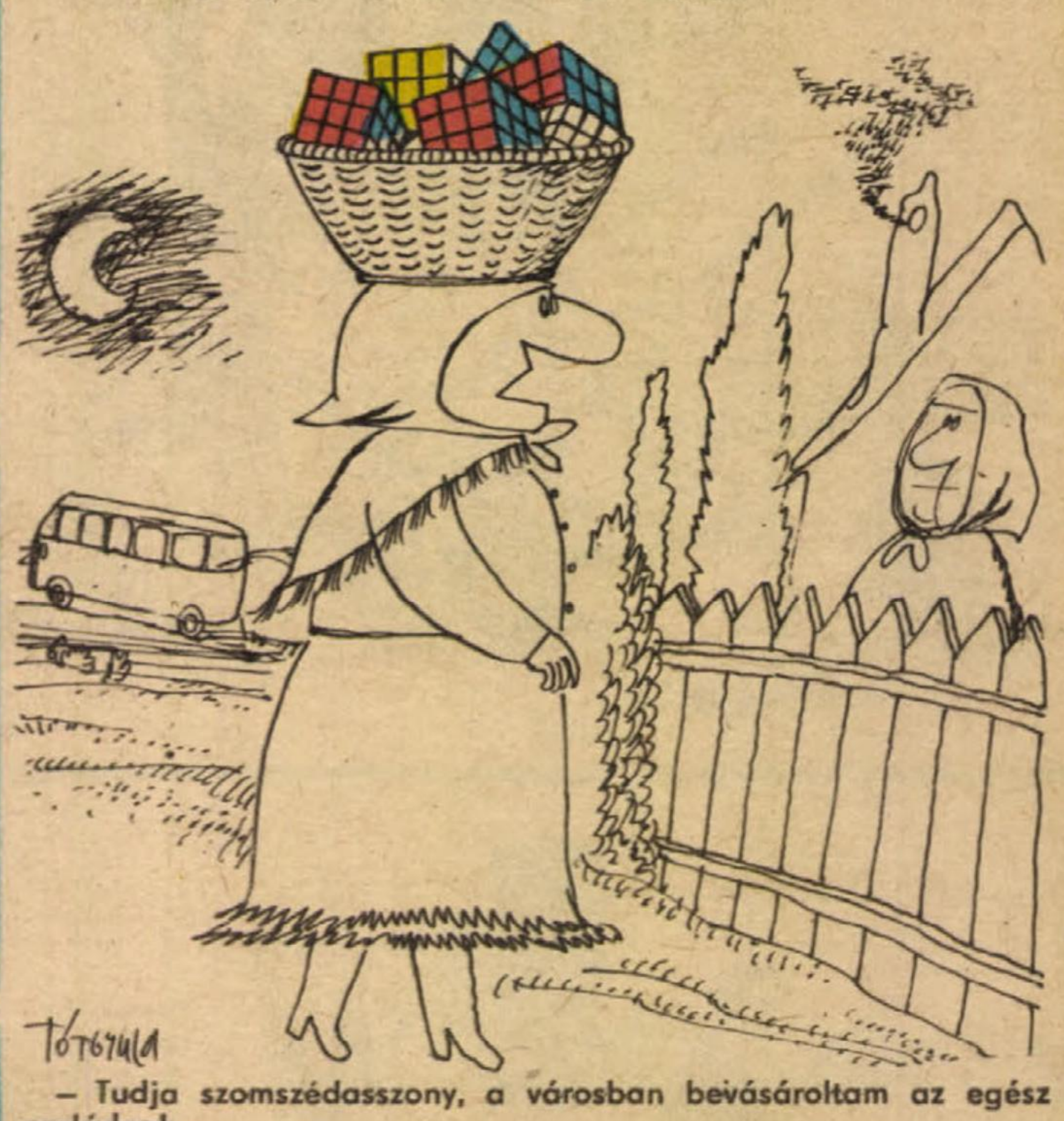

– Tudja szomszédasszony, a városban bevásároltam az egész családnak . . .

A PIMASZSÁG TETEJE

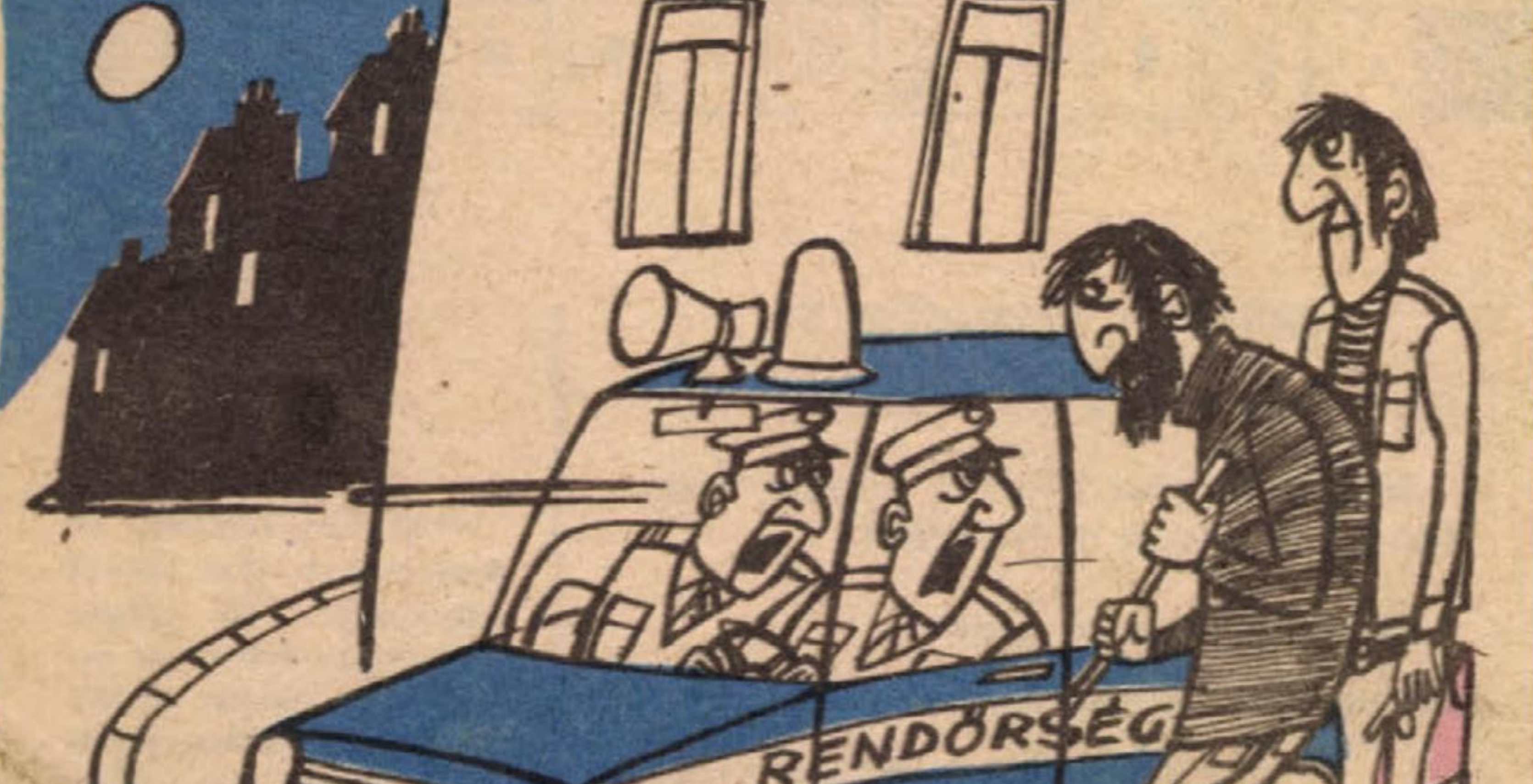
RENDŐRSÉG
Várnai

ÁREMELÉS UTÁN

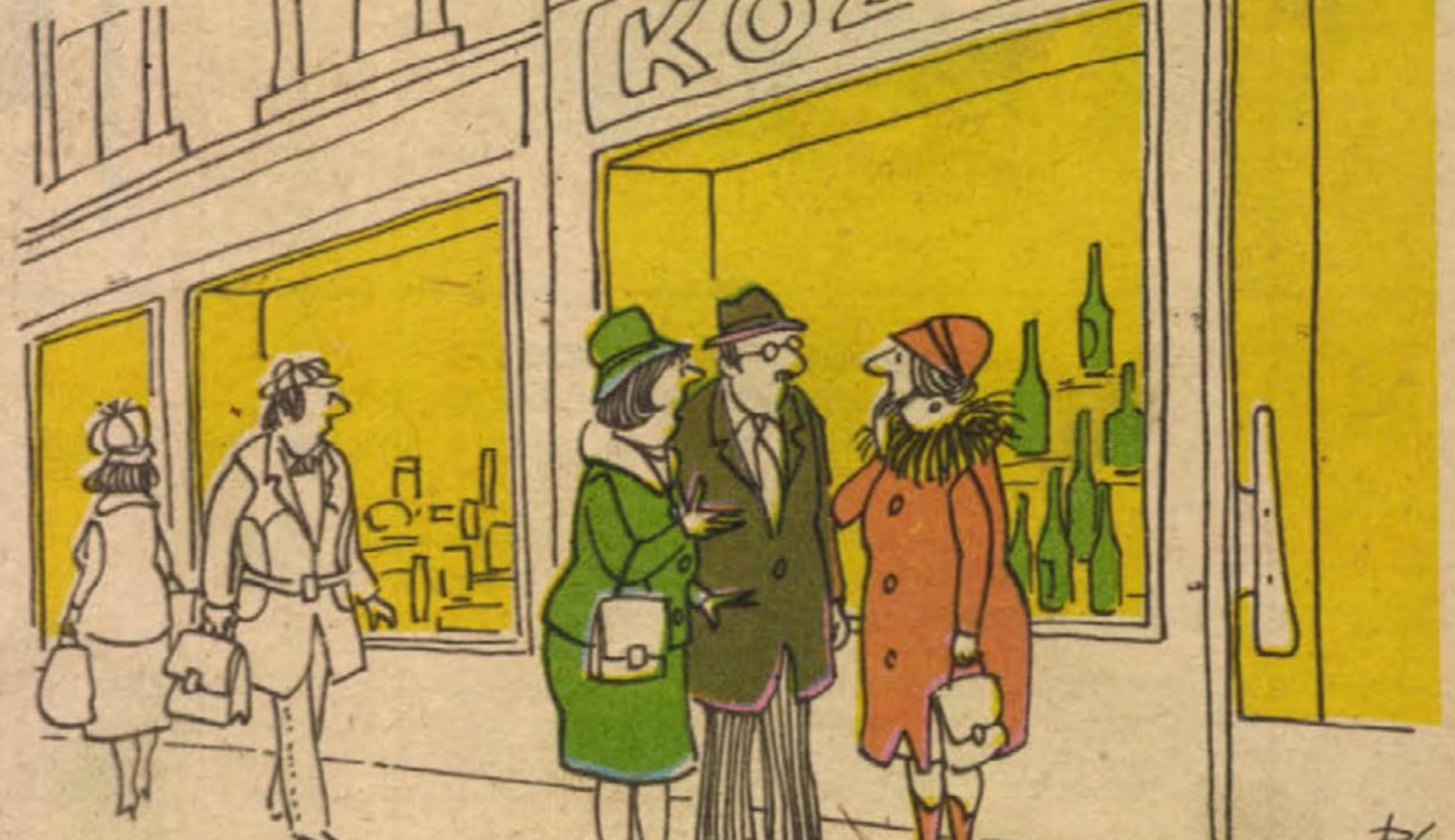

– Se a lapok, se a rádió, egyedül a Bodóné beszélt a borok áráról!